

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 402 bis

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 iunie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
113.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile pentru combaterea febrei aftoase.....	2-55

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile pentru combaterea febrei aftoase*)

Văzând Referatul de aprobare nr. 17.354 din 26 aprilie 2007, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind măsurile pentru combaterea febrei aftoase, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 43/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile pentru controlul febrei aftoase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 și 217 bis

din 9 martie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2003/85/CE.

Art. 4. — Prezentul ordin transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2003/85/CE privind măsurile comunitare pentru combaterea febrei aftoase, care abrogă Directiva 85/511/CEE, și deciziile 89/531/CEE și 91/665/CEE și amendează Directiva 92/46/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr. L 306 din 22 noiembrie 2003, p. 1—87, așa cum a fost modificată ultima dată de Directiva Consiliului 2006/104/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr. L 363 din 20 decembrie 2006, p. 352—367.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 10 zile de la publicare.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

Chețan Radu Roatiș

București, 27 aprilie 2007.

Nr. 113.

*) Ordinul nr. 113/2007 a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 15 iunie 2007 și este reprodus și în acest număr bis.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ
privind măsurile pentru combaterea febrei aftoase

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

ARTICOLUL 1

Obiectiv și domeniu de aplicare

(1) Prezenta normă sanitară veterinară stabilește:

a) măsuri minime de combatere ce trebuie aplicate în cazul unui focar de febră aftoasă, indiferent de tipul de virus;

b) anumite măsuri preventive destinate dezvoltării cunoștințelor și pregătirii autorităților competente și a comunității fermierilor în ceea ce privește febra aftoasă.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate adopta, atunci când este necesar, măsuri mai stricte decât cele prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară.

ARTICOLUL 2

Definiții

În scopul prezentei norme sanitare veterinare se aplică următoarele definiții:

a) *animal din specie receptivă* — orice animal domestic sau sălbatic aparținând subordinelor *Ruminantia*, *Suina* și *Tylopoda* ale ordinului *Artiodactyla*; pentru măsuri specifice, în special pentru aplicarea art. 1 alin. (2), art. 15 și art. 78 alin. (2), pot fi considerate receptivă la virusul febrei aftoase, în conformitate cu datele științifice, alte animale, ca, de exemplu, cele din ordinul *Rodentia* sau *Proboscidae*;

b) *exploatație* — orice unitate agricolă sau de altă natură, inclusiv circ, situată pe teritoriul României, în care animalele din speciile receptivă sunt crescute sau ținute permanent sau temporar. Totuși, în scopul aplicării art. 10 alin. (1), această definiție nu include:

(i) incintele din aceste unități, care pot fi locuite de oameni, cu excepția cazului în care animalele din speciile receptivă, incluzând animalele menționate la art. 78 alin. (2), sunt ținute permanent sau temporar în aceste incinte;

(ii) abatoarele;

(iii) mijloacele de transport;

(iv) posturile de inspecție la frontieră; sau

(v) zonele împrejmuite unde animalele din speciile receptivă sunt ținute și pot fi vâdate, dacă aceste zone împrejmuite au o dimensiune care nu permite aplicarea măsurilor prevăzute la art. 10;

c) *efectiv* — un animal sau grup de animale ținute într-o exploatație considerată unitate epidemiologică; dacă mai multe turme sunt ținute în exploatație, fiecare dintre acestea formează o unitate epidemiologică distinctă și are același status de sănătate;

d) *proprietar* — orice persoană fizică sau juridică ce deține un animal dintr-o specie receptivă sau în a cărei sarcină intră îngrijirea animalelor menționate;

e) *autoritate competentă* — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, competentă să efectueze controale veterinare, sau orice structură din subordinea acesteia, căreia i-a delegat competența respectivă;

f) *medic veterinar oficial* — medicul veterinar desemnat de autoritatea competentă;

g) *autorizare* — autorizarea scrisă acordată de autoritatea competentă; copiile acestui document trebuie să fie disponibile pentru inspecțiile ulterioare, în conformitate cu legislația națională;

h) *perioadă de incubație* — perioada de timp dintre infectare și apariția semnelor clinice de febră aftoasă. În ceea ce privește febra aftoasă, perioada de incubație este de 14 zile pentru bovine și porcine și 21 de zile pentru ovine și caprine și pentru orice alt animal din speciile receptivă;

i) *animal suspect de a fi infectat* — orice animal dintr-o specie receptivă, ce manifestă simptome clinice ori care prezintă leziuni post-mortem sau care prezintă reacții la testele de laborator și care indică suspiciunea prezenței febrei aftoase;

j) *animal suspect de a fi contaminat* — orice animal dintr-o specie receptivă, care, în conformitate cu informațiile epidemiologice colectate, ar fi putut fi expus direct sau indirect la virusul febrei aftoase;

k) *caz de febră aftoasă* sau *animal infectat cu virusul febrei aftoase* — orice animal dintr-o specie receptivă sau carcasă provenită de la un astfel de animal, la care a fost confirmată oficial febra aftoasă, luând în considerare prevederile anexei nr. 1, fie prin simptome sau leziuni post-mortem corelate cu confirmarea oficială de febră aftoasă, fie ca rezultat al unui examen de laborator efectuat în conformitate cu anexa nr. 13;

l) *focar de febră aftoasă* — exploatarea unde sunt ținute animale din speciile receptive, care îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile prevăzute la anexa nr. 1;

m) *focar primar* — focarul în sensul art. 2 lit. d) din Norma sanitară veterinară privind notificarea bolilor animalelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 77/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 30 august 2005, cu modificările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 82/894/CEE;

n) *ucidere* — uciderea animalelor în sensul art. 2 lit. f) din Norma sanitară veterinară privind protecția animalelor în timpul sacrificării și uciderii, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 180/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 23 august 2006, ce transpune Directiva Consiliului 93/119/CEE;

o) *tăiere de necesitate* — tăierea în cazuri de necesitate, în sensul art. 2 lit. g) din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 180/2006, ce transpune Directiva Consiliului 93/119/CEE, a animalelor care pe baza datelor epidemiologice sau a diagnosticului clinic sau a rezultatelor testelor de laborator nu sunt considerate infectate sau contaminate cu virusul febrei aftoase, incluzând tăierea din motive de bunăstare a animalelor;

p) *procesare* — unul dintre tratamentele pentru materiile cu risc înalt, stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1.774/2002 și în orice legislație de implementare a acestuia, aplicată astfel încât să se evite riscul răspândirii virusului febrei aftoase;

q) *regionalizare* — delimitarea unei zone de restricție în care sunt aplicate restricții pentru mișcarea sau comerțul cu anumite animale sau produse de la animale, după cum este prevăzut la art. 43, pentru a preveni răspândirea febrei aftoase în zone libere de boală, unde nu sunt aplicate restricții în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară;

r) *regiune* — o zonă după cum este definită la art. 2 alin. (2) din Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor ce afectează comerțul intracomunitar cu animale din speciile bovine și suine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 și 289 bis din 30 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE;

s) *subregiune* — o zonă specificată în anexa la Decizia Comisiei 2005/176/CE;

t) *banca comunitară de vaccinuri și antigene* — spații corespunzătoare, desemnate în conformitate cu Directiva nr. 2003/85/CE, transpusă în legislația națională prin prezenta normă sanitară veterinară, pentru depozitarea rezervelor comunitare atât de antigen al virusului febrei aftoase, inactivat și concentrat, pentru producerea de vaccinuri contra febrei aftoase, cât și de produse imunologice veterinare (vaccinuri) reconstituite din astfel de antigene și autorizate în conformitate cu Directiva Consiliului nr. 2001/82/CE, transpusă în legislația națională prin Norma sanitară veterinară privind Codul produselor medicinale veterinare, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 69/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 și 854 bis din 22 septembrie 2005;

u) *vaccinare de necesitate* — vaccinarea în conformitate cu art. 48 alin. (1);

v) *vaccinare de protecție* — vaccinare de necesitate efectuată în exploatarea dintr-o zonă desemnată, pentru a proteja animalele din speciile receptive din aceste zone împotriva diseminării pe calea aerului sau prin intermediul materiilor contaminate a virusului febrei aftoase și unde se intenționează ca animalele să fie ținute în viață ulterior vaccinării;

w) *vaccinare supresivă* — vaccinarea de necesitate ce este efectuată exclusiv în legătură cu o politică de „stamping-out” într-o exploatare sau zonă unde există o necesitate urgentă de a reduce cantitatea de virus circulant al febrei aftoase și pentru a reduce riscul diseminării acestuia în afara perimetrelor exploatarei sau zonei și unde animalele sunt destinate distrugerii după vaccinare;

x) *animal sălbatic* — un animal dintr-o specie receptivă, care trăiește în afara exploatarea, așa cum sunt definite la art. 2 lit. b), sau a spațiilor la care se face referire la art. 15 și 16;

y) *caz primar de febră aftoasă la animale sălbatice* — orice caz de febră aftoasă, care este detectat la un animal sălbatic într-o zonă în care nu sunt în vigoare măsuri conform art. 78 alin. (3) sau (4).

CAPITOLUL II

Combaterea focarelor de febră aftoasă

SECȚIUNEA 1

Notificarea

ARTICOLUL 3

Notificarea febrei aftoase

(1) Febra aftoasă este o boală notificabilă obligatoriu.

(2) Proprietarul și orice persoană care îngrijește animalele, însoțește animalele în timpul transportului sau supraveghează animalele sunt obligați să notifice fără întârziere autorității competente sau medicului veterinar oficial prezența sau suspiciunea de febră aftoasă și să țină animalele infectate cu febră aftoasă sau animalele suspecte de a fi infectate departe de locurile unde alte animale din specii receptive sunt expuse riscului de a fi infectate sau contaminate cu virusul febrei aftoase.

(3) Medicii veterinari de liberă practică, medicii veterinari oficiali, personalul veterinar cu experiență în domeniu sau alte laboratoare oficiale ori private și orice persoană cu o ocupație ce implică animale din specii receptive sau produse provenite de la astfel de animale sunt obligați să notifice fără întârziere autorității competente orice informație referitoare la prezența sau suspiciunea de prezență a febrei aftoase, pe care au obținut-o anterior intervenției oficiale prevăzute în cadrul prezentei norme sanitare veterinare.

(4) Fără a se aduce atingere legislației comunitare în vigoare, referitoare la notificarea focarelor de boli la animale, dacă pe teritoriul României este confirmat un focar de febră aftoasă sau un caz primar de febră aftoasă la animale sălbatice, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să notifice boala și să furnizeze informații și rapoarte scrise Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu anexa nr. 2.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsuri în cazul suspiciunii unui focar de febră aftoasă

ARTICOLUL 4

Măsuri în cazul suspiciunii unui focar de febră aftoasă

(1) Atunci când o exploatație deține unul sau mai multe animale suspecte de a fi infectate sau contaminate, se aplică măsurile prevăzute la alin. (2) și (3).

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor dispune punerea în aplicare imediată a mijloacelor oficiale de investigare, sub supravegherea acesteia, pentru a confirma sau infirma prezența febrei aftoase, și, în special, prelevarea probelor necesare pentru examenele de laborator, solicitate pentru confirmarea unui focar, în conformitate cu definiția focarului prevăzută la anexa nr. 1.

(3) Imediat ce infecția suspiciunată este notificată, autoritatea competentă pune exploatația menționată la alin. (1) sub supraveghere oficială și trebuie să se asigure că:

a) se face o evidență a tuturor categoriilor de animale prezente în exploatație și este înregistrat numărul animalelor deja moarte și suspiciunabile de a fi infectate sau contaminate, cu raportare la fiecare categorie de animale din speciile receptive;

b) evidența menționată la lit. a) este actualizată pentru a se lua în considerare animalele din speciile receptive, care sunt fătate sau mor pe perioada duratei suspiciunii. Astfel de informații sunt prezentate de proprietar la cererea autorității competente și sunt controlate de aceasta la fiecare inspecție;

c) se înregistrează toate stocurile de lapte, produse din lapte, carne, produse din carne, carcase, piei prelucrate și neprelucrate, lână, material seminal, embrioni, ovule, purin, gunoi de grajd, precum și furajele pentru animale și așternutul din exploatație, iar aceste înregistrări se păstrează;

d) niciun animal din speciile receptive nu intră sau nu iese din exploatație, cu excepția exploatațiilor ce conțin anumite unități epidemiologice de producție menționate la art. 17, și toate animalele din specii receptive sunt ținute în adăposturile lor sau sunt ținute în alt loc în care pot fi izolate;

e) sunt utilizate mijloace corespunzătoare de dezinfecție la intrările și ieșirile din clădiri sau din locurile ce adăpostesc animale din specii receptive, precum și din exploatație;

f) se efectuează o anchetă epidemiologică conform art. 13;

g) pentru a se facilita efectuarea anchetei epidemiologice, se prelevează probele necesare pentru testarea de laborator, în conformitate cu pct. 2.1.1.1 din anexa nr. 3.

ARTICOLUL 5

Mișcările către și de la o exploatație în cazul suspiciunii unui focar de febră aftoasă

(1) Suplimentar măsurilor prevăzute la art. 4, sunt interzise toate mișcările către și de la o exploatație unde este suspicionată existența unui focar de febră aftoasă. Această interdicție se aplică în special:

a) mișcării din exploatație a cărnii sau a carcaselor, produselor din carne, laptelui și produselor din lapte, materialului seminal, ovulelor sau embrionilor provenite/proveniți de la animale din specii receptive sau a hranei pentru animale, ustensile, obiecte ori alte materii precum lână, pieile prelucrate și neprelucrate, părul de la animale sau deșeuri provenite de la animale, purinul, gunoiul de grajd ori alt material ce ar putea transmite virusul febrei aftoase;

b) mișcării animalelor din specii care nu sunt receptive la febra aftoasă;

c) mișcării persoanelor spre și dinspre exploatație;

d) mișcării vehiculelor spre și dinspre exploatație.

(2) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alin. (1) lit. a), autoritatea competentă poate, în cazul unor dificultăți în depozitarea laptelui în exploatația respectivă, fie să dispună ca laptele să fie distrus în interiorul exploatației, fie să autorizeze ca laptele să fie transportat, sub supraveghere sanitar-veterinară și doar cu mijloace de transport echipate corespunzător, astfel încât să se asigure că nu există niciun risc de diseminare a virusului febrei aftoase, de la exploatația respectivă către locul cel mai apropiat pentru eliminarea sau tratarea acestuia, care să asigure distrugerea virusului febrei aftoase.

(3) Prin derogare de la interdicțiile prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d), autoritatea competentă poate aproba astfel de mișcări spre și dinspre exploatația în cauză, doar dacă sunt îndeplinite toate condițiile necesare pentru a se evita diseminarea virusului febrei aftoase.

ARTICOLUL 6

Extinderea măsurilor în alte exploatații

(1) Autoritatea competentă extinde măsurile prevăzute la art. 4 și 5 în alte exploatații, dacă locația, construcția și dispunerea acestora sau contactelor cu animale din exploatația menționată la art. 4 dau un motiv de a suspeciona contaminarea.

(2) Autoritatea competentă trebuie să aplice cel puțin măsurile prevăzute la art. 4 și art. 5 alin. (1) spațiilor sau mijloacelor de transport menționate la art. 16, dacă prezența animalelor din specii receptive dă un motiv să fie suspicionată infecția sau contaminarea cu virusul febrei aftoase.

ARTICOLUL 7

Zona temporară de combatere

(1) Autoritatea competentă poate stabili o zonă temporară de combatere, dacă situația epidemiologică o impune și în special dacă situația respectivă implică o densitate ridicată a animalelor din specii receptive, o intensitate ridicată a mișcărilor animalelor sau persoanelor ce intră în contact cu animalele din specii receptive, întârzieri în notificarea statusului de suspiciune sau informații insuficiente referitoare la originea posibilă și mijloacele de introducere a virusului febrei aftoase.

(2) Pentru exploatațiile din zona temporară de combatere, unde sunt ținute animale din specii receptive, se aplică cel puțin măsurile prevăzute la art. 4 alin. (2) și (3) lit. a), b) și d) și art. 5 alin. (1).

(3) Măsurile aplicate în zona temporară de combatere pot fi suplimentate prin interzicerea temporară a mișcărilor tuturor animalelor într-o zonă mai extinsă sau pe întreg teritoriul României. Totuși, interzicerea mișcării animalelor din specii care nu sunt receptive la febra aftoasă nu trebuie să depășească 72 de ore, cu excepția cazului în care este justificată de circumstanțe excepționale.

ARTICOLUL 8

Program preventiv de eradicare

(1) Autoritatea competentă poate implementa un plan de eradicare preventiv, în cazul în care informațiile epidemiologice sau alte date indică necesitatea acestuia, care să includă uciderea preventivă a animalelor din specii receptive probabil a fi contaminate și, dacă este necesar, uciderea animalelor din unitățile de producție legate epidemiologic ori din exploatațiile vecine.

(2) În această situație, examinările clinice și prelevarea de probe de la animalele din specii receptive se efectuează cel puțin în conformitate cu pct. 2.1.1.1 din anexa nr. 3.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să notifice Comisia Europeană înainte de a implementa măsurile prevăzute în prezentul articol.

ARTICOLUL 9

Menținerea măsurilor

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor nu retrage măsurile prevăzute la art. 4, 5, 6 și 7 până când suspiciunea de febră aftoasă nu a fost infirmată oficial.

*SECȚIUNEA a 3-a***Măsuri în cazul confirmării**

ARTICOLUL 10

Măsuri în cazul confirmării unui focar de febră aftoasă

(1) Imediat ce un focar de febră aftoasă este confirmat oficial, suplimentar măsurilor la care se referă art. 4, 5 și 6, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor dispune aplicarea următoarelor măsuri în exploatație:

a) toate animalele din specii receptive sunt ucise la fața locului. În circumstanțe excepționale, animalele din specii receptive pot fi ucise în cel mai apropiat loc destinat acestui scop, sub supraveghere oficială și astfel încât să se evite riscul de diseminare a virusului febrei aftoase în timpul transportului și uciderii. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor notifică Comisiei Europene existența acestor circumstanțe excepționale și măsurile aplicate.

b) Medicul veterinar oficial se asigură că, înainte sau în timpul uciderii animalelor din specii receptive, sunt prelevate într-un număr suficient toate probele corespunzătoare necesare pentru ancheta epidemiologică menționată la art. 13, în conformitate cu pct. 2.1.1.1 din anexa nr. 3. Autoritatea competentă poate decide ca art. 4 alin. (2) să nu se aplice în cazul apariției unei surse secundare care este legată epidemiologic de sursa primară pentru care au fost deja prelevate probe, cu condiția să fi fost prelevat un număr suficient de probe necesare pentru ancheta epidemiologică menționată la art. 13.

c) Carcasele provenite de la animale din specii receptive, care au murit în exploatație, și carcasele provenite de la animale care au fost ucise în conformitate cu lit. a) sunt procesate fără întârziere nejustificată, sub supraveghere oficială, astfel încât să nu existe riscul diseminării virusului febrei aftoase. În cazul în care anumite circumstanțe impun incinerarea sau îngroparea carcaselor, la fața locului sau în alte locații, aceste operațiuni se vor efectua în conformitate cu instrucțiunile prevăzute anterior în cadrul planurilor de contingență menționate la art. 69.

d) Toate produsele și substanțele menționate la art. 4 alin. (3) lit. c) trebuie izolate până ce contaminarea poate fi infirmată oficial sau tratate în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial, astfel încât să se asigure distrugerea virusului febrei aftoase, ori procesate.

(2) Dupăuciderea și procesarea animalelor din specii receptive și finalizarea măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. d), autoritatea competentă se asigură de următoarele:

a) clădirile utilizate pentru adăpostirea animalelor din specii receptive, împrejurimile acestora și vehiculele utilizate pentru transportul lor, precum și orice alte clădiri sau echipamente, care sunt suspecte de a fi contaminate, sunt curățate și dezinfectate în conformitate cu art. 11;

b) în plus, dacă există o suspiciune a contaminării zonei populate de oameni sau a zonei de birouri a exploatației cu virusul febrei aftoase, aceste zone trebuie de asemenea dezinfectate prin mijloace corespunzătoare;

c) repopularea cu animale este efectuată în conformitate cu anexa nr. 5.

ARTICOLUL 11

Curățarea și dezinfecția

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure că operațiile de curățare și dezinfecție, ca părți integrante ale măsurilor prevăzute în prezenta normă sanitară veterinară, sunt efectuate sub supraveghere oficială și în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial, utilizând dezinfectanți și concentrații de lucru ale acestor dezinfectanți autorizați și înregistrați oficial de autoritatea competentă pentru punerea pe piață a acestora ca produse veterinare de igienă biocide, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 21 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului nr. 98/8/CE, pentru a asigura distrugerea virusului de febră aftoasă.

(2) Operațiunile de curățare și dezinfecție, ce trebuie să includă combaterea corespunzătoare a dăunătorilor, sunt efectuate astfel încât să fie redus pe cât posibil orice impact negativ asupra mediului, ce poate fi provocat de astfel de operații.

(3) Orice dezinfectanți utilizați, pe lângă faptul că trebuie să acționeze eficient, trebuie de asemenea să aibă impact minim asupra mediului și a sănătății publice, în conformitate cu cea mai performantă tehnologie disponibilă.

(4) Operațiile de curățare și dezinfecție trebuie să fie efectuate în conformitate cu anexa nr. 4.

ARTICOLUL 12

Trasabilitatea și tratamentul produselor și substanțelor derivate de la sau ce au avut contact cu animale dintr-un focar de febră aftoasă

Produsele și substanțele menționate la art. 4 alin. (3) lit. c), provenite de la animale din specii receptivă, colectate dintr-o exploatație unde a fost confirmat oficial un focar de febră aftoasă, și materialul seminal, ovulele și embrionii colectate/colectați de la animale din specii receptivă prezente în exploatația respectivă, pe durata perioadei dintre introducerea probabilă a bolii în exploatație și implementarea măsurilor oficiale, sunt identificate și procesate sau, în cazul altor substanțe în afară de material seminal, ovule și embrioni, sunt tratate sub supraveghere oficială și astfel încât să se asigure distrugerea virusului febrei aftoase și să se evite riscul de diseminare ulterioară.

ARTICOLUL 13

Ancheta epidemiologică

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că sunt efectuate anchete epidemiologice privind focarele de febră aftoasă de către medici veterinari oficiali special instruiți, pe baza chestionarelor pregătite în cadrul planurilor de contingentă menționate la art. 69, pentru a asigura anchete standardizate, rapide și cu un scop clar. Aceste anchete trebuie să determine cel puțin:

a) perioada de timp în care este posibil ca virusul febrei aftoase să fi fost prezent în exploatație, înainte ca boala să fie suspectată sau notificată;

b) originea posibilă a virusului febrei aftoase într-o exploatație și identificarea altor exploatații în care există animale suspecte de a fi infectate sau animale care s-ar fi putut contamina de la aceeași sursă;

c) măsura probabilă în care animalele din speciile receptivă, altele decât bovinele și porcinele, s-ar fi infectat sau contaminat;

d) mișcarea animalelor, persoanelor, vehiculelor și substanțelor menționate la art. 4 alin. (3) lit. c), care ar fi putut transporta virusul febrei aftoase către sau de la exploatația în cauză.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează cu regularitate Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene despre situația epidemiologică și răspândirea virusului febrei aftoase.

ARTICOLUL 14

Măsuri suplimentare în cazul confirmării focarelor de febră aftoasă

(1) Autoritatea competentă poate dispune ca, pe lângă animalele din speciile receptivă, animalele din speciile care nu sunt receptivă la febra aftoasă din exploatația unde a fost confirmat un focar de febră aftoasă să fie de asemenea ucise și procesate, astfel încât să se evite riscul diseminării virusului febrei aftoase.

(2) Totuși, alin. (1) nu se aplică animalelor din specii care nu sunt receptivă la febra aftoasă, ce pot fi izolate, curățate și dezinfectate eficient și cu condiția ca acestea să fie identificate individual, în cazul ecvideelor, în conformitate cu legislația comunitară, pentru a se permite controlul mișcării acestora.

(3) Autoritatea competentă poate aplica măsurile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a) pentru unitățile de producție legate epidemiologic sau exploatațiile învecinate, unde informațiile epidemiologice și alte date dau motive pentru a se suspecta o posibilă contaminare a acestor exploatații. Intenția de a utiliza aceste prevederi trebuie notificată Comisiei Europene, când este posibil, înainte de implementare. În acest caz, măsurile referitoare la prelevarea de probe și examinările clinice ale animalelor trebuie efectuate cel puțin așa cum este stabilit la pct. 2.1.1.1 din anexa nr. 3.

(4) Autoritatea competentă, imediat după confirmarea primului focar de febră aftoasă, dispune toate pregătirile necesare pentru vaccinarea de necesitate, într-o zonă cel puțin la fel de mare ca zona de supraveghere stabilită în conformitate cu art. 19.

(5) Autoritatea veterinară locală poate aplica măsurile prevăzute la art. 7 și 8.

SECȚIUNEA a 4-a

Măsuri aplicabile în cazuri speciale

ARTICOLUL 15

Măsuri aplicabile în cazul unui focar de febră aftoasă în vecinătate sau în cadrul anumitor locații specifice ce dețin animale din specii receptive în mod temporar sau permanent

(1) În cazul în care un focar de febră aftoasă amenință să infecteze animale din speciile receptive, aflate într-un laborator, grădină zoologică, rezervație naturală și zone împrejmuite, instituții sau centre autorizate în conformitate cu art. 13 alin. (2) din Norma sanitară veterinară ce stabilește condițiile de sănătate a animalelor care reglementează comerțul și importul de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun cerințelor de sănătate a animalelor stabilite de legislația în domeniu, la care se referă anexa nr. 1 la Norma sanitară veterinară referitoare la controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre cu unele animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 128/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.100 din 6 decembrie 2005, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului nr. 92/65/CEE, și în care animalele sunt ținute în scopuri științifice sau în scopuri referitoare la conservarea speciilor ori a resurselor genetice ale animalelor de fermă, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure că sunt aplicate toate măsurile corespunzătoare de biosecuritate pentru a proteja aceste animale de infecție. Aceste măsuri pot include limitarea accesului în instituțiile publice sau ca acest acces să se supună anumitor condiții speciale.

(2) Atunci când este confirmat un focar de febră aftoasă în una dintre locațiile menționate la alin. (1), Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate decide să acorde o derogare de la art. 10 alin. (1) lit. a), cu condiția să nu fie puse în pericol principalele interese comunitare și în special statusul de sănătate al animalelor din statele membre ale Uniunii Europene și să fie luate toate măsurile necesare pentru a preveni orice risc de diseminare a virusului febrei aftoase.

(3) Decizia menționată la alin. (2) trebuie să fie notificată imediat Comisiei Europene. În cazul resurselor genetice ale animalelor de fermă, această notificare trebuie să includă o referire la lista locațiilor stabilite în conformitate cu art. 74 alin. (2) lit. f), prin care autoritatea competentă a identificat aceste locații anterior drept nuclee de reproducție pentru animalele din speciile receptive, indispensabile pentru supraviețuirea rasei.

ARTICOLUL 16

Măsuri aplicabile în abatoare, posturi de inspecție la frontieră și mijloace de transport

(1) Atunci când este confirmat un caz de febră aftoasă într-un abator, post de inspecție la frontieră stabilit în conformitate cu Norma sanitară veterinară privind stabilirea principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare pentru animalele care intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 243/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 6 noiembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 91/496/CEE, sau într-un mijloc de transport, autoritatea competentă se asigură că sunt aplicate următoarele măsuri referitoare la locațiile sau mijloacele de transport afectate:

a) toate animalele din speciile receptive din aceste locații sau din mijloacele de transport sunt ucise fără întârziere;

b) carcasele provenite de la animalele menționate la lit. a) sunt prelucrate sub supraveghere oficială, astfel încât să se evite riscul diseminării virusului febrei aftoase;

c) alte deșeuri de la animale, inclusiv organe, provenite de la animale infectate sau suspecte de a fi infectate sau contaminate sunt procesate sub supraveghere oficială, astfel încât să se evite riscul diseminării virusului febrei aftoase;

d) așternutul, gunoiul de grajd și purinul trebuie supuse dezinfecției și sunt îndepărtate doar pentru tratament în conformitate cu pct. 5, secțiunea a II-a, partea A, cap. III din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 1.774/2002;

e) curățarea și dezinfecția clădirilor și echipamentelor, inclusiv a vehiculelor sau mijloacelor de transport, are loc sub supravegherea medicului veterinar oficial, în conformitate cu art. 11 și cu instrucțiunile stabilite de autoritatea competentă;

f) este efectuată o anchetă epidemiologică în conformitate cu art. 13.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că măsurile prevăzute la art. 18 se aplică în exploatațiile de contact.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că nu este reintrodus niciun animal pentru tăiere, inspecție sau transport în locațiile sau mijloacele de transport menționate la alin. (1) înainte de 24 de ore de la finalizarea operațiilor de curățare și dezinfecție menționate la alin. (1) lit. e).

(4) Atunci când situația epidemiologică o impune, în special când trebuie suspiciunată contaminarea animalelor din speciile receptive din exploatațiile învecinate, locațiile sau din mijloacele de transport menționate la alin. (1), Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că, prin derogare de la art. 2 lit. b), este declarat un focar în cadrul locațiilor sau al mijloacelor de transport menționate la alin. (1) și că sunt aplicate măsurile prevăzute la art. 10 și 19.

SECȚIUNEA a 5-a

Exploatații ce constau din unități epidemiologice de producție diferite și exploatații de contact

ARTICOLUL 17

Exploatații ce constau din unități de producție epidemiologice diferite

(1) În cazul exploatațiilor constituite din două sau mai multe unități de producție distincte, autoritatea competentă poate, în cazuri excepționale și după evaluarea riscurilor, deroga de la art. 10 alin. (1) lit. a) cu privire la unitățile de producție ale unor astfel de exploatații ce nu sunt afectate de febra aftoasă.

(2) Derogarea prevăzută la alin. (1) poate fi acordată doar după ce medicul veterinar oficial a confirmat în momentul investigației oficiale menționate la art. 4 alin. (2) că au fost respectate următoarele condiții de prevenire a diseminării virusului febrei aftoase între unitățile de producție menționate la alin. (1) timp de cel puțin două perioade de incubație, anterior datei de identificare a focarului de febră aftoasă în exploatație:

a) structura, inclusiv administrarea, și dimensiunea locațiilor permit o separare completă a adăpostirii și deținerii efectivelor distincte de animale din specii receptive, inclusiv a spațiului aerian;

b) operațiile din unitățile de producție diferite și în special managementul grajdurilor și al pășunilor, hrănirea, îndepărtarea așternutului și a gunoiului de grajd sunt complet separate și efectuate de personal diferit;

c) aparatura, animalele de muncă din specii nereceptive la febra aftoasă, echipamentul, instalațiile, instrumentele și facilitățile de dezinfecție utilizate în unitățile de producție sunt complet separate.

(3) Referitor la lapte, poate fi acordată o derogare de la art. 10 alin. (1) lit. d) unei exploatații producătoare de lapte, cu condiția ca:

a) această exploatație să se conformeze condițiilor stabilite la alin. (2); și

b) mulsul din fiecare unitate să fie efectuat separat;

c) în funcție de utilizarea intenționată, laptele să fie supus la cel puțin unul dintre tratamentele descrise la partea A sau partea B din anexa nr. 9.

(4) Atunci când este acordată o derogare în conformitate cu alin. (1), Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să stabilească anterior reguli detaliate pentru aplicarea unor astfel de derogări. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor notifică Comisiei Europene derogarea respectivă și furnizează detalii ale măsurilor luate.

ARTICOLUL 18

Exploatații de contact

(1) Exploatațiile sunt considerate exploatații de contact atunci când medicul veterinar oficial confirmă ori consideră pe baza unor informații confirmate că virusul febrei aftoase ar fi putut fi introdus ca rezultat al mișcării persoanelor, animalelor, produselor de origine animală, vehiculelor sau în orice alt mod, fie de la alte exploatații către o exploatație menționată la art. 4 alin. (1) ori art. 10 alin. (1), fie de la o exploatație menționată la art. 4 alin. (1) sau art. 10 alin. (1) către alte exploatații.

(2) Exploatațiile de contact sunt supuse măsurilor prevăzute la art. 4 alin. (3) și art. 5, iar aceste măsuri sunt menținute până când prezența virusului febrei aftoase în aceste exploatații de contact este infirmată oficial, în conformitate cu definițiile din anexa nr. 1 și cu cerințele de expertiză prevăzute la pct. 2.1.1.1 din anexa nr. 3.

(3) Autoritatea competentă interzice mișcarea oricărui animal din exploatațiile de contact în timpul unei perioade corespunzătoare perioadei de incubație specificate pentru speciile menționate la art. 2 lit. h). Totuși, autoritatea competentă poate, prin derogare de la art. 4 alin. (3) lit. d), să autorizeze transportul animalelor din specii receptive, sub supraveghere oficială, direct către abatorul desemnat ca fiind cel mai apropiat posibil, pentru tăiere de urgență.

(4) Anterior acordării unei astfel de derogări, medicul veterinar oficial trebuie să efectueze cel puțin examinările clinice prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 3.

(5) Atunci când autoritatea competentă consideră că situația epidemiologică permite, aceasta poate limita definiția unei exploatații de contact prevăzută la alin. (1) la o unitate de producție epidemiologică identificată a exploatației și la animalele conținute de aceasta, cu condiția ca unitatea de producție epidemiologică să fie conformă cu art. 17.

(6) Atunci când nu poate fi exclusă o legătură epidemiologică între un focar de febră aftoasă și locațiile sau mijloacele de transport menționate la art. 15 și 16, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că măsurile prevăzute la art. 4 alin. (2) și (3) și la art. 5 sunt aplicate pentru astfel de locații și mijloace de transport. Autoritatea competentă poate decide să aplice măsurile prevăzute la art. 8.

SECȚIUNEA a 6-a

Zone de protecție și supraveghere

ARTICOLUL 19

Stabilirea zonelor de protecție și supraveghere

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor dispune aplicarea imediată a măsurilor prevăzute la alin. (2), (3) și (4), dacă este confirmat un focar de febră aftoasă, fără a prejudicia măsurile prevăzute la art. 7.

(2) Autoritatea competentă stabilește o zonă de protecție cu o rază minimă de 3 km și o zonă de supraveghere cu o rază minimă de 10 km, având în centru focarul de febră aftoasă menționat la alin. (1).

(3) Delimitarea geografică a acestor zone trebuie să ia în considerare granițele administrative, barierele naturale, facilitățile de supraveghere și progresul tehnologic care fac posibilă previzionarea răspândirii probabile a virusului febrei aftoase, prin calea aerului sau orice alte mijloace. Dacă este necesar, delimitarea este revizuită în funcție de aceste elemente.

(4) Autoritatea competentă se asigură că zonele de protecție și de supraveghere sunt marcate prin indicatoare de mărime suficientă pe drumurile ce intră în zonele respective.

(5) Pentru a se asigura o coordonare completă a tuturor măsurilor necesare pentru a eradica febra aftoasă cât mai curând posibil, trebuie să fie stabilite centre naționale și locale de combatere a bolii, după cum se menționează la art. 71 și 73. În scopul realizării anchetei epidemiologice prevăzute la art. 13, aceste centre trebuie să fie asistate de către un grup de experți, după cum este prevăzut la art. 75.

(6) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor realizează fără întârziere trasabilitatea animalelor expediate din zonele respective în timpul unei perioade de cel puțin 21 de zile înaintea datei estimate a primei infecții într-o exploatație din zona de protecție și trebuie să informeze autoritățile competente din celelalte state membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană despre rezultatele trasabilității animalelor.

(7) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor colaborează cu autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene pentru a efectua trasabilitatea cărnii proaspete, a produselor din carne, a laptelui crud și a produselor din lapte crud obținute de la animale din specii receptive, ce își au originea în zona de protecție și care au fost produse între data estimată de introducere a virusului febrei aftoase și până la data când intră în vigoare măsurile prevăzute la alin. (2). Carnea proaspătă, produsele din carne, laptele crud și produsele din lapte crud de acest fel trebuie să fie tratate în conformitate cu art. 23, 24 și, respectiv, cu art. 25 sau reținute până ce este exclusă oficial posibila contaminare cu virusul febrei aftoase.

ARTICOLUL 20

Măsuri ce se aplică în exploatațiile din zona de protecție

(1) În zona de protecție trebuie să se aplice fără întârziere cel puțin următoarele măsuri:
a) să se efectueze, cât mai curând posibil, o înregistrare a tuturor exploatațiilor cu animale din specii receptive și un recensământ al tuturor animalelor prezente în aceste exploatații, ce trebuie actualizate în permanență;

b) toate exploatațiile cu animale din specii receptive trebuie să fie supuse periodic unei inspecții veterinare, efectuată astfel încât să se evite răspândirea virusului febrei aftoase posibil prezent în exploatații, iar inspecția va include, în special, documentația relevantă, înregistrările menționate la lit. a) și măsurile aplicate pentru a preveni introducerea sau răspândirea virusului febrei aftoase și, de asemenea, poate include examinarea clinică, așa cum este descrisă la pct. 1 din anexa nr. 3, sau prelevarea de probe de la animale din speciile receptive, în conformitate cu pct. 2.1.1.1 din anexa nr. 3;

c) animalele din speciile receptive nu pot fi mișcate din exploatația în care acestea sunt ținute.

(2) Prin derogare de la alin. (1) lit. c), animalele din specii receptive pot fi transportate sub supraveghere oficială, pentru tăiere de necesitate, direct către un abator situat în interiorul aceleiași zone de protecție sau, dacă respectiva zonă de protecție nu deține abator, animalele pot fi transportate către un abator din afara zonei de protecție, desemnat de autoritatea competentă, în mijloace de transport curățate și dezinfectate sub control oficial după fiecare operațiune de transport.

(3) Transportul menționat la alin. (2) este autorizat doar dacă autoritatea competentă stabilește, pe baza unei examinări clinice în conformitate cu pct. 1 din anexa nr. 3, efectuată de către medicul veterinar oficial tuturor animalelor din speciile receptive prezente în exploatație și

după evaluarea circumstanțelor epidemiologice, că nu există niciun motiv pentru a se suspecta prezența animalelor infectate sau contaminate în exploatație. Carnea provenită de la astfel de animale trebuie să fie supusă măsurilor prevăzute la art. 23.

ARTICOLUL 21

Mișcarea și transportul animalelor și al produselor provenite de la acestea în zona de protecție

Următoarele activități sunt interzise în zona de protecție:

- a) mișcarea între exploatații și transportul animalelor din speciile receptive;
- b) târguri, piețe, expoziții și alte adunări de animale ce includ colectarea și dispersia animalelor din specii receptive;
- c) servicii itinerante pentru reproducția animalelor din specii receptive;
- d) inseminarea artificială a animalelor din specii receptive și colectarea de ovule și embrioni de la acestea.

ARTICOLUL 22

Măsuri adiționale și derogări

(1) Autoritatea competentă dispune ca fiind activități interzise, suplimentar activităților interzise prevăzute la art. 21, următoarele:

- a) mișcarea sau transportul animalelor din specii care nu sunt receptive între exploatații situate în cadrul zonei, fie de ieșire din zona de protecție, fie de intrare în zona de protecție;
- b) tranzitul animalelor din toate speciile prin zona de protecție;
- c) evenimente cu participare umană, unde există posibilitatea de contact cu animale din specii receptive, atunci când există riscul de diseminare a virusului febrei aftoase;
- d) inseminarea artificială a animalelor din specii care nu sunt receptive la virusul febrei aftoase sau colectarea de ovule și embrioni proveniți de la acestea;
- e) mișcarea mijloacelor de transport desemnate pentru transportul animalelor;
- f) tăierea, în cadrul exploatației, a animalelor din specii receptive pentru consum propriu;
- g) transportul de bunuri menționate la art. 31 către exploatații ce dețin animale din specii receptive.

(2) Autoritatea competentă poate autoriza:

- a) tranzitul animalelor din toate speciile prin zona de protecție, efectuat exclusiv pe autostrăzile principale sau pe liniile de cale ferată principale;
- b) transportul animalelor din specii receptive, care au fost certificate de către medicul veterinar oficial ca provenind din exploatații din afara zonei de protecție și transportate pe rute desemnate direct către abatoarele desemnate pentru tăiere imediată, cu condiția ca mijloacele de transport să fie curățate și dezinfectate după livrare sub supraveghere oficială la abator, iar decontaminarea mijlocului de transport să fie înregistrată în jurnalul de bord al mijlocului de transport;
- c) inseminarea artificială a animalelor dintr-o exploatație, efectuată de către personalul din acea exploatație prin utilizarea materialului seminal colectat de la animalele prezente în exploatația respectivă sau a materialului seminal depozitat în exploatație ori a materialului seminal livrat de la un centru de colectare a materialului seminal din afara perimetrului acelei exploatații;
- d) mișcarea și transportul ecvideelor, luându-se în considerare condițiile menționate în anexa nr. 6;
- e) transportul, în anumite condiții, al bunurilor menționate la art. 31 către exploatații ce dețin animale din speciile receptive.

ARTICOLUL 23

Măsuri referitoare la carnea proaspătă produsă în zona de protecție

(1) Punerea pe piață a cărnii proaspete, a cărnii tocate și a preparatelor din carne provenite de la animale din specii receptive, provenite din zona de protecție, este interzisă.

(2) Punerea pe piață a cărnii proaspete, a cărnii tocate și a preparatelor din carne provenite de la animale din specii receptive, produse în unități situate în zona de protecție, este interzisă.

(3) Carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne menționate la alin. (1) trebuie să fie marcate în conformitate cu Norma sanitară veterinară care stabilește reguli de sănătate animală ce reglementează producția, prelucrarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate pentru consum uman, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 4 aprilie 2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2002/99/CE, și ulterior va fi transportată în containere sigilate către o unitate desemnată de autoritățile competente, pentru transformarea acestora în produse din carne tratate în conformitate cu pct. 1, partea A din anexa nr. 7.

(4) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică în cazul cărnii proaspete, cărnii tocate și preparatelor din carne ce au fost produse cu cel puțin 21 de zile înainte de data estimată a primei infecții într-o exploatație din zona de protecție și dacă, de la producere, acestea au fost depozitate și transportate separat de astfel de cărnuri produse după acea dată. Astfel de

cărnuri trebuie să fie distinse rapid de cărnurile ce nu sunt eligibile pentru expediere în afara zonei de protecție, prin intermediul unei mărci clare, stabilite în conformitate cu legislația comunitară transpusă în legislația națională.

(5) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (2) nu se aplică pentru carnea proaspătă, carnea tocată sau preparatele din carne obținute din unități situate în zona de protecție, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) unitatea operează sub control veterinar strict;

b) în unitate se procesează doar carnea proaspătă, carnea tocată sau preparatele din carne, după cum este descris la alin. (4), ori carnea proaspătă, carnea tocată sau preparatele din carne provenite de la animale crescute ori tăiate în afara zonei de protecție sau provenite de la animale transportate în unitate și tăiate în interiorul acesteia, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) lit. b);

c) carnea proaspătă de acest fel sau carnea provenită de la alte biungulate, carnea tocată sau preparatele din carne trebuie să poarte o marcă de sănătate prevăzută de regulamentele Parlamentului și al Consiliului European (CE) nr. 853/2004 și nr. 854/2004;

d) în timpul întregului proces de producție, carnea proaspătă, carnea tocată sau preparatele din carne trebuie să fie clar identificate și transportate și depozitate separat de carnea proaspătă, carnea tocată sau preparatele din carne ce nu sunt eligibile pentru expediere în afara zonei de protecție în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară.

(6) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să certifice conformitatea cu condițiile stabilite la alin. (5) pentru carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne destinate comerțului intracomunitar. Autoritatea competentă trebuie să supervizeze controlul conformității efectuat de către autoritatea veterinară locală, iar în cazul comerțului intracomunitar, să se comunice celorlalte state membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene o listă a acelor exploatații ce au fost autorizate, în scopul unei astfel de certificări.

(7) Poate fi acordată o derogare de la interdicția prevăzută la alin. (1), cu condiția să fie adoptate condiții specifice în conformitate cu procedura comunitară, în special cu privire la marca de sănătate a cărnii provenite de la animale din specii receptive, ce provin din zonele de protecție menținute pentru mai mult de 30 de zile.

ARTICOLUL 24

Măsuri referitoare la produsele din carne obținute în zona de protecție

(1) Punerea pe piață a produselor din carne obținute din carnea animalelor din speciile receptive, ce provin din zona de protecție, este interzisă.

(2) Prin derogare, interdicția stabilită la alin. (1) nu se aplică produselor ce au fost supuse la unul dintre tratamentele menționate la pct. 1, partea A din anexa nr. 7 ori au fost obținute din cărnurile menționate la art. 23 alin. (4).

ARTICOLUL 25

Măsuri referitoare la lapte și produsele lactate obținute în zona de protecție

(1) Punerea pe piață a laptelui obținut de la animale din specii receptive, ce provin din zona de protecție, sau a produselor lactate obținute din astfel de lapte este interzisă.

(2) Punerea pe piață a laptelui și a produselor lactate obținute de la animale din specii receptive și produse într-o unitate situată în zona de protecție este interzisă.

(3) Prin derogare, interdicția stabilită la alin. (1) nu se aplică laptelui și produselor lactate derivate de la animale din specii receptive, ce provin din zona de protecție, care au fost produse cu cel puțin 21 de zile înainte de data estimată a primei infecții în exploatarea din zona de protecție și care, de la producere, au fost depozitate și transportate separat de laptele și produsele lactate obținute după acea dată.

(4) Prin derogare, interdicția stabilită la alin. (1) nu se aplică laptelui derivat de la animale din speciile receptive, ce provin din zona de protecție, și produselor lactate produse din astfel de lapte, care au fost supuse la unul dintre tratamentele stabilite în partea A sau B din anexa nr. 9, în funcție de utilizarea laptelui sau a produselor lactate. Tratatamentul trebuie efectuat în condițiile stabilite la alin. (6) în unitățile menționate la alin. (5) sau, dacă nu există nicio unitate în zona de protecție, în unitățile situate în afara zonei de protecție, în condițiile stabilite la alin. (8).

(5) Prin derogare, interdicția stabilită la alin. (2) nu se aplică laptelui și produselor lactate ce au fost preparate în unități situate în zona de protecție, în condițiile stabilite la alin. (6).

(6) Unitățile menționate la alin. (4) și (5) trebuie să fie conforme cu următoarele condiții:

a) unitatea trebuie să funcționeze sub control oficial strict și permanent;

b) tot laptele utilizat în unitate trebuie să fie în conformitate cu alin. (3) și (4) sau laptele crud trebuie să fie obținut de la animale din afara zonei de protecție;

c) pe toată durata procesului de producție, laptele trebuie să fie clar identificat și să fie transportat și depozitat separat de laptele crud și produsele din lapte crud care nu sunt destinate expedierii în afara zonei de protecție;

d) transportul laptelui crud din exploatarea situate în afara zonei de protecție către unitățile de prelucrare trebuie să se efectueze în vehicule care au fost curățate și dezinfectate înainte de operațiunea de transport și care nu au avut contact ulterior cu exploatarea din zona de protecție ce dețin animale din specii receptive.

(7) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor certifică pentru laptele destinat comerțului intracomunitar conformitatea cu condițiile stabilite la alin. (6). Autoritatea competentă trebuie să supervizeze controlul conformității întreprins de autoritatea veterinară locală, iar în cazul comerțului intracomunitar, să comunice statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene o listă a unităților ce a fost aprobată în scopul unei astfel de certificări.

(8) Transportul laptelui crud din exploatațiile situate în cadrul zonei de protecție către unitățile situate în afara zonei de protecție și procesarea acestui lapte trebuie să fie supuse următoarelor condiții:

a) procesarea în unități situate în afara zonei de protecție a laptelui crud obținut de la animale din specii receptive, ținute în cadrul zonei de protecție, este autorizată de autoritățile competente;

b) autorizarea include instrucțiuni privind ruta de transport și desemnarea acestei rute către unitatea desemnată;

c) transportul este efectuat în vehicule care au fost curățate și dezinfectate anterior operației de transport, vehicule care sunt construite și menținute astfel încât să nu existe nicio scurgere a laptelui în timpul transportului și care sunt echipate pentru a se evita dispersia de aerosoli în timpul încărcării și descărcării laptelui;

d) înainte de părăsirea exploatației de unde a fost colectat laptele de la animale din specii receptive, țevile de conectare, anvelopele, aparatele, părțile joase ale autovehiculelor și orice pierdere prin scurgere a laptelui sunt curățate și dezinfectate și, după ultima dezinfectare și înainte de părăsirea zonei de protecție, vehiculul nu mai are niciun contact cu exploatațiile din zona de protecție ce dețin animale din specii receptive;

e) mijloacele de transport sunt repartizate strict unei regiuni geografice sau administrative definite, acestea sunt marcate corespunzător și pot fi mutate în altă regiune numai după curățare și dezinfectare sub supraveghere oficială.

(9) Colectarea și transportul probelor de lapte crud provenit de la animale din speciile receptive din exploatații situate în zona de protecție către un laborator, altul decât laboratorul veterinar de diagnostic aprobat pentru diagnosticarea febrei aftoase, și procesarea laptelui în astfel de laboratoare sunt interzise.

ARTICOLUL 26

Măsuri referitoare la materialul seminal, ovulele și embrionii colectați de la animale din specii receptive din zona de protecție

(1) Punerea pe piață a materialului seminal, a ovulelor și a embrionilor derivați de la animale din specii receptive ce provin din zona de protecție este interzisă.

(2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică materialului seminal, ovulelor și embrionilor congelați, colectați și depozitați cu cel puțin 21 de zile înainte de data estimată a primei infecții cu virusul febrei aftoase în exploatația din zona de protecție.

(3) Materialul seminal congelat, recoltat în conformitate cu legislația comunitară după data infecției menționată la alin. (2), trebuie depozitat separat și pus în circulație numai după ce:

a) toate măsurile referitoare la focarul de febră aftoasă au fost ridicate în conformitate cu art. 34;

b) toate animalele cazate în centrul de colectare a materialului seminal au fost supuse unei examinări clinice, iar probele prelevate în conformitate cu pct. 2.2 din anexa nr. 3 au fost testate serologic pentru a se dovedi absența infecției din centrul de colectare a materialului seminal în cauză; și

c) animalul donator a fost supus unui test serologic, cu rezultat negativ, pentru detectarea anticorpilor împotriva virusului febrei aftoase pe o probă prelevată nu mai devreme de 28 de zile după recoltarea materialului seminal.

ARTICOLUL 27

Transportul și distribuirea bălegarului sau a gunoiului de grajd provenit de la animale din specii receptive, obținut în zona de protecție

(1) Transportul și distribuirea bălegarului sau gunoiului de grajd din exploatațiile și locațiile sau mijloacele de transport menționate la art. 16, situate în zona de protecție unde sunt ținute animale din specii receptive, sunt interzise în zona de protecție.

(2) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alin. (1), autoritatea competentă poate autoriza îndepărtarea gunoiului de grajd provenit de la animale din specii receptive dintr-o exploatație situată în zona de protecție către o întreprindere desemnată, pentru tratament în conformitate cu pct. 5 secțiunea a II-a partea A cap. III din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 1.774/2002 sau pentru depozitare imediată.

(3) Prin derogare de la interdicția stabilită la alin. (1), autoritatea competentă poate autoriza mutarea gunoiului de grajd provenit de la animale din specii receptive din exploatațiile situate în zona de protecție, care nu sunt supuse măsurilor prevăzute la art. 4 sau 10, pentru distribuirea pe terenuri desemnate, în baza următoarelor condiții:

a) întregul volum de gunoi de grajd a fost produs cu cel puțin 21 de zile înainte de data estimată a primei infecții într-o exploatație în zona de protecție, iar gunoiul de grajd sau bălegarul este distribuit din apropierea solului și la o distanță suficientă de exploatațiile ce dețin animale din specii receptive și este încorporat imediat în pământ; sau

b) în cazul gunoiului de grajd provenit de la animale din specia bovine sau de la porcine.
(i) este exclusă prezența animalelor suspecte de a fi infectate cu virusul febrei aftoase, printr-o examinare a tuturor animalelor din exploatație efectuată de către medicul veterinar oficial;
(ii) întregul volum de gunoi de grajd a fost produs cu cel puțin 4 zile înainte de efectuarea examinării menționate la pct. (i); și

(iii) gunoiul de grajd este încorporat în pământ pe terenuri desemnate, în apropierea exploatației de origine și la o distanță suficientă de alte exploatații din zona de protecție ce deține animale din specii receptive.

(4) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor supune unor măsuri stricte orice autorizare de mutare a bălegarului sau a gunoiului de grajd natural dintr-o exploatație ce deține animale din specii receptive, pentru a se evita diseminarea virusului febrei aftoase, în special prin asigurarea curățării și dezinfecției mijloacelor de transport etanșe după încărcare și înainte de a părăsi exploatația.

ARTICOLUL 28

Măsuri referitoare la pieile prelucrate și neprelucrate obținute de la animale din specii receptive din zona de protecție

(1) Punerea pe piață a pieilor prelucrate și neprelucrate obținute de la animale din speciile receptive, ce provin din zona de protecție, este interzisă.

(2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică pieilor prelucrate și neprelucrate, care:

a) au fost produse cu cel puțin 21 de zile înainte de data estimată a primei infecții în exploatația menționată la art. 10 alin. (1) și au fost depozitate separat de pieile prelucrate și neprelucrate produse după acea dată; sau

b) sunt conforme cerințelor stabilite la pct. 2 partea A din anexa nr. 7.

ARTICOLUL 29

Măsuri referitoare la lâna de oaie, părul de rumegătoare și părul de porc, produse în zona de protecție

(1) Punerea pe piață a lânii de oaie, a părului de rumegătoare și a părului de porc, ce provin din zona de protecție, este interzisă.

(2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică lânii de oaie, părului de rumegătoare și părului de porc, neprocesate, care:

a) au fost produse cu cel puțin 21 de zile înainte de data estimată a infecției în exploatația menționată la art. 10 alin. (1) și au fost depozitate separat de lâna de oaie, părul de rumegătoare și părul de porc, produse după acea dată; sau

b) sunt conforme cerințelor menționate la pct. 3 partea A din anexa nr. 7.

ARTICOLUL 30

Măsuri referitoare la alte produse de origine animală obținute în zona de protecție

(1) Punerea pe piață a produselor de origine animală obținute de la animale din specii receptive, care nu sunt menționate la art. 23—29, este interzisă.

(2) Prin derogare, interdicțiile prevăzute la alin. (1) nu se aplică produselor menționate la respectivul alineat, care:

a) fie au fost produse cu cel puțin 21 de zile înainte de data estimată a infecției în exploatația menționată la art. 10 alin. (1) și au fost depozitate și transportate separat de produsele obținute după acea dată;

b) fie au fost supuse unui tratament în conformitate cu pct. 4 partea A din anexa nr. 7;

c) fie, pentru produsele specifice, acestea se conformează cerințelor corespunzătoare menționate la pct. 5—9 partea A din anexa nr. 7;

d) sunt produse compuse care nu sunt supuse tratamentului ulterior, ce conțin produse de origine animală care fie au fost supuse unui tratament ce asigură distrugerea virusului posibil al febrei aftoase, fie au fost obținute de la animale ce nu fac obiectul restricțiilor, în baza prevederilor prezentei norme sanitare veterinare;

e) fie sunt produse ambalate destinate pentru utilizarea în diagnosticul *in vitro* sau ca reagenți de laborator.

ARTICOLUL 31

Măsuri referitoare la furaje, nutrețuri, fân și paie, produse în zona de protecție

(1) Punerea pe piață a furajelor, nutrețurilor, fânului și paielor, ce provin din zona de protecție, este interzisă.

(2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică furajelor, nutrețurilor, fânului și paielor, care:

a) au fost produse cu cel puțin 21 de zile înainte de data estimată a infecției în exploatațiile menționate la art. 10 alin. (1) și depozitate și transportate separat de furajele, nutrețurile, fânul și paiele produse după acea dată; sau

b) sunt destinate pentru utilizare în interiorul zonei de protecție, cu condiția autorizării de către autoritățile competente; sau

c) sunt produse în locațiile ce nu dețin animale din speciile receptive; sau
d) sunt produse în unitățile ce nu dețin animale din speciile receptive și care se aprovizionează cu materie primă din locațiile menționate la lit. c) sau din locații situate în afara zonei de protecție.

(3) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică nutrețurilor și paielor produse în exploatațile ce dețin animale din specii receptive, ce sunt conforme cerințelor menționate la pct. 1 partea B din anexa nr. 7.

ARTICOLUL 32

Acordarea derogărilor și certificarea suplimentară

(1) Autoritatea competentă poate acorda o derogare de la interdicțiile prevăzute la art. 22—31, printr-o decizie specifică, numai în cazul în care toate cerințele relevante au fost îndeplinite pentru o perioadă suficientă înainte ca produsele să părăsească zona de protecție și când nu există niciun risc de diseminare a virusului febrei aftoase.

(2) Orice derogare de la interdicțiile prevăzute la art. 23—31 necesită, în cazul comerțului intracomunitar, o certificare suplimentară acordată de autoritatea competentă.

ARTICOLUL 33

Măsuri suplimentare ce pot fi aplicate în zona de protecție

Suplimentar măsurilor aplicate în zona de protecție în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate adopta măsuri naționale suplimentare ce sunt considerate a fi necesare și proporționale pentru a opri răspândirea virusului febrei aftoase, luând în considerare condițiile particulare epidemiologice, ale economiei animaliere, comerciale și sociale, ce predomină în regiunea afectată. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să informeze Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene despre astfel de măsuri suplimentare.

ARTICOLUL 34

Ridicarea măsurilor în zona de protecție

(1) Măsurile aplicate în zona de protecție sunt menținute până când sunt îndeplinite următoarele cerințe:

a) au trecut cel puțin 15 zile din momentul uciderii și eliminării în siguranță a tuturor animalelor din specii receptive din exploatarea menționată la art. 10 alin. (1) și de la finalizarea curățării și dezinfectiei preliminare în acea exploatare, efectuate în conformitate cu art. 11;

b) s-a efectuat o supraveghere, cu rezultate negative, în toate exploatarea ce dețin animale din specii receptive și care sunt situate în cadrul zonei de protecție.

(2) După ridicarea măsurilor specifice zonei de protecție, măsurile aplicate în zona de supraveghere, după cum sunt prevăzute la art. 35—40, continuă să se aplice pentru încă cel puțin 15 zile înainte de a fi ridicate, în conformitate cu art. 42.

(3) Inspecția menționată la alin. (1) lit. b) trebuie efectuată în conformitate cu criteriile prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 3, pentru a se dovedi absența infecției, și trebuie să includă măsurile prevăzute la pct. 2.3 din anexa nr. 3, bazate pe criteriile stabilite la pct. 2.1.1 și 2.1.3 din anexa menționată.

ARTICOLUL 35

Măsuri ce se aplică în exploatarea din zona de supraveghere

(1) În zona de supraveghere se aplică măsurile prevăzute la art. 20 alin. (1).

(2) Prin derogare de la interdicția stabilită la art. 20 alin. (1) lit. c) și atunci când nu există capacitate de tăiere sau aceasta este insuficientă în interiorul zonei de supraveghere, autoritățile competente pot autoriza mutarea animalelor din specii receptive din exploatarea situate în zona de supraveghere, pentru a fi transportate direct și sub supraveghere oficială pentru tăiere, către un abator situat în afara zonei de supraveghere, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) înregistrările menționate la art. 20 alin. (1) au fost supuse controlului oficial, iar situația epidemiologică a exploatarea nu indică nicio suspiciune de infectare sau contaminare cu virusul febrei aftoase; și

b) toate animalele din specii receptive din exploatarea au fost supuse unei inspecții, efectuată de către medicul veterinar oficial, cu rezultat negativ;

c) un număr reprezentativ de animale, luându-se în considerare parametrii statistici prevăzuți la pct. 2.2 din anexa nr. 3, a fost supus unei examinări clinice pentru a se exclude prezența sau suspiciunea animalelor infectate clinic;

d) abatorul este desemnat de autoritatea competentă și este situat cât mai aproape posibil de zona de supraveghere;

e) carnea provenită de la astfel de animale este supusă tratamentului specificat la art. 37.

ARTICOLUL 36

Mișcarea animalelor din specii receptive în interiorul zonei de supraveghere

(1) Mutarea animalelor din specii receptive din exploatațiile situate în zona de supraveghere este interzisă.

(2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică mișcării animalelor în următoarele cazuri:

a) când acestea sunt conduse, fără a intra în contact cu animale din specii receptive din diferite exploatații, la pășunea situată în interiorul zonei de supraveghere, nu mai devreme de 15 zile de la înregistrarea ultimului focar de febră aftoasă în zona de protecție;

b) când sunt transportate pentru tăiere, direct și sub supraveghere oficială, către un abator situat în interiorul zonei de supraveghere;

c) când sunt transportate în conformitate cu art. 35 alin. (2);

d) când sunt transportate în conformitate cu art. 22 alin. (2) lit. a) și b).

(3) Mișcările de animale prevăzute la alin. (2) lit. a) sunt autorizate de autoritatea competentă doar după ce a fost exclusă prezența animalelor suspecte de a fi infectate sau a animalelor suspecte de a fi contaminate, prin efectuarea unei examinări, de către un medic veterinar oficial, a tuturor animalelor din specii receptive din exploatație, inclusiv prin testarea probelor prelevate în conformitate cu pct. 2.2 din anexa nr. 3.

(4) Mișcarea animalelor prevăzute la alin. (2) lit. b) este autorizată de autoritatea competentă numai după ce au fost aplicate, cu rezultate satisfăcătoare, măsurile prevăzute la art. 35 alin. (2) lit. a) și b).

(5) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să asigure fără întârziere trasabilitatea animalelor din specii receptive, expediate din zona de supraveghere în perioada de cel puțin 21 de zile anterioară datei estimate a primei infecții dintr-o exploatație din zona de supraveghere, și trebuie să informeze autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene despre rezultatele obținute din trasabilitatea animalelor.

ARTICOLUL 37

Măsuri ce se aplică pentru carnea proaspătă provenită de la animalele din specii receptive din zona de supraveghere și pentru produsele din carne obținute din această carne

(1) Punerea pe piață a cărnii proaspete, a cărnii tocate și a preparatelor din carne, provenite de la animale din specii receptive, originare din zona de supraveghere, și a produselor obținute din astfel de carne este interzisă.

(2) Punerea pe piață a cărnii proaspete, a cărnii tocate, a preparatelor din carne și al produselor din carne, obținute de la animale din specii receptive și produse în unități situate în zona de supraveghere, este interzisă.

(3) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică în cazul cărnii proaspete, al cărnii tocate și al preparatelor din carne, care au fost produse cu cel puțin 21 de zile înainte de data estimată a primei infecții dintr-o exploatație din zona de protecție corespunzătoare și din momentul producerii acestea au fost depozitate și transportate separat de produsele similare obținute după acea dată. Această carne trebuie să fie ușor de diferențiat de carnea care nu este eligibilă pentru expediere în afara zonei de supraveghere, prin mijloace de marcarea clară, stabilite în conformitate cu legislația comunitară.

(4) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică în cazul cărnii proaspete, al cărnii tocate și al preparatelor din carne, ce au fost obținute de la animale transportate către abator în condiții cel puțin la fel de stricte ca cele prevăzute la art. 35 alin. (2) lit. a)—e), cu condiția ca această carne să fie supusă măsurilor prevăzute la alin. (5).

(5) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (2) nu se aplică în cazul cărnii proaspete, al cărnii tocate sau al preparatelor din carne, obținute în unitățile situate în zona de supraveghere, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) unitatea funcționează sub control veterinar strict;

b) doar carnea proaspătă, carnea tocată sau preparatele din carne, după cum sunt descrise la alin. (4) și care sunt supuse condițiilor suplimentare prevăzute în partea B din anexa nr. 8 sau obținute de la animale crescute și tăiate în afara zonei de supraveghere ori obținute de la animale transportate în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) lit. b), sunt procesate în unitate;

c) carnea proaspătă, carnea tocată sau preparatele din carne ori carnea provenită de la alte biungulate trebuie să poarte o marcă de sănătate în conformitate cu regulamentele Parlamentului European și ale Consiliului (CE) nr. 853/2004 și 854/2004;

d) pe durata întregului proces de producție, carnea proaspătă, carnea tocată sau preparatele din carne sunt identificate clar, sunt transportate și depozitate separat de carnea proaspătă, carnea tocată sau preparatele din carne, ce nu sunt eligibile pentru expediere în afara zonei de supraveghere, în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară.

(6) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică produselor obținute din carne proaspătă provenită de la animale din specii receptive, originare din zona de supraveghere, ce au fost marcate cu marca de sănătate prevăzută în norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007,

ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2002/99/EC, și transportate sub supraveghere oficială către o unitate desemnată, pentru tratament în conformitate cu pct. 1 partea A din anexa nr. 7.

(7) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (2) nu se aplică produselor din carne obținute în unitățile situate în zona de supraveghere și care fie sunt conforme prevederilor alin. (6), fie sunt obținute din carne conform prevederilor alin. (5).

(8) Autoritatea competentă certifică, pentru carnea proaspătă, carnea tocată și carnea preparată destinată comerțului intracomunitar, conformitatea cu condițiile prevăzute la alin. (5) și (7). Autoritatea competentă supraveghează controlul conformității efectuat de autoritatea veterinară locală și, în cazul comerțului intracomunitar, comunică celorlalte state membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene o listă a unităților ce au fost aprobate în scopul unei astfel de certificări.

(9) Poate fi acordată o derogare de la interdicția prevăzută la alin. (1), dacă sunt îndeplinite anumite condiții specifice adoptate de Comisia Europeană, în special referitoare la marcarea de sănătate a cărnii obținute de la animale din specii receptive, ce provin din zona de supraveghere menținută mai mult de 30 de zile.

ARTICOLUL 38

Măsuri ce se aplică laptelui și produselor lactate obținute de la animale din specii receptive și produse în zona de supraveghere

(1) Punerea pe piață a laptelui obținut de la animale din specii receptive, originare din zona de supraveghere, și a produselor lactate obținute din astfel de lapte este interzisă.

(2) Punerea pe piață a laptelui și a produselor lactate obținute de la animale din specii receptive, produse în zona de supraveghere, este interzisă.

(3) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică laptelui și produselor lactate obținute de la animale din specii receptive, originare din zona de supraveghere, care au fost produse cu cel puțin 21 de zile înainte de data estimată a primei infecții într-o exploatare din zona de protecție corespunzătoare și care, de la producere, au fost depozitate și transportate separat de laptele și produsele lactate produse după această dată.

(4) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică laptelui obținut de la animale din specii receptive, originare din zona de supraveghere, și produselor lactate obținute din astfel de lapte, care au fost supuse unuia dintre tratamentele prevăzute în partea A sau B din anexa nr. 9, în funcție de utilizarea laptelui și a produselor lactate. Tratamentul trebuie efectuat în baza condițiilor stabilite la alin. (6) în unitățile menționate la alin. (5) sau, dacă nu există nicio unitate în zona de supraveghere, în unitățile desemnate de autoritatea competentă și situate în afara zonelor de protecție și supraveghere.

(5) Prin derogare, interdicția prevăzută la alin. (2) nu se aplică laptelui și produselor lactate ce au fost produse în unitățile situate în zona de supraveghere, în baza condițiilor prevăzute la alin. (6).

(6) Unitățile menționate la alin. (4) și (5) trebuie să se conformeze următoarelor condiții:
a) unitatea trebuie să funcționeze sub control veterinar strict;
b) tot laptele utilizat în unitate trebuie fie să se conformeze prevederilor alin. (4), fie să fie obținut de la animale din afara zonei de supraveghere și protecție;

c) pe durata întregului proces de producție, laptele trebuie să fie identificat clar, transportat și depozitat separat de laptele și produsele lactate ce nu sunt destinate expedierii în afara zonei de supraveghere;

d) transportul laptelui crud din exploatarea situate în afara zonelor de protecție și supraveghere către unitățile de prelucrare trebuie efectuat în vehicule care au fost curățate și dezinfectate înainte de operația de transport și care nu au avut un contact ulterior cu exploatarea din zonele de protecție și supraveghere ce dețin animale din specii receptive.

(7) Autoritatea competentă certifică, pentru laptele destinat pentru comerțul intracomunitar, conformitatea cu condițiile prevăzute la alin. (6). Autoritatea competentă supraveghează controlul conformității efectuat de autoritatea veterinară locală și, în cazul comerțului intracomunitar, comunică celorlalte state membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene o listă a acestor unități ce au fost aprobate în scopul unei astfel de certificări.

(8) Transportul laptelui crud din exploatarea situate în zona de supraveghere către unitățile situate în afara zonelor de protecție și supraveghere și procesarea acestui lapte sunt supuse următoarelor condiții:

a) procesarea laptelui crud, obținut de la animale din specii receptive, ținute în zona de supraveghere, în unitățile situate în afara zonelor de protecție și supraveghere, trebuie să fie autorizată de autoritățile competente;

b) autorizația trebuie să includă instrucțiuni privind ruta de transport către unitatea desemnată și să desemneze această rută;

c) transportul trebuie să fie efectuat în vehicule care au fost curățate și dezinfectate înainte de operația de transport, care sunt construite și întreținute astfel încât să nu existe nicio scurgere de lapte în timpul transportului și care sunt echipate pentru a se evita dispersia de aerosoli în timpul încărcării și descărcării laptelui;

d) înainte de a părăsi exploatarea de unde a fost colectat laptele provenit de la animale din specii receptive, țevile de conectare, cauciucurile, camerele cauciucurilor, părțile joase ale vehiculelor și scurgerile de lapte sunt curățate și dezinfectate și, după ultima dezinfecție și înainte de a părăsi zona de supraveghere, vehiculul nu a avut niciun contact ulterior cu exploatarea din zonele de protecție și supraveghere ce dețin animale din specii receptive;

e) mijloacele de transport sunt desemnate strict pe zone geografice sau administrative, sunt marcate în conformitate cu această desemnare și pot fi deplasate într-o altă zonă doar după ce au fost curățate și dezinfectate sub supraveghere oficială.

(9) Colectarea și transportul probelor de lapte crud obținut de la specii receptive din exploatarea situate în zona de supraveghere către un laborator diferit de laboratorul de diagnostic veterinar, aprobat pentru diagnosticul febrei aftoase, și procesarea laptelui în astfel de laboratoare trebuie să fie supuse autorizării oficiale și măsurilor pentru a evita orice diseminare posibilă a virusului febrei aftoase.

ARTICOLUL 39

Transportul și distribuția bălegarului și a gunoiului de grajd produs în zona de supraveghere și provenit de la animale din specii receptive

(1) Transportul și distribuția bălegarului și a gunoiului de grajd din exploatarea sau alte locații precum cele menționate la art. 16, situate în zona de supraveghere și în care sunt ținute animale din specii receptive, sunt interzise în interiorul și exteriorul zonei respective.

(2) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alin. (1), autoritățile competente pot autoriza, în circumstanțe excepționale, transportul de bălegar sau gunoi de grajd în mijloace de transport curățate și dezinfectate temeinic înainte și după utilizare, pentru distribuirea în zone desemnate din cadrul zonei de supraveghere și la o distanță suficientă de exploatarea unde sunt ținute animale din specii receptive, în baza următoarelor condiții:

a) fie o examinare a tuturor animalelor din specii receptive din exploatarea, efectuată de către medicul veterinar oficial, a exclus prezența animalelor suspecte de a fi infectate cu virusul febrei aftoase și gunoiul de grajd sau bălegarul este distribuit din apropierea solului, pentru a se evita generarea de aerosoli, și îngropat imediat în pământ;

b) fie o inspecție clinică a tuturor animalelor din specii receptive din exploatarea, efectuată de către un medic veterinar oficial, cu rezultate negative, și gunoiul de grajd este introdus în pământ; sau

c) gunoiul de grajd este supus prevederilor art. 27 alin. (2).

ARTICOLUL 40

Măsuri referitoare la alte produse de origine animală obținute în zona de supraveghere

Punerea pe piață a produselor de origine animală, altele decât cele menționate la art. 37—39, este supusă condițiilor prevăzute la art. 26 și art. 28—30.

ARTICOLUL 41

Măsuri suplimentare aplicate în zona de supraveghere

Suplimentar măsurilor prevăzute la art. 35—40, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate dispune măsuri naționale suplimentare, dacă sunt considerate necesare, pentru a opri răspândirea virusului febrei aftoase, luând în considerare epidemiologia specifică, sistemele de creștere a animalelor, condițiile comerciale și sociale dominante în regiunea afectată. Atunci când sunt necesare măsuri specifice pentru a restricționa mișcarea ecvideelor, acestea trebuie să se bazeze pe măsurile prevăzute în anexa nr. 6.

ARTICOLUL 42

Ridicarea măsurilor în zona de supraveghere

(1) Măsurile aplicate în zona de supraveghere sunt menținute până când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au trecut cel puțin 30 de zile de la uciderea și eliminarea în siguranță a tuturor animalelor din specii receptive din exploatarea menționate la art. 10 alin. (1) și de la finalizarea curățeniei și a dezinfecției preliminare în exploatarea respectivă, efectuate în conformitate cu art. 11;

b) cerințele prevăzute la art. 34 au fost îndeplinite în zona de protecție;

c) s-a efectuat o supraveghere și aceasta a avut rezultate negative.

(2) Supravegherea menționată la alin. (1) lit. c) este efectuată pentru a dovedi absența infecției în zona de supraveghere în conformitate cu criteriile prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 3 și trebuie să includă măsurile prevăzute la pct. 2.4 din anexa nr. 3, bazate pe procedurile prevăzute la pct. 2.1 din anexa menționată.

SECȚIUNEA a 7-a

Regionalizarea, controlul mișcării și identificarea

ARTICOLUL 43

Regionalizarea

(1) Fără a se aduce atingere Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 11 aprilie 2003, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/425/CEE și în special art. 10 al acesteia, atunci când virusul febrei aftoase se răspândește în ciuda măsurilor luate în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară, iar epizootia ia amploare și, în orice situație în care este implementată vaccinarea de necesitate, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să regionalizeze teritoriul României în una sau mai multe zone de restricție și zone libere.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să notifice fără întârziere Comisiei Europene detaliile măsurilor implementate în zona de restricție.

(3) Fără a aduce atingere obligației Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor de a regionaliza teritoriul României, după cum este menționat la alin. (1), regionalizarea și măsurile ce trebuie aplicate în interiorul zonei de restricție pot fi decise la nivel comunitar. Această hotărâre își poate extinde efectele asupra statelor membre învecinate neinfectate, în momentul în care sunt luate măsurile respective.

(4) Anterior delimitării zonei de restricție, trebuie să fie efectuată o evaluare epidemiologică amănunțită a situației, în special cu privire la timpul și locația probabilă de introducere, posibila diseminare și perioada probabilă de timp necesară pentru eradicarea virusului febrei aftoase.

(5) Zona de restricție trebuie să fie delimitată pe cât posibil pe baza granițelor administrative sau a barierelor geografice. Regionalizarea trebuie să ia ca punct de plecare unități administrative mai extinse în loc de regiuni. Zona restricționată poate să fie redusă, pe baza rezultatelor anchetei epidemiologice prevăzute la art. 13, la o zonă a cărei dimensiune nu trebuie să fie mai mică decât cea a unei subregiuni și, după caz, a subregiunilor care o înconjoară. În cazul răspândirii virusului febrei aftoase, zona de restricție trebuie să fie extinsă incluzând regiunile sau subregiunile adiționale.

ARTICOLUL 44

Măsuri aplicate într-o zonă de restricție

(1) Atunci când este aplicată regionalizarea, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor dispune cel puțin aplicarea următoarelor măsuri:

a) controlul transportului și al mișcării animalelor din specii receptive, al produselor și bunurilor de origine animală și al circulației mijloacelor de transport ca potențiale purtătoare ale virusului febrei aftoase, în cadrul zonei de restricție;

b) trasabilitatea și marcarea în conformitate cu legislația comunitară a cărnii proaspete și laptelui crud și, pe cât posibil, a altor produse existente în stoc, ce nu sunt eligibile pentru expediere în afara zonei de restricție;

c) certificarea specifică a animalelor din specii receptive și a produselor provenite de la astfel de animale și marcarea de sănătate în conformitate cu legislația comunitară a produselor pentru consum uman destinate și eligibile pentru expediere în afara zonei de restricție.

(2) Atunci când este aplicată regionalizarea, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură cel puțin de trasabilitatea animalelor din specii receptive, care sunt expediate din zona de restricție către alte state membre în perioada dintre data estimată a introducerii virusului febrei aftoase până la data în care este implementată regionalizarea și aceste animale sunt izolate sub control veterinar oficial până când este exclusă oficial posibila contaminare sau infectare.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să colaboreze cu autoritățile competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene pentru asigurarea trasabilității cărnii proaspete, a laptelui crud și a produselor lactate din lapte crud, obținute de la animale din specii receptive și produse în zona de restricție între data estimată a introducerii virusului febrei aftoase și data în care este implementată regionalizarea. Carnea proaspătă trebuie tratată în conformitate cu prevederile pct. 1 al părții A din anexa nr. 7 și laptele crud și produsele lactate trebuie tratate în conformitate cu prevederile părții A sau B din anexa nr. 9, în funcție de utilizare, sau trebuie reținute până în momentul în care este exclusă oficial posibila contaminare cu virusul febrei aftoase.

(4) Măsuri specifice, în special referitoare la marcarea de sănătate a produselor derivate de la animale din specii receptive, originare din zona de restricție, și care nu sunt destinate punerii pe piață în afara zonei restricționate, pot fi adoptate în conformitate cu art. 4 alin. (4) și (5) din norma sanitară veterinară, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2002/99/CE.

ARTICOLUL 45

Identificarea animalelor din specii receptive

(1) Fără a aduce atingere legislației comunitare privind identificarea bovinelor, ovinelor, caprinelor și suinelor domestice, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure că în cazul apariției unui focar de febră aftoasă pe teritoriul României, animalele din specii receptive pot părăsi exploatarea unde sunt ținute doar dacă acestea sunt identificate astfel încât să permită autorităților competente efectuarea trasabilității rapide a mișcării acestora și a exploatarea de origine sau a oricărei alte exploatarea din care acestea provin. Totuși, în cazuri speciale menționate la art. 15 alin. (1) și la art. 16 alin. (1), autoritatea competentă poate, în anumite circumstanțe și luând în considerare situația sănătății, să autorizeze alte metode de trasabilitate rapidă a mișcării acestor animale și a exploatarea de origine sau a oricărei exploatarea de unde acestea provin. Aranjamentele pentru identificarea acestor animale sau trasabilitatea acestora de la exploatarea de origine sunt stabilite de autoritatea competentă și notificate Comisiei Europene.

(2) Măsurile luate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor referitoare la marcarea suplimentară, permanentă, care să nu poată fi ștearsă, în scopul combaterii febrei aftoase și în special în cazul vaccinării efectuate în conformitate cu prevederile art. 50 și 51, pot fi modificate în conformitate cu procedura comunitară.

ARTICOLUL 46

Controlul mișcării în cazul unui focar de febră aftoasă

(1) În cazul apariției unui focar de febră aftoasă pe teritoriul României, sunt aplicate următoarele măsuri de control al mișcării animalelor din specii receptive în zona restricționată stabilită în conformitate cu art. 43, astfel:

a) proprietarii de animale trebuie să furnizeze autorității competente, la solicitarea acesteia, informații corespunzătoare referitoare la animalele ce intră sau părăsesc exploatarea acestora. Această informație trebuie, referitor la animalele din specii receptive, să includă detaliile specificate la art. 12 din norma sanitară veterinară, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE;

b) persoanele angajate în transportul sau comercializarea animalelor din specii receptive trebuie să furnizeze autorității competente, la solicitarea acesteia, informații corespunzătoare referitoare la mișcarea unor astfel de animale pe care acestea le-au transportat sau comercializat. Această informație trebuie să includă detaliile specificate la art. 10 alin. (2) și la art. 11 alin. (1) lit. b) din norma sanitară veterinară, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate extinde unele sau toate măsurile prevăzute la alin. (1) către o parte a zonei libere sau pentru întreaga zonă liberă.

*SECȚIUNEA a 8-a***Vaccinarea**

ARTICOLUL 47

Utilizarea, producerea, vânzările și controlul vaccinurilor împotriva febrei aftoase

(1) Utilizarea vaccinurilor împotriva febrei aftoase și administrarea serului hiperimun împotriva febrei aftoase sunt interzise pe teritoriul României, cu excepția cazurilor prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară.

(2) Producerea, depozitarea, aprovizionarea, distribuția și vânzarea vaccinurilor împotriva febrei aftoase pe teritoriul României se efectuează sub supraveghere oficială.

(3) Comercializarea vaccinurilor împotriva febrei aftoase trebuie să se realizeze sub supravegherea autorităților competente, în conformitate cu legislația comunitară.

(4) Utilizarea vaccinurilor împotriva febrei aftoase în alte scopuri decât cele de a induce imunitate activă la animale din specii receptive, investigațiile de laborator specifice, cercetarea științifică sau testarea vaccinurilor trebuie să fie autorizate de autoritățile competente și efectuate în condiții corespunzătoare de biosecuritate.

ARTICOLUL 48

Decizia de a introduce vaccinarea de necesitate

(1) Vaccinarea de necesitate poate fi introdusă dacă se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) au fost confirmate focare de febră aftoasă și există posibilitatea să se extindă pe teritoriul României;

b) alte state membre sunt predispuse la risc datorită situației geografice sau datorită condițiilor meteorologice, în relație cu focarele de febră aftoasă raportate pe teritoriul României;

c) alte state membre sunt predispuse la risc datorită contactelor epidemiologice relevante dintre exploatațiile de pe teritoriul acestora și exploatațiile ce dețin animale din specii receptive din România, atunci când aici există focare de febră aftoasă;

d) România este predispusă la risc datorită situației geografice sau datorită condițiilor meteorologice dintr-o țară terță vecină unde există focare de febră aftoasă.

(2) Atunci când se decide introducerea vaccinării de necesitate, se vor lua în considerare măsurile prevăzute la art. 15 și cele prevăzute în anexa nr. 10.

(3) Decizia de a introduce vaccinarea de necesitate trebuie să fie adoptată în conformitate cu procedura comunitară.

(4) Decizia menționată la alin. (3) de a introduce vaccinarea de necesitate pe teritoriul României poate fi solicitată:

a) fie de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;

b) fie de celelalte state membre menționate la alin. (1) lit. b) sau c).

(5) Prin derogare de la alin. (3), decizia de introducere a vaccinării de necesitate poate fi luată de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și implementată în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară, după ce se notifică în scris Comisiei Europene, iar această notificare scrisă include specificațiile prevăzute la art. 49.

(6) Prin derogare de la alin. (4), decizia de introducere a vaccinării de necesitate pe teritoriul României poate fi adoptată în conformitate cu procedura comunitară, la inițiativa Comisiei Europene, în colaborare cu Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, dacă se aplică condiția prevăzută la alin. (1) lit. a) și b).

ARTICOLUL 49

Condiții pentru vaccinarea de necesitate

(1) Atunci când se ia decizia de a introduce vaccinarea de necesitate în conformitate cu art. 48 alin. (3) și (4), trebuie să se specifice condițiile în baza cărora aceasta este efectuată, iar aceste condiții trebuie să se refere la:

a) delimitarea în conformitate cu art. 43 a zonei geografice în care trebuie efectuată vaccinarea de necesitate;

b) speciile și vârsta animalelor ce trebuie vaccinate;

c) durata campaniei de vaccinare;

d) o interdicție specifică referitoare la mișcarea animalelor din specii receptive vaccinate și nevaccinate și a produselor obținute de la acestea;

e) identificarea specială suplimentară și permanentă și înregistrarea specială a animalelor vaccinate, conform art. 45 alin. (2);

f) alte elemente corespunzătoare stării de necesitate.

(2) Condițiile pentru vaccinarea de necesitate, după cum sunt prevăzute la alin. (1), trebuie să asigure că o astfel de vaccinare este efectuată în conformitate cu art. 50, indiferent de faptul că animalele vaccinate sunt tăiate ulterior sau rămân în viață.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor efectuează un program de informare a publicului în ceea ce privește siguranța cărnii, a laptelui și a produselor lactate obținute de la animale vaccinate destinate consumului uman.

ARTICOLUL 50

Vaccinarea de protecție

(1) Dacă se aplică vaccinarea de protecție, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor dispune ca:

a) zona de vaccinare să fie regionalizată în conformitate cu art. 43 și în strânsă cooperare cu statele membre ale Uniunii Europene învecinate, atunci când este necesar;

b) vaccinarea să fie efectuată rapid și în conformitate cu regulile de igienă și biosecuritate pentru a se evita răspândirea virusului febrei aftoase;

c) toate măsurile aplicate în zona de vaccinare să fie efectuate fără a prejudicia măsurile prevăzute la secțiunea a 7-a;

d) în cazul în care zona de vaccinare include părți sau întreaga zonă de protecție ori de supraveghere:

(i) măsurile aplicabile pentru zona de protecție sau pentru zona de supraveghere în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară să fie menținute în acea parte a zonei de vaccinare până ce aceste măsuri au fost ridicate în conformitate cu art. 34 sau 42;

(ii) după ce au fost ridicate măsurile aplicate în zona de protecție și în zona de supraveghere, continuă să se aplice măsurile pentru zona de vaccinare prevăzute la art. 52—56.

(2) Atunci când este aplicată vaccinarea de protecție, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că zona de vaccinare este împrejmuită de o

zonă de supraveghere — zona de supraveghere definită de Oficiul Internațional al Epizootiilor — de cel puțin 10 km lățime, de pe perimetrul zonei de vaccinare:

- a) unde este interzisă vaccinarea;
- b) unde este efectuată supravegherea intensificată;
- c) în care mișcarea animalelor din specii receptive este supusă controalelor efectuate de autoritățile competente;
- d) ce rămâne stabilită până ce statusul de liber de infecția cu virusul febrei aftoase este redobândit în conformitate cu art. 59.

ARTICOLUL 51

Vaccinarea supresivă

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, dacă decide, în conformitate cu art. 48 și luând în considerare toate circumstanțele relevante, să introducă vaccinarea supresivă, notifică aceasta Comisiei Europene și furnizează detaliile măsurilor de combatere ce urmează să fie luate, măsuri care trebuie să le includă cel puțin pe cele prevăzute la art. 19.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că vaccinarea supresivă este efectuată:

- a) doar în zona de protecție;
- b) doar în exploatații clar identificate supuse măsurilor prevăzute la art. 10 alin. (1) și în special lit. a) a alin. (1).

(3) Totuși, din motive logistice și prin derogare de la art. 10 alin. (1) lit. a), uciderea tuturor animalelor din astfel de exploatații poate fi amânată atât cât este necesar pentru a fi în conformitate cu norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 180/2006, ce transpune Directiva Consiliului 93/119/CEE, și cu prevederile art. 10 alin. (1) lit. c).

ARTICOLUL 52

Măsuri aplicabile în zona de vaccinare în decursul perioadei de la începerea vaccinării de necesitate și până au trecut cel puțin 30 de zile de la finalizarea unei astfel de vaccinări — faza 1

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că măsurile prevăzute la alin. (2)—(7) sunt aplicate în zona de vaccinare pe durata perioadei de la începutul vaccinării de necesitate până în momentul în care au trecut cel puțin 30 de zile de la finalizarea vaccinării.

(2) Mișcarea animalelor vii din specii receptive este interzisă între exploatațiile din cadrul și din afara zonei de vaccinare.

(3) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alin. (2) și după inspecția clinică a acestor animale vii și a efectivelor de origine sau de expediere a acestor animale, autoritățile competente pot autoriza transportul direct al acestora pentru tăiere imediată într-un abator desemnat de autoritatea competentă și situat în cadrul zonei de vaccinare sau, în cazuri excepționale, în apropierea acelei zone.

(4) Carnea proaspătă obținută de la animalele vaccinate tăiate în perioada menționată la alin. (1) trebuie:

- a) să poarte marca prevăzută în norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2002/99/CE;
- b) să fie depozitată și transportată separat de carnea ce nu poartă marca menționată la lit. a) și, ulterior, trebuie să fie transportată în containere sigilate către o unitate desemnată de autoritățile competente pentru tratament în conformitate cu pct. 1 al părții A din anexa nr. 7.

(5) Laptele și produsele lactate obținute de la animale vaccinate pot fi puse pe piață în cadrul sau în afara zonei de vaccinare cu condiția ca, în funcție de utilizarea finală fie pentru consum uman, fie pentru consum nonuman, să fi fost supuse cel puțin unuia dintre tratamentele menționate în părțile A și B din anexa nr. 9. Tratamentul se efectuează în baza condițiilor stabilite la alin. (6) în unitățile situate în zona de vaccinare sau, dacă nu există unități în zona de vaccinare, în unitățile situate în afara zonei de vaccinare unde este transportat laptele crud în baza condițiilor stabilite la alin. (8).

(6) Unitățile menționate la alin. (5) trebuie să fie conforme cu următoarele condiții:

- a) unitatea trebuie să funcționeze sub control oficial permanent și strict;
- b) tot laptele utilizat în unitate să se conformeze prevederilor alin. (5) sau laptele crud să fie obținut de la animale aflate în afara zonei de vaccinare;
- c) în timpul procesului de producție, laptele trebuie să fie identificat clar, transportat și depozitat separat de laptele crud și produsele din lapte crud ce nu sunt destinate expeditiei în afara zonei de vaccinare;

d) transportul laptelui crud din exploatațiile situate în afara zonei de vaccinare către unități trebuie să fie efectuat cu vehicule ce au fost curățate și dezinfectate anterior operației de

transport și care nu au avut niciun contact ulterior cu exploatațiile existente într-o zonă de restricție ce dețin animale din specii receptive.

(7) Conformitatea cu condițiile prevăzute la alin. (6) trebuie să fie certificată de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pentru laptele destinat comerțului intracomunitar. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să supravezeze controlul conformității întreprins de către autoritatea veterinară locală și, în cazul comerțului intracomunitar, să comunice statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene o listă a unităților pe care aceasta le-a autorizat în scopul unei astfel de certificări.

(8) Transportul laptelui crud din exploatațiile situate în zona de vaccinare către unitățile situate în afara zonei de vaccinare și procesarea acestui lapte trebuie să fie supuse următoarelor condiții:

a) procesarea laptelui crud obținut de la animale din specii receptive ținute în zona de vaccinare în unitățile situate în afara zonei de vaccinare trebuie să fie autorizată de către autoritățile competente;

b) autorizarea trebuie să includă instrucțiuni privind ruta de transport către unitatea desemnată și să desemneze această rută;

c) transportul trebuie să fie efectuat în autovehicule ce au fost curățate și dezinfectate anterior operației de transport, ce sunt construite și menținute astfel încât să nu existe nicio scurgere de lapte în timpul transportului și sunt echipate pentru evitarea dispersiei aerosolilor în timpul încărcării și descărcării laptelui;

d) înainte de părăsirea exploatației de unde a fost colectat lapte de la animale din specii receptive, țevile de conectare, anvelopele, aparatele, părțile mai joase ale autovehiculelor și orice scurgeri de lapte sunt curățate și dezinfectate, iar după ultima dezinfecție și înainte să se părăsească zona de vaccinare autovehiculul nu a mai avut contact ulterior cu exploatațiile din zona de vaccinare ce dețin animale din specii receptive;

e) mijloacele de transport sunt strict repartizate către o regiune geografică sau administrativă definită, acestea sunt marcate corespunzător și pot fi mutate către alte regiuni doar după curățare și dezinfecție sub supraveghere oficială.

(9) Colectarea și transportul probelor de lapte crud de la animale din specii receptive din exploatații situate în zona de vaccinare către un laborator, altul decât laboratorul de diagnostic veterinar autorizat pentru diagnosticul febrei aftoase, și procesarea laptelui în astfel de laboratoare sunt interzise.

(10) Colectarea materialului seminal pentru inseminare artificială de la animalele donatoare din specii receptive ținute în centre de colectare a materialului seminal situate în zona de vaccinare trebuie să fie suspendată.

(11) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alin. (10), Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate autoriza colectarea materialului seminal în centre de colectare a materialului seminal din zona de vaccinare pentru producere de material seminal congelat, în baza următoarelor condiții:

a) materialul seminal recoltat în timpul perioadei menționate la alin. (1) este depozitat separat pentru cel puțin 30 de zile; și

b) anterior expedierii materialului seminal:

1. fie animalul donator nu a fost vaccinat și se aplică condițiile art. 26 alin. (3) lit. b) și c);

2. fie animalul donator a fost vaccinat după ce a avut rezultat negativ la testul pentru anticorpi împotriva virusului febrei aftoase, efectuat anterior vaccinării; și

(i) a fost obținut un rezultat negativ la testul pentru detectarea oricărui virus sau genom viral sau la un test autorizat pentru detectarea anticorpilor împotriva proteinelor nonstructurale, efectuat la sfârșitul perioadei de carantină pentru materialul seminal din probe prelevate de la toate animalele din specii receptive prezente în acel timp în centrul de recoltare a materialului seminal; și

(ii) materialul seminal este conform condițiilor prevăzute la art. 4 din Norma sanitară veterinară care stabilește cerințele de sănătate a animalelor aplicabile comerțului intracomunitar și importului de material seminal provenit de la animale domestice din specia bovine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 205/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 5 septembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 88/407/CEE.

(12) Colectarea ovulelor și a embrionilor de la animale donatoare trebuie să fie interzisă.

(13) Punerea pe piață a produselor de origine animală, cu excepția celor menționate la alin. (11) și (12), este supusă condițiilor prevăzute la art. 28, 29, 30 și 39.

ARTICOLUL 53

Măsuri aplicabile în zona de vaccinare în perioada de la vaccinarea de necesitate și până la încheierea supravegherii și clasificării exploatațiilor — faza 2

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că măsurile prevăzute la alin. (2)–(5) sunt aplicate în zona de vaccinare pentru o perioadă care

începe după cel puțin 30 de zile de la data finalizării vaccinării de necesitate și se încheie atunci când sunt finalizate măsurile prevăzute la art. 54 și 55.

(2) Mișcarea animalelor din specii receptive între exploatații, în cadrul și în afara zonei de vaccinare, este interzisă.

(3) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza transportul direct pentru tăiere imediată a animalelor din specii receptive din exploatațiile menționate la art. 55 alin. (5) către un abator situat în cadrul sau în afara zonei de vaccinare, în baza următoarelor condiții:

a) în timpul transportului și în abator aceste animale nu vor intra în contact cu alte animale din specii receptive;

b) animalele sunt însoțite de un document oficial certificând că toate animalele din specii receptive din exploatația de origine sau de expediție au fost supuse unei inspecții prevăzute la art. 54 alin. (2);

c) autovehiculele de transport trebuie să fie curățate și dezinfectate înainte de încărcare și după ce animalele au fost livrate, iar data și ora curățării și dezinfectării sunt înregistrate în jurnalul mijloacelor de transport;

d) animalele au fost supuse examinării ante-mortem la abator, în timpul celor 24 de ore înainte de tăiere, și în special s-a efectuat o examinare pentru depistarea febrei aftoase și nu prezintă semne ale bolii respective.

(4) Carnea proaspătă, excluzând organele, obținută de la rumegătoare mici și mari vaccinate în timpul perioadei menționate la alin. (1) poate fi pusă pe piață în cadrul și în afara zonei de vaccinare în următoarele condiții:

a) unitatea trebuie să funcționeze sub control veterinar strict;

b) în unitate este procesată fie doar carnea proaspătă, excluzând organele, ce a fost supusă tratamentului descris la pct. 1, 3 și 4 ale părții A din anexa nr. 8, fie carnea proaspătă obținută de la animale crescute și tăiate în afara zonei de vaccinare;

c) carnea proaspătă de acest tip, carnea provenită de la alte biongulate sau carnea tocată și preparatele din carne trebuie să poarte o marcă de sănătate în conformitate cu regulamentele Parlamentului European și ale Consiliului (CE) nr. 853/2004 și 854/2004;

d) pe parcursul întregului proces de producție, carnea proaspătă trebuie să fie identificată în mod clar, transportată și depozitată separat de carnea provenită de la animale cu status de sănătate diferit, în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară.

(5) Conformitatea cu condițiile prevăzute la alin. (4) trebuie să fie certificată de către autoritatea competentă pentru carnea proaspătă destinată comerțului intracomunitar. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să supravegheze controlul conformității efectuate de către autoritatea veterinară locală și, în cazul comerțului intracomunitar, să comunice celorlalte state membre și Comisiei Europene o listă a unităților ce au fost aprobate în scopul unei astfel de certificări.

(6) Carnea proaspătă provenită de la porcine vaccinate tăiate în timpul perioadei menționate la alin. (1) trebuie să poarte marca de sănătate prevăzută de norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2002/99/CE, trebuie depozitată și transportată separat de carnea ce nu poartă marca respectivă și, ulterior, trebuie transportată în containere sigilate către o unitate desemnată de autoritatea competentă, pentru tratament, în conformitate cu pct. 1 al părții A din anexa nr. 7.

(7) Laptele și produsele lactate obținute de la animale vaccinate pot fi puse pe piață, în cadrul sau în afara zonei de vaccinare, cu condiția ca, în funcție de utilizarea finală, fie pentru consum uman, fie pentru consum ce nu este destinat oamenilor, acestea să fi fost supuse cel puțin unuia dintre tratamentele menționate la părțile A și B din anexa nr. 9. Un astfel de tratament trebuie să fi fost efectuat într-o unitate situată în cadrul sau în afara zonei de vaccinare, în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (5)–(9).

(8) Pentru colectarea de material seminal, ovule și embrioni de la animalele din specii receptive se aplică în continuare măsurile prevăzute la art. 52 alin. (10), (11) și (12).

(9) Punerea pe piață a produselor de origine animală, altele decât cele menționate la alin. (4), (6), (7) și (8), trebuie să fie supusă condițiilor prevăzute la art. 28, 29, 30 și 39.

ARTICOLUL 54

Supravegherea clinică și serologică în zona de vaccinare – faza 2A

(1) Măsurile prevăzute la alin. (2) și (3) sunt aplicate în zona de vaccinare, pe durata perioadei ce începe nu mai devreme de 30 de zile de la data finalizării vaccinării de necesitate și se încheie cu finalizarea examinării clinice și serologice.

(2) Trebuie să fie efectuată o supraveghere în scopul identificării efectivelor de animale din specii receptive ce au intrat în contact cu virusul febrei aftoase, fără a prezenta semne clinice evidente ale febrei aftoase. Supravegherea trebuie să includă o inspecție clinică a tuturor animalelor din speciile receptive din toate efectivele din zona de vaccinare și o testare de laborator în conformitate cu alin. (3).

(3) Testarea de laborator trebuie efectuată prin utilizarea testelor care sunt conforme cu criteriile pentru testele de diagnostic, după cum este stabilit la anexa nr. 13, aprobată în conformitate cu procedura comunitară și trebuie să fie conformă cu cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) testarea pentru infecția cu virusul febrei aftoase, fie printr-un test pentru anticorpi împotriva proteinelor nonstructurale ale virusului febrei aftoase, fie printr-o altă metodă aprobată, trebuie să îndeplinească criteriile pentru prelevarea de probe din exploatații, stabilite la pct. 2.2 din anexa nr. 3. Când autoritățile competente utilizează și animale-santinelă trebuie să fie luate în considerare condițiile pentru repopularea exploatațiilor infectate menționate la anexa nr. 5;

b) trebuie să fie efectuată o testare pentru anticorpi împotriva proteinelor nonstructurale ale virusului febrei aftoase, pe probe prelevate de la toate animalele vaccinate din speciile receptive și de la produșii nevaccinați ai acestora, în toate efectivele din zona de vaccinare.

ARTICOLUL 55

Clasificarea efectivelor în zona de vaccinare – faza 2 B

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că exploatațiile ce dețin animale din specii receptive:

a) sunt clasificate în conformitate cu rezultatul inspecției menționate la art. 54 alin. (2) și cu criteriile stabilite în anexa nr. 1;

b) se conformează măsurilor stabilite la alin. (2)–(4).

(2) Exploatațiile ce dețin cel puțin un animal suspectat a fi infectat și unde este confirmată prezența virusului febrei aftoase conform criteriilor stabilite la anexa nr. 1 sunt supuse măsurilor prevăzute la art. 10 și 19.

(3) Exploatațiile ce conțin cel puțin un animal din speciile receptive suspectat a fi infectat prin contact anterior cu virusul febrei aftoase, dar în care, la testarea ulterioară ce include toate animalele din speciile receptive prezente în exploatație, este confirmată absența circulației virusului febrei aftoase, sunt supuse cel puțin următoarelor măsuri:

a) animalele din specii receptive din exploatație sunt:

(i) fie ucise și carcasele procesate;

(ii) fie animalele sunt clasificate și:

1. animalele pozitive la cel puțin unul dintre testele menționate la art. 54 alin. (3) sunt ucise și carcasele acestora procesate; și

2. animalele din speciile receptive rămase în exploatație sunt tăiate în condiții autorizate de către autoritățile competente;

b) curățarea și dezinfectarea exploatațiilor, în conformitate cu art. 11;

c) repopularea efectivului de animale, în conformitate cu anexa nr. 5.

(4) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că pentru produsele provenite de la animale din speciile receptive și care sunt produse în timpul perioadei menționate la art. 54 alin. (1) sunt aplicate următoarele măsuri:

a) carnea proaspătă provenită de la animalele menționate la alin. (3) lit. a) pct. (ii) subpct. 2 este supusă prevederilor art. 53 alin. (4), pentru carnea provenită de la rumegătoare și, respectiv, prevederilor art. 53 alin. (6), pentru carnea provenită de la porcine;

b) laptele și produsele lactate obținute de la animalele menționate la alin. (3) pct. (ii) subpct. 2 sunt supuse cel puțin unuia dintre tratamentele menționate în părțile A și B din anexa nr. 9, în funcție de utilizare și în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (5)–(9).

(5) Animalele din specii receptive din exploatație, unde prezența anterioară sau actuală a infecției cu virusul febrei aftoase a fost exclusă oficial, în conformitate cu art. 54 alin. (3), sunt supuse măsurilor prevăzute la art. 56.

ARTICOLUL 56

Măsuri aplicabile în zona de vaccinare după încheierea supravegherii și clasificarea exploatațiilor până ce este redobândit statusul liber de infecție cu febră aftoasă – faza 3

(1) Măsurile prevăzute la alin. (2)–(6) se aplică în zonele de vaccinare după finalizarea măsurilor stabilite la art. 55 și până ce a fost redobândit statusul liber de infecție cu febră aftoasă, în conformitate cu art. 57.

(2) Mișcarea animalelor din speciile receptive între exploatațiile situate în zona de vaccinare este supusă autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Mișcarea animalelor din speciile receptive în afara zonei de vaccinare este interzisă. Prin derogare de la această interdicție poate fi autorizat transportul direct la un abator pentru tăiere imediată a animalelor din speciile receptive, în baza condițiilor prevăzute la art. 53 alin. (3).

(4) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alin. (2), Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate autoriza transportul de animale nevaccinate din speciile receptive, în conformitate cu următoarele prevederi:

a) în decurs de 24 de ore de la încărcare, toate animalele din speciile receptive din exploatație au fost supuse unei examinări clinice și nu au prezentat semne clinice ale febrei aftoase; și

b) animalele au încheiat o perioadă de staționare în exploatarea de origine de cel puțin 30 de zile, perioadă în care nu a fost introdus în exploatarea niciun animal din speciile receptive;

c) exploatarea de origine nu este situată în zona de supraveghere sau protecție;

d) animalele destinate pentru transport fie au fost supuse individual, cu rezultate negative, la teste pentru detectarea anticorpilor împotriva virusului febrei aftoase la sfârșitul perioadei de izolare, fie a fost finalizată o supraveghere serologică în exploatarea respectivă, în conformitate cu pct. 2.2 din anexa nr. 3, indiferent de speciile implicate;

e) animalele nu au fost expuse la nicio sursă de infecție în timpul transportului acestora de la exploatarea de origine până la locul de destinație.

(5) Părăsirea exploatarei de origine a produșilor nevaccinați ai animalelor proveniți din mame vaccinate este interzisă, cu excepția transportării acestora către:

a) o exploatarea din zona de vaccinare cu același status de sănătate cu cel al exploatarei de origine;

b) un abator pentru tăiere imediată;

c) o exploatarea desemnată de către autoritatea competentă, de unde produșii animalelor urmează să fie trimiși direct către abator;

d) orice exploatarea, după ce s-a obținut rezultat negativ la un test serologic pentru detectarea de anticorpi împotriva virusului febrei aftoase efectuat pe o probă de sânge prelevată anterior expedierii din exploatarea de origine.

(6) Carnea proaspătă provenită de la animale nevaccinate din speciile receptive poate fi pusă pe piață în cadrul și în afara zonei de vaccinare, în baza următoarelor condiții:

a) fie măsurile prevăzute la art. 55 alin. (3) au fost finalizate în întreaga zonă de vaccinare, fie animalele sunt transportate către abator conform condițiilor prevăzute la alin. (3) sau la alin. (4) lit. d); și

b) unitatea trebuie să funcționeze sub control veterinar strict;

c) în unitate trebuie să fie procesată doar carnea proaspătă produsă de la animalele menționate la lit. a) sau de la animale crescute și/sau tăiate în afara zonei de vaccinare ori carnea proaspătă menționată la alin. (8);

d) carnea proaspătă de acest fel trebuie să poarte o marcă de sănătate în conformitate cu regulamentele Parlamentului European și ale Consiliului (CE) nr. 853/2004 și 854/2004;

e) pe parcursul întregului proces de producție, carnea proaspătă trebuie identificată clar, transportată și depozitată separat de carnea provenită de la animale cu status diferit de sănătate în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară.

(7) Carnea proaspătă provenită de la animale vaccinate din speciile receptive sau de la produșii seropozitivi nevaccinați proveniți din mame vaccinate, tăiați în timpul perioadei menționate la alin. (1), trebuie să poarte marca de sănătate prevăzută de norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2002/99/CE, și trebuie depozitată și transportată separat de carnea ce nu poartă acea marcă și, ulterior, trebuie transportată în containere sigilate către o unitate desemnată de autoritatea competentă, în conformitate cu pct. 1 al părții A din anexa nr. 7.

(8) Prin derogare de la alin. (7), carnea proaspătă și organele fasonate obținute de la rumegătoare mari și mici vaccinate sau de la produșii seropozitivi nevaccinați ai acestora pot fi puse pe piață în cadrul și în afara zonei de vaccinare, în baza următoarelor condiții:

a) unitatea trebuie să funcționeze sub control veterinar strict;

b) în unitate este procesată fie doar carnea proaspătă, excluzând organele, ce a fost supusă tratamentului descris la pct. 1, 3 și 4 ale părții A din anexa nr. 8, fie carnea proaspătă menționată la alin. (6) sau obținută de la animale crescute și/sau tăiate în afara zonei de vaccinare;

c) carnea proaspătă de acest fel trebuie să poarte o marcă de sănătate în conformitate cu regulamentele Parlamentului European și ale Consiliului (CE) nr. 853/2004 și 854/2004;

d) pe parcursul întregului proces de producție, carnea proaspătă trebuie să fie clar identificată, transportată și depozitată separat de carnea de la animale cu status de sănătate diferit în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară.

(9) Prin derogare de la alin. (7), carnea proaspătă obținută de la porcine vaccinate și de la produșii seropozitivi nevaccinați ai acestora, produsă pe durata perioadei de la începutul supravegherii și până când au fost finalizate măsurile prevăzute la art. 55 în toată zona de vaccinare și până când au trecut cel puțin 3 luni de la ultimul focar înregistrat în zonă, poate fi pusă pe piața națională, în cadrul și în afara zonei de vaccinare, numai în baza următoarelor condiții:

a) unitatea trebuie să funcționeze sub control veterinar strict;

b) în unitate este procesată doar carne proaspătă provenită de la animale originare din exploatarea conforme condițiilor art. 55 alin. (5) sau carne proaspătă obținută de la animale crescute și tăiate în afara zonei de vaccinare;

c) carnea proaspătă de acest fel trebuie să poarte o marcă de sănătate ce este decisă în conformitate cu art. 4 alin. (4) din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui

Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2002/99/CE;

d) pe parcursul întregului proces de producție, carnea proaspătă trebuie să fie clar identificată, transportată și depozitată separat de carnea de la animale cu status de sănătate diferit în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară.

(10) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, atunci când România nu este statul membru de origine în care se aplică prevederile alin. (9), poate solicita o decizie în conformitate cu procedura comunitară pentru a extinde comercializarea cărnii menționate la alin. (9) pe teritoriul României sau în părți ale teritoriului acesteia, în condiții ce sunt stabilite în baza aceleiași proceduri.

(11) În conformitate cu procedura comunitară, pot fi prevăzute reguli pentru expedierea din zona de vaccinare a cărnii proaspătă de la porcine vaccinate, produsă după perioada menționată la alin. (9), până ce este redobândit statusul liber de boală în conformitate cu art. 59.

(12) Pentru carnea proaspătă destinată comerțului intracomunitar, autoritatea competentă trebuie să certifice conformitatea cu condițiile prevăzute la alin. (6), (8) și, unde este aplicabil, cu prevederile menționate la alin. (10). Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să supervizeze controlul conformității întreprins de către autoritățile veterinare locale și, în cazul comerțului intracomunitar, să comunice celorlalte state membre și Comisiei Europene o listă a acestor unități ce au fost aprobate în scopul unei astfel de certificări.

(13) Prin derogare de la alin. (8), poate fi prevăzută o marcă de sănătate specială ce nu poate fi confundată cu marca de sănătate menționată la alin. (8) lit. c) și alin. (9) lit. c), în conformitate cu procedura comunitară, pentru carnea proaspătă provenită de la rumegătoare ce nu este supusă tratamentului în conformitate cu partea A din anexa nr. 8 și pentru carnea tocată și preparatele produse din astfel de carne, ce sunt destinate plasării pe piață într-o regiune specifică de pe teritoriul României.

(14) Laptele și produsele lactate obținute de la animale vaccinate pot fi puse pe piață în cadrul și în afara zonei de vaccinare, cu condiția ca, în funcție de utilizarea finală, fie pentru consum uman, fie pentru consum ce nu este destinat oamenilor, să fi fost supuse la cel puțin unul dintre tratamentele menționate în părțile A și B din anexa nr. 9. Un astfel de tratament trebuie să fi fost efectuat într-o unitate situată în zona de vaccinare sau în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (5)–(8).

(15) Colectarea și transportul probelor de lapte crud obținut de la animale din speciile receptive, din exploatații situate în zona de supraveghere către un laborator, altul decât laboratorul de diagnostic veterinar aprobat pentru diagnosticul febrei aftoase, și procesarea laptelui în astfel de laboratoare trebuie să fie supuse autorizării oficiale și măsurilor corespunzătoare pentru a evita orice diseminare posibilă a virusului febrei aftoase.

(16) Punerea pe piață a produselor de origine animală, altele decât cele menționate la alin. (6)–(11) și (13)–(15), trebuie să fie supusă condițiilor prevăzute la art. 28, 29, 30 și 40.

SECȚIUNEA a 9-a

Restabilirea statusului liber de infecția cu febră aftoasă

ARTICOLUL 57

Restabilirea statusului liber de infecția cu febră aftoasă

Statusul liber de infecția cu febra aftoasă al unui stat membru sau al unei regiuni a acestuia este restabilit în conformitate cu procedura comunitară, luându-se în considerare condițiile prevăzute în art. 58 și 59.

ARTICOLUL 58

Restabilirea statusului ca urmare a eradicării febrei aftoase fără vaccinare de necesitate

(1) România sau un teritoriu al acesteia, regionalizat în conformitate cu art. 43, își redobândește statusul liber de infecția cu febră aftoasă ca urmare a combaterii și eradicării unuia sau mai multor focare de febră aftoasă, fără vaccinare, în baza următoarelor condiții:

a) au fost finalizate toate măsurile prevăzute la art. 34–42; și

b) se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:

(i) sunt îndeplinite recomandările relevante din capitolul febrei aftoase al Codului de sănătate animală al OIE, așa cum a fost modificat ultima dată;

(ii) au trecut cel puțin 3 luni de la ultimul focar de febră aftoasă înregistrat, iar supravegherea clinică și de laborator efectuată în conformitate cu anexa nr. 3 a confirmat absența infecției cu virusul febrei aftoase în România sau în regiunea în cauză.

(2) Deciziile referitoare la restabilirea statusului liber de infecția febrei aftoase se adoptă în conformitate cu procedura comunitară.

ARTICOLUL 59

Redobândirea statusului ca urmare a eradicării febrei aftoase prin vaccinare

(1) România sau un teritoriu al acesteia, regionalizat în conformitate cu art. 43, își redobândește statusul liber de infecția cu febra aftoasă ca urmare a combaterii și eradicării unuia sau mai multor focare de febră aftoasă prin vaccinare, în baza următoarelor condiții:

- a) au fost finalizate toate măsurile prevăzute la art. 34, 42, 52, 53, 54 și 55; și
- b) se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:
 - (i) sunt îndeplinite recomandările relevante de la capitolul febrei aftoase al Codului de sănătate animală al OIE, așa cum a fost amendat ultima dată;
 - (ii) au trecut cel puțin 3 luni de la tăierea ultimului animal vaccinat și de la efectuarea supravegherii serologice în conformitate cu liniile directoare stabilite conform art. 67 lit. c);
 - (iii) au trecut cel puțin 6 luni de la ultimul focar de febră aftoasă sau de la finalizarea vaccinării de necesitate, indiferent de evenimentul care a survenit ultimul și, în conformitate cu liniile directoare stabilite conform art. 67 lit. c), un control serologic bazat pe detectarea anticorpilor împotriva proteinelor nonstructurale ale virusului febrei aftoase a demonstrat absența infecției la animalele vaccinate.

(2) Deciziile referitoare la redobândirea statusului liber de infecția cu febra aftoasă se adoptă în conformitate cu procedura comunitară.

ARTICOLUL 60

Modificările măsurilor pentru redobândirea statusului liber de infecția cu febra aftoasă

(1) Prin derogare de la art. 58 se poate decide, în conformitate cu procedura comunitară, să se retragă restricțiile aplicate în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară, după ce au fost îndeplinite cerințele prevăzute la art. 34 și 42 și a fost finalizată o supraveghere serologică și clinică și s-a confirmat absența infecției cu virusul febrei aftoase.

(2) Prin derogare de la art. 59 se poate decide, în conformitate cu procedura comunitară, să se retragă restricțiile aplicate în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară, după ce au fost finalizate supravegherea serologică și clinică prevăzute la art. 54 și măsurile prevăzute la art. 55 și s-a confirmat absența infecției cu virusul febrei aftoase.

(3) Fără a aduce atingere alin. (1) și (2), se poate decide, în conformitate cu procedura comunitară, ca niciun animal din specii receptive să nu fie mutat de pe teritoriul României sau dintr-o regiune a acestuia unde a apărut un focar de febră aftoasă în alt stat membru, până când este redobândit statusul liber de infecția cu febră aftoasă, conform condițiilor prevăzute de Codul de sănătate a animalelor al OIE, cu excepția cazului în care astfel de animale:

- a) nu au fost vaccinate și sunt expediate imediat la un abator pentru tăiere imediată; sau
- b) au fost izolate pentru cel puțin 30 de zile imediat anterior încărcării și au fost supuse unui test serologic pentru detectarea anticorpilor împotriva proteinelor structurale ale virusului febrei aftoase, cu rezultate negative, pe probe prelevate în decursul perioadei de 10 zile anterior încărcării.

(4) Fără a aduce atingere alin. (2), se poate decide în conformitate cu procedura comunitară ca, până la redobândirea statusului liber de infecția cu febra aftoasă conform condițiilor Codului de sănătate animală al OIE, să fie redusă raza zonei de supraveghere din jurul zonei de vaccinare menționate la art. 50 alin. (2) după finalizarea, cu rezultate satisfăcătoare, a măsurilor prevăzute la art. 55.

ARTICOLUL 61

Certificarea animalelor din specii receptive și a produselor obținute de la aceste animale pentru comerțul intracomunitar

Certificarea suplimentară pentru comerțul intracomunitar cu animale din specii receptive sau cu produse obținute de la astfel de animale, solicitată în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară, trebuie să fie continuată până când este redobândit statusul liber de infecția cu febră aftoasă al României sau al unei părți din teritoriul acesteia, în conformitate cu art. 58 și 59.

ARTICOLUL 62

Mișcarea animalelor vaccinate din specii receptive după redobândirea statusului liber de infecția cu febră aftoasă

(1) Expedierea animalelor din speciile receptive, vaccinate împotriva febrei aftoase, din România către un alt stat membru al Uniunii Europene este interzisă.

(2) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alin. (1), se poate decide, în conformitate cu procedura comunitară, să se adopte măsuri specifice referitoare la animale vaccinate din specii receptive ținute în grădini zoologice și incluse într-un program pentru conservarea faunei sălbatice sau ținute în locații ca resurse de animale de fermă, ce au fost listate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor drept nuclee de reproducție a animalelor,

indispensabile pentru supraviețuirea rasei, supuse prevederilor corespunzătoare ale Codului de sănătate animală al OIE.

CAPITOLUL III Măsuri preventive

SECȚIUNEA a 10-a

Laboratoare și unități ce manipulează virusul febrei aftoase

ARTICOLUL 63

(1) În laboratoarele și unitățile în care sunt manipulate pentru cercetare virusul viu al febrei aftoase, genomul acestuia, antigene sau vaccinuri produse din astfel de antigene, diagnosticul sau producerea acestora trebuie să fie controlate strict de autoritățile competente.

(2) Manipularea virusului viu al febrei aftoase pentru cercetare și diagnostic trebuie să fie efectuată numai în laboratorul aprobat menționat în anexa nr. 11.

(3) Manipularea virusului viu al febrei aftoase pentru fabricarea fie de antigene inactivate pentru producere de vaccinuri, fie pentru fabricarea de vaccinuri și cercetări înrudite se efectuează în laboratoarele aprobate de Comisia Europeană, după cum urmează:

- a) Intervet International GmbH, Köln, Germania;
- b) Merial, S.A.S., Laboratoire IFFA, Lyon, Franța;
- c) Merial, S.A.S., Pirbright Laboratory, Pirbright, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- d) CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad, Olanda.

(4) Laboratoarele menționate la alin. (2) și (3) trebuie să funcționeze ce puțin în conformitate cu standardele de biosecuritate menționate la anexa nr. 12.

ARTICOLUL 64

Controale ale laboratoarelor și unităților care manipulează virusul viu al febrei aftoase

Experții veterinari ai Comisiei Europene, în colaborare cu experții veterinari ai Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, efectuează controale la fața locului pentru a stabili dacă sistemele de securitate aplicate în laboratorul menționat în anexa nr. 11 sunt conforme cu standardele de biosecuritate stabilite la anexa nr. 12.

ARTICOLUL 65

Modificarea listei laboratoarelor și unităților aprobate care manipulează virusul viu al febrei aftoase

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor notifică în scris orice modificare în ceea ce privește laboratorul național de referință către Comisia Europeană, care actualizează lista laboratoarelor și unităților, în conformitate cu procedura comunitară și cu rezultatele controalelor prevăzute la art. 64.

ARTICOLUL 66

Laboratoarele naționale

(1) Testarea de laborator pentru febra aftoasă trebuie efectuată în laboratoare autorizate pentru o astfel de testare de către autoritatea competentă.

(2) Testarea de laborator pentru confirmarea prezenței virusului febrei aftoase sau a altor virusuri ale bolilor veziculoase trebuie efectuată în conformitate cu art. 68 de către laboratorul menționat în anexa nr. 11.

(3) Laboratorul prevăzut în anexa nr. 11 este desemnat drept laborator național de referință și acesta este responsabil pentru coordonarea standardelor și metodelor de diagnostic din România.

(4) Laboratorul național de referință îndeplinește cel puțin funcțiile și îndatoririle stabilite la anexa nr. 15.

(5) Laboratorul național de referință menționat la alin. (3) trebuie să aibă contact cu laboratorul comunitar de referință și în special asigură livrarea probelor corespunzătoare către laboratorul comunitar de referință.

(6) Laboratorul național de referință menționat la alin. (3) poate furniza serviciile sale de laborator național de referință unuia sau mai multora dintre statele membre ale Uniunii Europene.

(7) Această cooperare trebuie să fie formalizată printr-o înțelegere mutuală între Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene care beneficiază de serviciile laboratorului național de referință, ce trebuie notificată Comisiei Europene.

(8) Investigațiile de laborator prevăzute în prezenta normă sanitară veterinară trebuie să fie în primul rând efectuate pentru a confirma sau infirma febra aftoasă și pentru a exclude alte boli veziculoase.

(9) Atunci când este confirmat un focar de febră aftoasă și este identificat un serotip al virusului, acel virus trebuie caracterizat din punct de vedere antigenic în ceea ce privește tulpinile vaccinale de referință, primind asistență, atunci când este necesar, de la laboratorul comunitar de referință.

(10) Probele de la animale domestice care prezintă semnele clinice ale bolilor veziculoase și care sunt negative pentru virusul febrei aftoase și, atunci când este relevant, pentru virusul bolii veziculoase a porcului trebuie să fie trimise la laboratorul comunitar de referință pentru investigații ulterioare.

(11) Laboratorul național de referință trebuie să fie echipat adecvat și să dispună de personalul necesar format din numărul corespunzător de persoane instruite pentru a efectua investigațiile de laborator solicitate în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară.

ARTICOLUL 67

Standarde de securitate și linii directe pentru supraveghere, cod de direcționare pentru laboratoare autorizate ce manipulează virusul viu al febrei aftoase

În conformitate cu procedura comunitară pot fi adoptate:

- a) un manual operațional pentru standarde minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vivo* și *in vitro*;
- b) linii directe pentru supravegherea necesară pentru restabilirea statusului liber de infecție cu febra aftoasă;
- c) un cod uniform de bună conduită pentru sistemele de securitate aplicate în laboratorul menționat în anexa nr. 11.

SECȚIUNEA a 11-a

Diagnosticul febrei aftoase

ARTICOLUL 68

Standarde și teste pentru diagnosticul febrei aftoase și pentru diagnosticul diferențial al altor boli veziculoase

(1) Laboratorul național utilizează testele și standardele pentru diagnostic stabilite în anexa nr. 13.

(2) Poate fi adoptată o decizie referitoare la reglementări corespunzătoare pentru achiziționarea, depozitarea și aprovizionarea laboratoarelor naționale cu cantități suficiente de reagenți specifici sau teste de diagnostic în caz de necesitate, în special referitor la măsurile prevăzute la art. 54 alin. (3), în conformitate cu procedura comunitară.

(3) Poate fi adoptat un manual operațional pentru diagnosticul febrei aftoase și pentru diagnosticul diferențial al bolilor veziculoase, altele decât boala veziculoasă a porcului, în conformitate cu procedura comunitară.

SECȚIUNEA a 12-a

Planuri de contingență și exerciții de alertă rapidă

ARTICOLUL 69

Planuri de contingență

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să întocmească un plan de contingență în care să se specifice măsurile naționale necesare pentru a menține un nivel înalt al conștientizării și pregătirii în vederea apariției febrei aftoase și pentru a proteja mediul și care urmează să fie implementate în cazul apariției unui focar de febră aftoasă.

(2) Planul de contingență trebuie să prevadă accesul către toate facilitățile, echipamentul, personalul și alte materiale corespunzătoare pentru eradicarea eficientă și rapidă a unui focar de febră aftoasă, trebuie să asigure coordonarea cu statele membre ale Uniunii Europene vecine și să încurajeze cooperarea cu țările terțe vecine.

(3) Planul de contingență trebuie să prevadă măsurile ce urmează să fie implementate în cazul celui mai rău scenariu, după cum este menționat la pct. 12 din anexa nr. 16, și trebuie să dea indicații despre:

- a) cerințele legate de vaccin considerate necesare în caz de vaccinare de necesitate;
- b) regiunile ce conțin zone cu densitate mare de efective de animale, luându-se în considerare criteriile stabilite la anexa nr. 10.

(4) Planul de contingență trebuie să asigure că sunt realizate toate aranjamentele necesare pentru a preveni orice prejudiciu evitabil al mediului în cazul unui focar, în timp ce se asigură cel mai înalt nivel de combatere a bolii, și în același timp să minimalizeze orice prejudiciu cauzat ca rezultat al apariției unui focar, în special dacă este necesar să se îngroape sau să se ardă carcasele animalelor moarte sau ucise.

(5) Criteriile și cerințele pentru întocmirea planului de contingență sunt cele stabilite în anexa nr. 16. Aceste criterii și cerințe pot fi amendate, luându-se în considerare natura specifică a febrei aftoase și progresul realizat în combaterea bolii și în dezvoltarea măsurilor de protecție a mediului, în conformitate cu procedura comunitară.

(6) Comisia Europeană examinează planurile de contingență pentru a determina dacă acestea permit îndeplinirea obiectivului prevăzut la alin. (1) și poate sugera României orice amendamente necesare, în special pentru a se asigura că aceste planuri sunt compatibile cu cele ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene.

(7) Planurile de contingență sunt aprobate în conformitate cu procedura comunitară.

(8) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să prezinte fără întârziere Comisiei Europene modificările importante aduse planurilor de contingență deja aprobate.

(9) Planurile de contingență revizuite pot fi aprobate ulterior, în conformitate cu procedura comunitară, pentru a lua în considerare evoluția situației.

(10) În orice caz, o dată la fiecare 5 ani, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să actualizeze planul său de contingență, având în vedere exercițiile de alertă în timp real menționate la prezentul articol, și să înainteze planul actualizat Comisiei Europene pentru aprobare, în conformitate cu procedura comunitară.

ARTICOLUL 70

Exerciții de alertă în timp real

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure că sunt efectuate exerciții de alertă în timp real, în conformitate cu planul acestora de contingență aprobat și cu anexa nr. 16.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure, unde este posibil, că exercițiile de alertă în timp real sunt efectuate în relație strânsă cu autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene vecine sau ale țărilor terțe.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să informeze Comisia Europeană despre principalele rezultate ale exercițiilor de alertă în timp real. Aceste informații trebuie să fie prezentate Comisiei Europene ca o parte a informației solicitate la art. 8 din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE.

SECȚIUNEA a 13-a

Centre de combatere și grupuri de experți

ARTICOLUL 71

Centrul național de combatere a bolii — funcții și îndatoriri

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să instituie un centru național de combatere a bolii, complet funcțional, în cazul focarelor de febră aftoasă.

(2) Centrul național de combatere a bolii trebuie să conducă și să monitorizeze operațiunile centrelor locale de combatere a bolii, după cum este menționat la art. 73. Anumite funcții ce sunt inițial atribuite centrului național de combatere a bolii trebuie transferate ulterior centrului local de combatere a bolii, ce funcționează la nivelul administrativ prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. p) din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE, sau la nivel mai înalt, cu condiția ca sarcinile centrului național de combatere a bolii să nu fie compromise.

(3) Centrul național de combatere a bolii este responsabil pentru:

- a) elaborarea măsurilor necesare de combatere a bolii;
- b) asigurarea implementării prompte și eficiente a acestor măsuri de către centrele locale de combatere a bolii;
- c) desfășurarea resurselor și personalului către centrele locale de combatere a bolii;
- d) furnizarea de informații Comisiei Europene, autorităților competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene sau altor autorități naționale, incluzând autoritățile și organismele competente în ceea ce privește mediul, precum și organismele și organizațiile veterinare, agricole și de comerț;
- e) organizarea unei campanii de vaccinare de necesitate și, de asemenea, delimitarea zonelor de vaccinare;
- f) colaborarea cu laboratoarele de diagnostic;
- g) colaborarea cu autoritățile competente în ceea ce privește mediul pentru a coordona acțiunile referitoare la siguranța veterinară și a mediului;
- h) colaborarea cu mass-media;

i) colaborarea cu organizațiile executive, pentru a asigura implementarea adecvată a măsurilor legale specifice.

ARTICOLUL 72

Centrul național de combatere a bolii – cerințe tehnice

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure că centrul național de combatere a bolii deține toate resursele necesare, incluzând personal, facilități și echipament, pentru a conduce o campanie eficientă de eradicare.

(2) Mijloacele menționate la alin. (1) trebuie să includă cel puțin următoarele:

a) un registru de identificare al efectivelor și un sistem de localizare a animalelor, de preferat computerizat;

b) toate mijloacele de comunicare adecvate, incluzând telefoane, fax și, dacă este posibil, facilități de comunicare cu mass-media;

c) un sistem de comunicare ce permite schimbul de informații cu centrele locale de combatere a bolii, laboratoarele și alte organizații relevante, de preferat computerizat;

d) hărți și alte surse de informare, ce pot fi utilizate pentru gestionarea măsurilor de combatere;

e) un jurnal zilnic ce trebuie menținut pentru a înregistra în ordine cronologică toate evenimentele asociate unui focar de febră aftoasă și pentru a permite coordonarea și conectarea diferitelor activități;

f) liste ale organizațiilor naționale și internaționale și ale laboratoarelor ce sunt interesate de un focar de febră aftoasă și care trebuie să fie contactate în cazul unui astfel de eveniment;

g) liste ale personalului și ale altor persoane care pot fi solicitate imediat pentru a activa în centrele locale de combatere a bolii sau în grupurile de experți prevăzute la art. 75, în cazul unui focar de febră aftoasă;

h) liste ale autorităților competente și ale organismelor pentru protecția mediului, pentru a fi contactate în cazul unui focar de febră aftoasă;

i) hărți care să permită identificarea poziției zonelor de procesare corespunzătoare;

j) liste de tratamente și întreprinderi de procesare autorizate pentru tratarea și procesarea carcaselor de animale și a deșeurilor de la animale și care pot fi contractate în cazul unui focar de febră aftoasă, în special indicându-se capacitatea, adresa și alte detalii de contact ale acestora;

k) liste de măsuri pentru monitorizarea și controlul scurgerilor de dezinfectant, precum și al țesutului organic și al scurgerilor de fluide în mediul înconjurător ca rezultat al descompunerii carcaselor, în special în apele de suprafață și apele subterane.

ARTICOLUL 73

Centre locale de combatere a bolii – organizare, funcții și sarcini

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că în cazul unui focar de febră aftoasă sunt înființate centre locale de combatere a bolii deplin funcționale.

(2) În cadrul planurilor de contingență trebuie să existe prevederi privind locațiile probabile ale centrelor locale de combatere a bolii, organizarea acestora, personalul, cazarea, facilitățile și echipamentele, sistemul managerial, liniile de comunicare, precum și canalele de informație.

(3) Centrele locale de combatere a bolii trebuie să funcționeze în strânsă coordonare și cooperare cu centrul național de combatere a bolii, în special în ceea ce privește măsurile prevăzute la art. 71 alin. (3) lit. b).

(4) Centrele locale de combatere a bolii trebuie să aibă organizarea necesară pentru a asigura implementarea imediată a măsurilor prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară, în cazul unui focar de febră aftoasă.

ARTICOLUL 74

Centre locale de combatere a bolii – cerințe tehnice

(1) Centrele locale de combatere a bolii trebuie să dețină personal, facilități și echipament conform cerințelor, o structură managerială bine pusă la punct și un management eficient, pentru a asigura implementarea promptă a măsurilor referitoare la ancheta epidemiologică, protecția mediului, procesarea carcaselor de la efectivele infectate, supravegherea oficială a zonelor, trasabilitate, bunăstarea și tăierea de necesitate, curățare și dezinfecție și alte măsuri de sanitație, vaccinare de necesitate și toate celelalte decizii de politică.

(2) Centrele locale de combatere a bolii trebuie să aibă cel puțin:

a) o linie telefonică rezervată pentru comunicarea cu centrul național de combatere a bolii, linii telefonice accesibile de unde fermierii și alți rezidenți rurali pot obține informații recente și precise referitoare la măsurile luate;

b) personal pentru teren, echipat cu mijloacele necesare pentru comunicare și pentru managementul eficient al tuturor datelor necesare;

- c) un sistem de înregistrare, de preferat computerizat, conectat la centrul național de combatere a bolii și la toate bazele de date necesare, laboratoare și alte organizații;
- d) un jurnal zilnic comun ce trebuie menținut pentru a înregistra în ordine cronologică toate evenimentele asociate unui focar de febră aftoasă și pentru a permite conectarea și coordonarea diferitelor acțiuni;
- e) liste actualizate de persoane, incluzând medicii veterinari privați și organizații locale din fiecare regiune, ce sunt contactate și pot fi implicate în cazul unui focar de febră aftoasă;
- f) liste actualizate ale exploatațiilor pentru care pot fi aplicate prevederile art. 15 și 17, în cazul unui focar de febră aftoasă;
- g) inventare actualizate ale locurilor de incinerare sau îngropare posibile, pentru animale ucise în concordanță cu prezenta normă sanitară veterinară și pentru a fi procesate în conformitate cu legislația comunitară și națională referitoare la protecția mediului;
- h) lista actualizată a autorităților competente în ceea ce privește mediul din fiecare regiune, precum și a altor organisme ale mediului ce trebuie contactate și implicate în cazul unui focar de febră aftoasă;
- i) hărți ce identifică locurile de neutralizare adecvate pentru îngroparea carcaselor și care nu prezintă risc de a dăuna mediului înconjurător, în special apelor de suprafață și celor subterane;
- j) lista de întreprinderi autorizate pentru tratarea și neutralizarea carcaselor și a deșeurilor de la animale;
- k) lista măsurilor pentru monitorizarea și controlul scurgerilor de dezinfectant, țesut organic și deplasarea fluidă în mediul înconjurător, ca rezultat al descompunerii carcaselor, în special în ape de suprafață și subterane.

ARTICOLUL 75

Grupul de experți

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor creează un grup de experți permanent operațional, compus din epidemiologi, oameni de știință veterinari și virusologi, în proporții egale, pentru menținerea expertizei și pentru a asista autoritatea competentă în asigurarea pregătirii împotriva unui focar de febră aftoasă.

(2) În caz de suspiciune a unui focar de febră aftoasă, grupul de experți trebuie cel puțin:

a) să evalueze tabloul clinic și situația epidemiologică;

b) să facă recomandări referitoare la prelevarea de probe și analize necesare pentru diagnosticul febrei aftoase, împreună cu acțiunile și măsurile suplimentare ce trebuie întreprinse.

(3) În cazul unui focar de febră aftoasă, grupul de experți trebuie cel puțin:

a) să conducă, cel puțin în cazul inițial și dacă este necesar la fața locului, o evaluare a tabloului clinic și o analiză a anchetei epidemiologice pentru colectarea de date necesare pentru a determina:

(i) originea infecției;

(ii) data introducerii agentului infecțios;

(iii) posibila răspândire a bolii;

b) să raporteze către șeful serviciilor veterinare și către centrul național de combatere a bolii;

c) să acorde avize privind depistarea, prelevarea de probe, procedurile de testare, combatere și alte măsuri pentru a fi aplicate și în ceea ce privește strategia ce urmează să fie implementată, incluzând avize referitoare la măsurile de biosecuritate în exploatațiile menționate la art. 16 și în relație cu vaccinarea de necesitate;

d) să urmeze și să conducă investigația epidemiologică;

e) să suplimenteze datele epidemiologice cu informații geografice, meteorologice sau alte informații necesare;

f) să analizeze datele epidemiologice și să realizeze evaluări de risc la intervale regulate;

g) să se asigure că procesarea carcaselor și a deșeurilor de la animale este realizată cu minimum de efecte secundare dăunătoare asupra mediului înconjurător.

SECȚIUNEA a 14-a

Bănci de antigene și vaccinuri

ARTICOLUL 76

Bănci naționale de antigene și vaccinuri

(1) În cadrul planului de contingentă, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate constitui sau poate menține bănci naționale de antigene și vaccinuri în vederea depozitării cantităților de rezervă de antigene și vaccinuri autorizate în conformitate cu prevederile normei sanitare veterinare aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 69/2005, ce transpune în legislația națională Directiva 2001/82/CE, și destinate vaccinărilor de necesitate.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate înființa unități specializate în ambalarea și depozitarea vaccinurilor în vederea vaccinării de necesitate.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că antigenele și vaccinurile formulate din banca națională de antigene și vaccinuri, atunci când aceasta este constituită, respectă normele minime stabilite în domeniul securității, al sterilității și al conținutului de proteine nonstructurale pentru băncile comunitare de antigene și vaccinuri.

(4) Dacă în România se constituie o bancă națională de antigene și vaccinuri, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană cu privire la stocurile disponibile. Aceste informații îi sunt comunicate Comisiei Europene la fiecare 12 luni, luând în considerare informațiile prevăzute la art. 8 din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE. Informațiile privind cantitățile și subtipurile de antigene sau de vaccinuri autorizate depozitate în banca națională/băncile naționale de antigene și vaccinuri comunitare au un caracter confidențial și este interzisă publicarea acestora.

ARTICOLUL 77

Accesul la banca comunitară de antigene și vaccinuri

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor are acces la banca comunitară de antigene și vaccinuri în urma unei cereri adresate Comisiei Europene.

(2) Chiar dacă România constituie o bancă națională de antigene și vaccinuri sau este asociată la o bancă internațională de antigene și vaccinuri, aceasta are aceleași drepturi și obligații la banca comunitară de antigene și vaccinuri ca orice stat membru care nu dispune de rezerve naționale.

SECȚIUNEA a 15-a

Febra aftoasă la alte specii

ARTICOLUL 78

Măsuri suplimentare pentru prevenirea și combaterea febrei aftoase

(1) Fără a aduce atingere Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului 1.774/2002 și oricărei legislații de implementare, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că interdicția de hrănire a animalelor cu deșeurii alimentare în conformitate cu legislația comunitară și națională se aplică tuturor animalelor indiferent de utilizarea acestora sau de teritoriul locuit de aceste animale.

(2) Dacă Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor deține informații că animalele sălbatice sunt suspectate ca fiind infectate cu febră aftoasă, ia măsurile corespunzătoare pentru a confirma sau a infirma prezența bolii prin investigații ale tuturor animalelor sălbatice din speciile receptive, împușcate sau găsite moarte, incluzând investigații de laborator. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează deținătorii de animale din speciile receptive și vânătorii despre suspiciune.

(3) Imediat ce Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor deține confirmarea unui caz primar de febră aftoasă la animale sălbatice, trebuie să aplice imediat măsurile prevăzute în partea A din anexa nr. 17 pentru a reduce răspândirea bolii și trebuie să întocmească un plan de eradicare a febrei aftoase în conformitate cu partea B din anexa nr. 17. Proprietarii animalelor din speciile receptive și vânătorii trebuie să fie informați despre cazurile confirmate.

CAPITOLUL IV

Măsuri de implementare

ARTICOLUL 79

Sancțiuni

(1) Sancțiunile aplicabile infracțiunilor menționate de prezenta normă sanitară veterinară sunt prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 984/2005 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 814 din 8 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor ia toate măsurile necesare pentru a asigura implementarea acestora.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor notifică fără întârziere acele prevederi și orice amendament ulterior ce le afectează Comisiei Europene.

ARTICOLUL 80

Procedură pentru adoptarea măsurilor epidemiologice ad-hoc

Dacă în implementarea măsurilor prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor constată că o măsură nu este adaptată la situația epidemiologică sau dacă virusul febrei aftoase pare să se răspândească în ciuda măsurilor luate în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară, poate fi adoptată o decizie ad-hoc, în conformitate cu procedura comunitară, pentru a autoriza Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor să implementeze măsuri alternative cu efect epidemiologic echivalent pentru o perioadă limitată, corespunzător situației epidemiologice.

ARTICOLUL 81

(1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune în aplicare legi, regulamente și alte prevederi necesare pentru a se realiza conformitatea cu prezenta normă sanitară veterinară. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să informeze Comisia Europeană despre aceasta.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să comunice Comisiei Europene textul principalelor prevederi naționale pe care aceasta le adoptă în domeniul la care face referire prezenta normă sanitară veterinară.

ARTICOLUL 82

Anexele nr. 1–17 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

*ANEXA Nr. 1
la norma sanitară veterinară*

DEFINIȚIA FOCARULUI

Un *focar* este declarat atunci când o exploatație îndeplinește una sau mai multe dintre următoarele criterii:

1. Virusul febrei aftoase a fost izolat la un animal, din orice produs provenit de la acel animal sau din mediul său.

2. Sunt observate semne clinice compatibile cu febra aftoasă la un animal ce aparține unei specii receptive și a fost detectat și identificat antigenul viral sau acidul ribonucleic (ARN) viral specific unuia sau mai multor serotipuri de virus al febrei aftoase, în probe prelevate de la animalul sau animalele aparținând aceluiași grup epidemiologic.

3. Sunt observate semne clinice compatibile cu febra aftoasă la un animal ce aparține unei specii receptive și animalul sau grupul din care face parte prezintă anticorpi față de proteinele structurale sau nonstructurale ale virusului febrei aftoase, cu condiția ca vaccinarea precedentă, anticorpii maternali reziduali sau reacțiile nespecifice să poată fi excluse ca posibile cauze ale seropozitivității.

4. A fost detectat și identificat un antigen sau un ARN viral specific unuia sau mai multor serotipuri ale virusului febrei aftoase, în probe prelevate de la animale din specii receptive, și aceste animale posedă anticorpi față de proteinele structurale sau nonstructurale ale virusului febrei aftoase, cu condiția ca în cazul anticorpilor față de proteinele structurale, vaccinarea precedentă, anticorpii maternali reziduali sau reacțiile nespecifice pot fi excluse ca posibile cauze ale seropozitivității.

5. A fost stabilită o legătură epidemiologică cu un focar de febră aftoasă confirmat și se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) unul sau mai multe animale prezintă anticorpi față de proteinele structurale sau nonstructurale ale virusului febrei aftoase, cu condiția ca vaccinarea precedentă, anticorpii maternali reziduali sau reacțiile nespecifice să poată fi excluse ca posibile cauze ale seropozitivității;

b) a fost detectat și identificat antigen viral sau ARN viral specific unuia sau mai multor serotipuri ale virusului febrei aftoase, în probe prelevate de la unul sau mai multe animale din speciile receptive;

c) a fost stabilită dovada serologică a infecției active cu virusul febrei aftoase prin detectarea seroconversiei de la negativ la pozitiv pentru anticorpi față de proteinele structurale sau nonstructurale ale virusului febrei aftoase la unul sau mai multe animale din specii receptive, iar vaccinarea precedentă, anticorpii maternali reziduali sau reacțiile nespecifice pot fi excluse ca posibile cauze ale seropozitivității.

Atunci când nu este așteptat un status seronegativ precedent, detectarea seroconversiei urmează să fie efectuată pe probe pereche prelevate de la aceleași animale, în două sau mai multe reprize la un interval de cel puțin 5 zile, în cazul proteinelor structurale, și de cel puțin 21 de zile, în cazul proteinelor nonstructurale.

d) sunt observate semne clinice compatibile cu febra aftoasă la un animal din speciile receptive.

NOTIFICAREA BOLII**și informații epidemiologice suplimentare ce trebuie să fie furnizate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor în cazul confirmării febrei aftoase**

1. În decurs de 24 de ore de la confirmarea fiecărui focar sau caz primar în locațiile sau mijloacele de transport menționate la art. 16 din norma sanitară veterinară, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să notifice, prin intermediul Sistemului de notificare a bolilor la animale stabilit în conformitate cu art. 5 din norma sanitară veterinară, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 77/2005, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 82/894/CEE, următoarele:

- a) data expedierii;
- b) ora expedierii;
- c) țara de origine;
- d) numele bolii și tipul de virus, după caz;
- e) numărul de identificare al focarului;
- f) tipul focarului;
- g) numărul de referință al focarului legat de prezentul focar;
- h) regiunea și localizarea geografică ale exploatației;
- i) alte regiuni afectate de restricții;
- j) data confirmării și metoda de confirmare utilizată;
- k) data suspiciunii;
- l) data estimării infecției primare;
- m) originea bolii, în măsura în care poate fi indicată;
- n) măsurile luate pentru combaterea bolii.

2. În cazul focarelor sau cazurilor primare din clădirile sau mijloacele de transport menționate la art. 16 din norma sanitară veterinară, suplimentar datelor menționate la pct. 1 Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie, de asemenea, să trimită următoarele informații:

- a) numărul de animale din fiecare specie receptivă din focar sau din clădirile și mijloacele de transport care sunt menționate la art. 16 din norma sanitară veterinară;
- b) pentru fiecare specie și categorie (reproducție, îngrășare, tăiere etc.), numărul de animale moarte din speciile receptive din exploatație, abator sau mijloc de transport;
- c) pentru fiecare categorie (reproducție, îngrășare, tăiere etc.), morbiditatea și numărul de animale din speciile receptive la care a fost confirmată febra aftoasă;
- d) numărul de animale din speciile receptive ucise în focar, abator sau mijloace de transport;
- e) numărul de carcase procesate și distruse;
- f) distanța dintre focar și cea mai apropiată exploatație unde sunt ținute animale din specii receptive;

g) dacă febra aftoasă a fost confirmată într-un abator sau mijloc de transport, localizarea exploatației sau exploatațiilor de origine a animalelor sau a carcaselor infectate.

3. În cazul focarelor secundare, informațiile menționate la pct. 1 și 2 trebuie să fie transmise într-un timp limită stabilit la art. 4 din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 77/2005, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 82/894/CEE.

4. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că informațiile ce trebuie furnizate în legătură cu orice focar sau caz de febră aftoasă într-o exploatație, abator sau mijloace de transport, în conformitate cu pct. 1, 2 și 3, să fie urmate, în cel mai scurt timp, de un raport scris către Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene, care să includă cel puțin:

- a) data la care animalele din specia receptivă din exploatație, abator sau mijloc de transport au fost ucise și carcasele acestora procesate;
- b) rezultatele testelor efectuate pe probe prelevate atunci când animalele din specia receptivă au fost ucise;
- c) atunci când a fost aplicată derogarea prevăzută la art. 17 din norma sanitară veterinară, numărul animalelor din speciile receptive ucise și procesate și, după caz, numărul de animale din speciile receptive care urmează să fie tăiate la o dată ulterioară și limita de timp stabilită pentru tăierea acestora;
- d) orice informații referitoare la posibila origine a bolii, dacă aceasta a fost stabilită;
- e) în cazul unui focar sau al unui caz primar de febră aftoasă într-un abator sau mijloc de transport, tipul genetic al virusului responsabil de apariția focarului sau a cazului;
- f) în cazurile în care animalele din speciile receptive au fost ucise în exploatațiile de contact sau în exploatațiile ce dețin animale din speciile receptive suspectate a fi infectate cu virusul febrei aftoase, informații privind:

- (i) data uciderii și numărul animalelor din specii receptive din fiecare categorie care au fost ucise în fiecare exploatație și, în cazurile în care animalele din speciile receptive din exploatațiile de contact nu au fost ucise, trebuie să fie furnizate informații privind motivele pentru care s-a luat această decizie;
- (ii) legătura epidemiologică între focarul sau cazul de febră aftoasă și fiecare exploatație de contact sau motivele ce au indus suspiciunea febrei aftoase, în fiecare exploatație suspectată;
- (iii) rezultatele testelor de laborator efectuate pe probe prelevate de la animale din speciile receptive în exploatațiile în care și când acestea au fost ucise.

5. Dacă Sistemul de notificare a bolilor la animale nu este funcțional dintr-un motiv oarecare, sunt utilizate alte mijloace de comunicare.

*ANEXA Nr. 3
la norma sanitară veterinară*

SUPRAVEGHEREA

1. Examinarea clinică

1.1. Toate animalele din specii receptive din exploatații, cu semne sau simptome de febră aftoasă, trebuie să fie supuse examinărilor clinice.

1.2. Se pune accent în special pe animalele ce ar fi putut fi expuse la virusul febrei aftoase, cu probabilitate mare, îndeosebi prin transport din exploatațiile ce prezintă risc sau prin contact cu persoane sau echipamente ce au avut contact cu exploatațiile expuse riscului.

1.3. Examinarea clinică trebuie să ia în considerare transmiterea febrei aftoase, ce include perioada de incubație menționată la art. 2 lit. h) din norma sanitară veterinară și modul în care sunt ținute animalele din specii receptive.

1.4. Trebuie să fie examinate în detaliu înregistrările relevante ținute în exploatație, în special cu privire la informațiile solicitate de legislația comunitară cu privire la sănătatea animalelor și, după caz, referitoare la morbiditate, mortalitate și avort, observații clinice, modificări ale productivității și ale aportului de hrană, achiziționare sau vânzare de animale, vizita persoanelor posibil a fi contaminate și alte informații anamnetice importante.

2. Proceduri de prelevare de probe

2.1. Prevederi generale

2.1.1. Prelevarea serologică va fi efectuată:

2.1.1.1. în conformitate cu recomandările echipei epidemiologice stabilite în cadrul grupului de experți menționat la art. 75 din norma sanitară veterinară; și

2.1.1.2. pentru efectuarea trasabilității și furnizării de dovezi, luând, de asemenea, în considerare definiția cuprinsă în anexa nr. 1, pentru a se demonstra absența unei infecții anterioare.

2.1.2. Atunci când prelevarea de probe este efectuată în cadrul supravegheerii bolii după un focar, acțiunile nu vor începe înainte cu cel puțin 21 de zile de la eliminarea animalelor receptive din exploatația/exploatațiile infectată/infectate și efectuarea operațiunilor preliminare de curățare și dezinfecție, dacă nu este altfel prevăzut în prezenta anexă.

2.1.3. Prelevarea de probe de la animalele din specii receptive este efectuată în conformitate cu prevederile prezentei anexa în fiecare caz în care ovinele și caprinele sau alte animale receptive ce nu manifestă semne clinice clare sunt implicate într-un focar și în special atunci când astfel de animale au fost izolate de bovine și porcine.

2.2. Prelevarea de probe în exploatații

În exploatațiile în care este suspionată prezența febrei aftoase, dar în absența semnelor clinice, ovinele și caprinele și, la recomandarea echipei epidemiologice, și alte specii receptive pot fi examinate în conformitate cu un protocol de prelevare corespunzător pentru a detecta o prevalență de 5% a bolii cu un nivel de confidență de cel puțin 95%.

2.3. Prelevarea de probe în zonele de protecție

Pentru a obține ridicarea măsurilor prevăzute la art. 19–33 din norma sanitară veterinară în conformitate cu art. 34 din norma sanitară veterinară, toate exploatațiile din cadrul perimetrului zonei de protecție, unde ovinele și caprinele nu au fost în contact direct și strâns cu animale din specia bovine, în timpul unei perioade ce cel puțin 21 de zile anterioare prelevării probelor, sunt examinate în conformitate cu un protocol de prelevare corespunzător pentru a detecta o prevalență a bolii de 5% cu un nivel de confidență de cel puțin 95%.

Totuși, autoritatea competentă poate decide, atunci când circumstanțele epidemiologice permit și în special în aplicarea măsurilor prevăzute de art. 34 alin. (1) lit. b), ca probele să nu fie prelevate mai devreme de 14 zile de la eliminarea animalelor receptive din exploatația/exploatațiile infectată/infectate și efectuarea operațiunilor preliminare de curățare și dezinfecție, în baza condiției ca prelevarea să fie efectuată în conformitate cu pct. 2.3 ce utilizează parametri statistici corespunzători, pentru a detecta prevalența bolii de 2% în cadrul turmei, cu nivel de confidență de minimum 95%.

2.4. Prelevarea de probe în zonele de supraveghere

Pentru a obține ridicarea măsurilor prevăzute la art. 35—41 din norma sanitară veterinară în conformitate cu art. 42 din norma sanitară veterinară, sunt examinate exploatațiile din cadrul perimetrului zonei de supraveghere, îndeosebi unde sunt ținute ovine și caprine, unde prezența febrei aftoase trebuie să fie suspectată în absența semnelor clinice. În scopul acestei supravegheri, modelul unei prelevări în mai multe stadii este suficient, cu condiția ca probele să fie prelevate:

2.4.1. în exploatațiile din toate unitățile administrative în cadrul perimetrului zonei unde ovinele și caprinele nu au fost în contact strâns și direct cu bovinele în decursul unei perioade de cel puțin 30 de zile anterioare prelevării probelor;

2.4.2. în cât mai multe exploatații menționate anterior, atâtea câte sunt necesare pentru a detecta cel puțin o exploatație infectată, cu un nivel de confidență de minimum 95%, dacă prevalența estimată a bolii a fost de 2%, distribuită egal în toată zona;

2.4.3. de la cât mai multe ovine și caprine per exploatație, atâtea câte sunt necesare încât să se detecteze o prevalență a bolii în turmă de 5%, cu un nivel minim de confidență de 95%, și de la toate ovinele și caprinele, dacă există mai puțin de 15 ovine și caprine în exploatație.

2.5. Prelevarea de probe pentru monitorizare

2.5.1. Pentru monitorizarea suprafețelor din afara zonelor stabilite în conformitate cu prevederile art. 19 și, în special, pentru a demonstra absența infecției în populația de ovine și caprine ce nu este în contact direct și apropiat cu bovine sau porcine nevaccinate, un protocol de prelevare de probe recomandat de OIE în scopul monitorizării sau un protocol de prelevare după cum este prevăzut la pct. 2.4 trebuie aplicat, cu diferența, în comparație cu pct. 2.4.2, că prevalența estimată a turmei este stabilită la 1%.

3. Numărul de probe calculate în conformitate cu cerințele pct. 2.2, 2.3 și 2.4.3 va fi crescut pentru a lua în considerare sensibilitatea diagnosticului stabilit de testul utilizat.

*ANEXA Nr. 4
la norma sanitară veterinară*

PRINCIPII ȘI PROCEDURI DE CURĂȚARE ȘI DEZINFECȚIE

1. Principii și proceduri generale

1.1. Operațiunile de curățare și dezinfecție prevăzute la art. 11 al prezentei norme sanitare veterinare sunt efectuate sub supraveghere oficială și în conformitate cu instrucțiunile date de medicul veterinar oficial.

1.2. Dezinfecții ce urmează să fie utilizați și concentrațiile acestora trebuie să fie oficial recunoscuți/recunoscute de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor că asigură distrugerea virusului febrei aftoase.

1.3. Activitatea dezinfecțiilor nu trebuie diminuată prin depozitare prelungită.

1.4. Alegerea dezinfecțiilor și a procedurilor de dezinfecție trebuie să fie făcută luându-se în calcul natura spațiilor, vehiculelor și a obiectelor ce urmează să fie tratate.

1.5. Condițiile în care sunt utilizați agenții de degresare și dezinfecții trebuie să asigure că eficacitatea acestora nu este diminuată. În special, trebuie să fie respectați parametrii tehnici prevăzuți de fabricant, precum presiunea, temperatura minimă și durata de contact solicitată. Activitatea dezinfecțiantului nu trebuie să fie compromisă prin interacțiunea cu alte substanțe, precum agenții de degresare.

1.6. Independent de dezinfecții utilizați, se aplică următoarele reguli generale:

1.6.1. udarea completă a așternutului și a gunoiului, precum și a materiilor fecale cu dezinfecțiant;

1.6.2. spălarea și curățarea prin ștergere și curățarea cu peria a tuturor suprafețelor posibil contaminate, în special a solului, podelelor, rampelor și a pereților, după îndepărtarea sau demontarea, după caz, a echipamentului sau a instalațiilor, care altfel ar diminua eficiența procedurilor de curățare și dezinfecție;

1.6.3. aplicarea ulterioară a dezinfecțiantului pentru o durată de timp minimă de contact, așa cum este stipulată în recomandările fabricantului;

1.6.4. apa utilizată pentru operațiunile de curățare urmează să fie eliminată, astfel încât să se evite orice risc de răspândire a virusului febrei aftoase și în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial.

1.7. Atunci când spălarea este efectuată cu lichide aplicate sub presiune și după dezinfecție, trebuie să fie evitată recontaminarea părților în prealabil curățate și dezinfecțiate.

1.8. Trebuie inclusă spălarea, dezinfecția sau distrugerea echipamentului, instalațiilor, articolelor sau a compartimentelor susceptibile a fi contaminate.

1.9. Operațiunile de curățare și dezinfecție solicitate în cadrul prezentei norme sanitare veterinare trebuie să fi consemnate în registrul exploatației sau, în cazul vehiculelor, în jurnalul acestora și, atunci când este necesară autorizarea oficială, acestea să fie certificate de medicul veterinar oficial care efectuează supervizarea.

2. Prevederi speciale privind curățarea și dezinfecția exploatațiilor infectate

2.1. Curățarea și dezinfecția preliminară

2.1.1. În timpul tăierii animalelor se iau toate măsurile necesare pentru a evita sau a minimaliza răspândirea virusului febrei aftoase. Aceasta include, printre altele, instalarea echipamentului temporar de dezinfecție, aprovizionarea cu îmbrăcăminte de protecție, dușuri, decontaminarea echipamentului utilizat, a instrumentelor și a facilităților și întreruperea energiei electrice ce alimentează sistemele de ventilație.

2.1.2. Carcasele animalelor ucise trebuie să fie pulverizate cu dezinfectant și îndepărtate de pe exploatație în recipiente acoperite și etanșe, în vederea procesării și neutralizării.

2.1.3. De îndată ce carcasa animalelor din speciile receptive au fost îndepărtate, în vederea procesării și neutralizării, acele părți ale exploatației în care aceste animale au fost cazate și orice alte părți ale altor clădiri, curți etc. contaminate în timpul uciderii, tăierii sau examinării post-mortem trebuie pulverizate cu dezinfectante autorizate în acest scop.

2.1.4. Orice țesut sau sângele ce ar fi putut fi vărsat în timpul tăierii sau examinării post-mortem și orice contaminare semnificativă a clădirilor, curților, ustensilelor etc. trebuie să fie colectate cu atenție și neutralizate împreună cu carcasa.

2.1.5. Dezinfectantul utilizat trebuie să rămână pe suprafață cel puțin 24 de ore.

2.2. Curățarea și dezinfecția finală

2.2.1. Grăsimea și murdăria trebuie să fie îndepărtate de pe toate suprafețele prin aplicarea unui agent de degresare și spălare cu apă rece.

2.2.2. După spălare cu apă rece, trebuie să se pulverizeze cu dezinfectant.

2.2.3. După 7 zile, clădirile trebuie să fie tratate din nou cu un agent de degresare, clătite cu apă rece, pulverizate cu dezinfectant și clătite din nou cu apă rece.

3. Dezinfecția așternutului, a gunoiului de grajd și a purinului contaminat

3.1. Faza solidă a gunoiului de grajd și așternutul utilizat trebuie stivuite pentru a se încălzi, preferabil prin adăugarea a 100 kg oxid de calciu granulat (var nestins) la 1 m³ gunoi de grajd, ce asigură o temperatură de cel puțin 70°C în toată grămada, pulverizate cu dezinfectant și lăsate cel puțin 42 de zile, timp în care grămada trebuie să fie ori acoperită, ori restituită, pentru a asigura tratamentul termic al tuturor straturilor.

3.2. Faza lichidă a gunoiului de grajd și purinului trebuie depozitată pentru cel puțin 42 de zile după ultima adăugare de material infectant. Această perioadă poate fi extinsă dacă purinul a fost contaminat sever sau în condiții climatice nefavorabile. Perioada poate fi scurtată dacă a fost adăugat dezinfectant, astfel încât să se modifice suficient pH-ul în toată masa substanței, încât să fie distrus virusul febrei aftoase.

4. Cazuri speciale

4.1. Atunci când, din motive tehnice sau de securitate, procedurile de curățare și dezinfecție nu pot fi finalizate în conformitate cu prezenta normă sanitară veterinară, clădirile sau incintele trebuie să fie curățate și dezinfectate pe cât de mult posibil pentru a evita răspândirea virusului febrei aftoase și trebuie să rămână nelocuite de animale din speciile receptive pentru cel puțin un an.

4.2. Prin derogare de la pct. 2.1 și 2.2, în cazul exploatațiilor în aer liber, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate stabili proceduri specifice de curățare și dezinfecție, luându-se în considerare tipul exploatației și condițiile climatice.

4.3. Prin derogare de la pct. 3, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate stabili proceduri specifice pentru dezinfecția bălegarului și gunoiului de grajd, în conformitate cu datele științifice care să dovedească faptul că procedura asigură distrugerea eficientă a virusului febrei aftoase.

*ANEXA Nr. 5
la norma sanitară veterinară*

REPOPULAREA EXPLOATAȚIILOR

1. Principii generale

1.1. Repopularea nu trebuie să înceapă înainte de 21 de zile de la efectuarea dezinfecției finale a exploatației.

1.2. Animalele destinate repopulării pot fi introduse doar în următoarele condiții:

1.2.1. animalele nu trebuie să provină din zone supuse restricțiilor de sănătate animală în ceea ce privește febra aftoasă;

1.2.2. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să fie asigurată că orice virus rezidual al febrei aftoase posibil poate fi detectat la animalele destinate repopulării fie pe baza semnelor clinice, în cazul bovinelor sau porcilor, fie prin investigații de laborator, în cazul altor specii receptive la febra aftoasă, efectuate la sfârșitul perioadei de observație specificate la pct. 1.3;

1.2.3. pentru a asigura răspunsul imun adecvat menționat la pct. 1.2.2 la animalele destinate repopulării, acestea trebuie:

a) fie să fie originare, fie să provină dintr-o exploatație situată într-o zonă cu o rază de cel puțin 10 km centrată pe acea exploatație, unde nu a fost niciun focar de febră aftoasă cel puțin 30 de zile;

b) fie să fi fost testate printr-un test conform anexei nr. 13 pentru detectarea anticorpilor împotriva virusului febrei aftoase, efectuat pe probe prelevate înainte de introducerea animalelor în exploatație, și au dat rezultate negative.

1.3. Indiferent de tipul de creștere practicat în exploatație, repopularea trebuie să fie conformă cu următoarele proceduri:

1.3.1. animalele trebuie să fie introduse în toate unitățile și clădirile exploatației în cauză;

1.3.2. în cazul unei exploatații ce conține mai mult de o unitate sau o clădire, repopularea nu este necesar să fie efectuată pentru fiecare unitate sau clădire în același timp. Totuși, niciun animal din speciile receptive la febra aftoasă nu poate părăsi exploatația până când toate animalele reintroduse în toate unitățile și clădirile au îndeplinit toate procedurile repopulării;

1.3.3. animalele trebuie să fie supuse inspecției clinice la fiecare 3 zile, pentru primele 14 zile după introducerea acestora;

1.3.4. în timpul perioadei de la 15 la 28 de zile după reintroducere, animalele urmează să fie supuse inspecției clinice o dată pe săptămână;

1.3.5. nu mai devreme de 28 de zile de la ultima reintroducere, toate animalele sunt examinate clinic și se prelevează probe în vederea testării prezenței anticorpilor împotriva virusului febrei aftoase, în conformitate cu cerințele pct. 2.2 din anexa nr. 3.

1.4. Procedura de repopulare trebuie considerată încheiată atunci când măsurile prevăzute la pct. 1.3.5 s-au finalizat cu rezultate negative.

2. Extinderea măsurilor și derogări

2.1. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate impune:

2.1.1. utilizarea animalelor-santinelă, în special în exploatații dificil de curățat și dezinfectat și în special în exploatațiile în aer liber. Prevederi detaliate privind utilizarea de animale-santinelă pot fi stabilite în conformitate cu procedura comunitară;

2.1.2. măsuri suplimentare de siguranță și pentru combatere în cadrul repopulării.

2.2. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate acorda derogări de la măsurile prevăzute la pct. 1.3.2—1.3.4 atunci când repopularea este efectuată după ce au trecut 3 luni de la ultimul focar dintr-o zonă cu o rază de 10 km, având ca centru exploatația supusă operațiunii de repopulare.

3. Repopularea în conexiune cu vaccinarea de necesitate

3.1. Repopularea într-o zonă de vaccinare stabilită în conformitate cu art. 50 trebuie efectuată fie în conformitate cu pct. 1 și 2 ale prezentei anexe, fie în conformitate cu art. 56 alin. (2) sau alin. (4) lit. a), c) și d) din norma sanitară veterinară.

3.2. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate autoriza repopularea exploatațiilor situate în afara zonei de vaccinare cu animale vaccinate, după finalizarea măsurilor prevăzute la art. 58 din norma sanitară veterinară și în baza următoarelor condiții:

3.2.1. proporția animalelor vaccinate utilizate pentru repopulare depășește 75%, caz în care, nu înainte de 28 de zile de la ultima reintroducere a animalelor din specii receptive, animalele vaccinate sunt testate în vederea detectării anticorpilor împotriva proteinelor nonstructurale, în mod aleatoriu, prelevarea de probe utilizând parametrii statistici prevăzuți la pct. 2.2 din anexa nr. 3, iar pentru animalele nevaccinate se aplică prevederile pct. 1 al prezentei anexe; sau

3.2.2. proporția animalelor vaccinate nu depășește 75%, caz în care animalele nevaccinate sunt considerate santinele și se aplică prevederile pct. 1.

*ANEXA Nr. 6
la norma sanitară veterinară*

RESTRICȚII PRIVIND MIȘCAREA ECVIDEELOR

1. Măsuri minime

Atunci când a fost confirmat cel puțin un focar de febră aftoasă în conformitate cu art. 10, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să asigure că ecvideele nu sunt expediate către alte state membre ale Uniunii Europene decât dacă sunt însoțite, pe lângă documentul de identificare prevăzut de Normele privind autorizarea stud-book-ului, certificarea originii și comerțul cu ecvidee de rasă pură, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 464/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 21 august 2006, ce preia în legislația națională prevederile Deciziei Comisiei 93/623/CE, și de un certificat de sănătate, prevăzut în anexa nr. 3 la Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate a animalelor ce guvernează mișcarea ecvideelor și importul lor din țări terțe, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 30/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 8 martie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/426/CE.

2. Măsuri suplimentare recomandate

2.1. Măsuri în timpul interdicțiilor de mișcare

În cazul în care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor aplică o interdicție de mișcare completă, așa cum este prevăzută la art. 7 alin. (3) din norma sanitară veterinară, transportul ecvideelor din exploatații supuse restricțiilor stabilite la art. 4 și 10 poate fi autorizat pentru ecvidee ce necesită tratament veterinar special în incintele fără animale din speciile receptive, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

2.1.1. urgența trebuie să fie dovedită prin documente de către medicul veterinar de serviciu, 24 de ore din 24, 7 zile din 7;

2.1.2. trebuie să poată fi prezentat acordul de la clinica de destinație;

2.1.3. operațiunea de transport trebuie să fie autorizată de autoritatea competentă, care trebuie să fie accesibilă 24 de ore din 24, 7 zile din 7;

2.1.4. ecvideele trebuie să fie însoțite pe timpul transportului de un document de identificare în conformitate cu norma aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 464/2006, ce preia în legislația națională prevederile Deciziei Comisiei 93/623/CE; sau

2.1.5. medicul veterinar de serviciu trebuie să fie informat despre rută înainte de plecare;

2.1.6. ecvideele trebuie să fie îngrijite și tratate cu un dezinfectant eficient;

2.1.7. ecvideele trebuie să fie transportate într-un mijloc de transport special pentru ecvine, care să fie recunoscut ca atare, să fie curățat și dezinfectat înainte și după utilizare.

2.2. Controale ale ecvideelor în relație cu zonele de protecție și de supraveghere

2.2.1. Mișcarea ecvideelor în afara zonelor de protecție și de supraveghere nu este supusă condițiilor adiționale față de cele ce rezultă din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 30/2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/426/CEE.

2.2.2. Mișcarea ecvideelor în interiorul zonelor de protecție și de supraveghere stabilite în conformitate cu art. 19 din norma sanitară veterinară este supusă următoarelor condiții:

2.2.2.1. utilizarea ecvideelor ținute în exploatații situate în zonele de protecție și de supraveghere ce nu dețin animale din speciile receptive poate fi autorizată în zona de protecție, care va fi supusă măsurilor de curățare și dezinfecție corespunzătoare, și nu poate fi restricționată în ceea ce privește incintele situate în zona de supraveghere;

2.2.2.2. ecvideele pot fi transportate fără restricții, în mijloace de transport speciale, către o exploatație care nu deține animale din speciile receptive;

2.2.2.3. în cazuri excepționale, autoritatea competentă poate autoriza transportul de ecvidee, în mijloace de transport speciale sau înregistrate, dintr-o exploatație ce nu deține animale din speciile receptive către altă exploatație ce deține animale din speciile receptive, situată în zona de protecție, cu condiția curățării și dezinfecției mijlocului de transport înainte de încărcarea animalelor și înainte de părăsirea exploatației de destinație;

2.2.2.4. circulația ecvideelor poate fi permisă pe drumurile publice, pe pășuni ce aparțin exploatațiilor ce nu dețin animale din specii receptive și în spațiile destinate exercițiilor.

2.2.3. Nu trebuie restricționate colectarea de material seminal, ovule și embrioni de ecvine de la animale donatoare din exploatații din zonele de protecție și supraveghere ce nu dețin animale din speciile receptive și transportul de material seminal, ovule și embrioni de ecvine către ecvine receptoare din exploatații ce nu dețin animale din speciile receptive.

2.2.4. Vizitele proprietarilor de ecvidee, ale medicului veterinar, ale celui care face însămânțarea și ale potcovarului în exploatațiile din zonele de supraveghere ce dețin animale din speciile receptive, dar care nu sunt supuse restricțiilor prevăzute la art. 4 și 10 din norma sanitară veterinară sunt supuse următoarelor condiții:

2.2.4.1. ecvideele sunt ținute separat de animalele din specii receptive și accesul persoanelor menționate anterior la animalele din specii receptive este prevenit în mod eficace;

2.2.4.2. toți vizitatorii trebuie să fie înregistrați;

2.2.4.3. sunt efectuate curățarea și dezinfecția mijloacelor de transport și a încălțămintei vizitatorilor.

*ANEXA Nr. 7
la norma sanitară veterinară*

TRATAMENTUL PRODUSELOR pentru a asigura distrugerea virusului febrei aftoase

PARTEA A

Produse de origine animală

1. Produse din carne ce au fost supuse cel puțin unuia din tratamentele prevăzute în prima coloană a tabelului 1 din anexa nr. 3 la norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul

președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2002/99/CE.

2. Pieile prelucrate și neprelucrate, conform cu cerințele art. 20 și pct. A (2) (c) sau (d) ale cap. VI din anexa nr. VIII la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 1774/2002.

3. Lână de oaie, păr de rumegătoare și păr de porc, în conformitate cu cerințele art. 20 și pct. A (1) ale cap. VI din anexa nr. VIII la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 1774/2002.

4. Produse derivate de la animale din specii receptive, ce au fost supuse:

a) fie unui tratament termic efectuat într-un recipient închis ermetic, cu o valoare F_0 de 3 sau mai mare;

b) fie unui tratament termic în care temperatura la centru atinge cel puțin 70°C, timp de cel puțin 60 de minute.

5. Sânge și produse derivate din sânge de la animale din speciile receptive utilizate în scopuri tehnice, inclusiv produse farmaceutice, produse pentru diagnostic in vitro și reactivi de laborator ce sunt supuși cel puțin unuia din tratamentele menționate la pct. B (3) (e) (ii) al cap. IV din anexa nr. VIII la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 1774/2002.

6. Untură și grăsimi topite ce au fost supuse tratamentului termic menționat la pct. B (2) (d) (iv) al cap. IV din anexa nr. VII la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 1774/2002.

7. Hrană pentru animale de companie și articole de masticat pentru câini ce sunt în conformitate cu cerințele pct. B (2), (3) sau (4) al cap. II din anexa nr. VIII la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 1774/2002.

8. Trofee de vânătoare de la ungulate ce sunt în conformitate cu cerințele pct. A (1), (3) sau (4) al cap. VII din anexa nr. VIII la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului 1774/2002.

9. Membrane naturale care, în conformitate cu cap. 1 al anexei la Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor care stabilește cerințele de sănătate a animalelor și de sănătate publică care reglementează comerțul și importul în Comunitatea Europeană de produse care nu sunt supuse cerințelor stabilite de regulile comunitare specifice la care se referă cap. I din anexa nr. 1 la Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare pentru comerțul dintre România și statele membre ale Uniunii Europene cu produse animaliere și de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 21/2003, iar în ceea ce privește agenții patogeni, Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 245/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 15 noiembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva 92/118/CEE, au fost curățate, răzuite și fie sărate cu clorură de sodiu timp de 30 de zile, fie înălbite sau uscate după răzuire și au fost protejate împotriva recontaminării după tratament.

PARTEA B

Produse ce nu sunt de origine animală

Paie și furaje ce:

a) fie au fost supuse acțiunii:

(i) vaporilor de apă într-o cameră închisă timp de cel puțin 10 minute și la o temperatură minimă de 80°C; sau

(ii) vaporilor de formol (formaldehidă gaz) produși într-o cameră ținută închisă timp de cel puțin 8 ore și la o temperatură minimă de 19°C, utilizând soluții comerciale de concentrație 35—40%;

b) fie au fost depozitate sub formă de pachete sau baloți în adăposturi ale locațiilor situate nu mai aproape de 2 km de cel mai apropiat focar de febră aftoasă și nu sunt eliberate din acele locații înainte de a trece cel puțin 3 luni de la finalizarea măsurilor de curățare și dezinfectie prevăzute la art. 11 și, în orice caz, nu înaintea ridicării restricțiilor în zona de protecție.

*ANEXA Nr. 8
la norma sanitară veterinară*

PARTEA A

Tratamentul cărnii proaspete

1. Carne proaspătă dezosată

Carnea, după cum este descrisă de Regulamentul Parlamentului și Consiliului European nr. 853/2004 (CE), împreună cu diafragma, dar excluzând organele interne, de la care s-a îndepărtat osul și principalii ganglioni limfatici accesibili.

2. *Organe fasonate:*

- a) inima, de la care au fost îndepărtați complet ganglionii limfatici, țesutul conjunctiv și grăsimea aderentă;
- b) ficatul, de la care au fost îndepărtați complet ganglionii limfatici, țesutul conjunctiv și grăsimea aderentă;
- c) mușchii maseteri în întregime, incizați în conformitate cu Regulamentul Parlamentului European și Consiliului nr. 854/2004 (CE), de la care au fost complet îndepărtați ganglionii limfatici, țesutul conjunctiv și grăsimea aderentă;
- d) limba cu epiteliu, fără os, cartilaj și amigdale;
- e) pulmonii, de la care au fost îndepărtate traheea și ganglionii limfatici bronhici și mediastinali și bronhiile principale;
- f) alte organe fără os sau cartilaj, de la care au fost complet îndepărtați ganglionii limfatici, țesutul conjunctiv, grăsimea aderentă și mucoasele.

3. *Maturarea:*

- a) maturarea carcaselor la o temperatură mai mare de +2°C timp de cel puțin 24 de ore;
- b) valoarea pH-ului măsurată în mijlocul mușchiului *Longissimus dorsi* mai mică de 6,0.

4. *Trebuie să fie aplicate măsuri eficiente pentru a evita contaminarea încrucișată.*

PARTEA B

Măsuri suplimentare aplicabile producției de carne proaspătă de la animale din speciile receptive ce provin din zona de supraveghere

1. Carnea proaspătă, excluzând capetele, masa viscerală și organele necomestibile, destinate punerii pe piață în afara zonei de protecție și de supraveghere, trebuie să fie produsă în conformitate cu cel puțin una dintre următoarele condiții suplimentare:

- a) în cazul rumegătoarelor:
 - (i) animalele au fost supuse controalelor prevăzute la art. 22 alin. (2) din norma sanitară veterinară; și
 - (ii) carnea este supusă tratamentului prevăzut la pct. 1, 3 și 4 ale părții A din prezenta anexă;
- b) în cazul tuturor animalelor din specii receptive:
 - (i) animalele au fost permanent în exploatație cel puțin 21 de zile și sunt identificate astfel încât să permită identificarea exploatației de origine;
 - (ii) animalele au fost supuse controalelor prevăzute la art. 22 alin. (2) din norma sanitară veterinară; și
 - (iii) carnea este identificată în mod clar și reținută sub supraveghere oficială cel puțin 7 zile și nu este pusă în circulație până ce nu a fost oficial exclusă orice suspiciune de infecție cu virusul febrei aftoase în exploatația de origine, la sfârșitul perioadei de reținere;
- c) în cazul tuturor animalelor din specii receptive:
 - (i) animalele au fost ținute timp de 21 de zile fără întrerupere în exploatația de origine, timp în care niciun animal din speciile receptive la febra aftoasă nu a fost introdus în exploatație;
 - (ii) animalele au fost supuse controalelor prevăzute la art. 22 alin. (2) din norma sanitară veterinară în decursul celor 24 de ore de la încărcare;
 - (iii) probele prelevate în conformitate cu cerințele statistice prevăzute la pct. 2.2 din anexa nr. 3 au fost testate cu rezultat negativ printr-un test în vederea detectării anticorpilor împotriva virusului febrei aftoase, în decurs de 48 de ore de la încărcare; și
 - (iv) carnea este reținută sub control oficial timp de 24 de ore și nu este pusă în circulație înainte ca o inspecție repetată a animalelor din exploatația de origine să excludă la inspecția clinică prezența animalelor infectate sau suspecte de a fi infectate.

2. Organele fasonate trebuie marcate cu marca de sănătate prevăzută de norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2002/99/CE, și trebuie supuse unuia dintre tratamentele prevăzute la pct. 1 al părții A din anexa nr. 7.

3. Alte produse sunt supuse tratamentului prevăzut la art. 30 din norma sanitară veterinară.

TRATAMENTUL LAPTELUI
pentru a asigura distrugerea virusului febrei aftoase

PARTEA A

Lapte și produse lactate destinate consumului uman

Următoarele tratamente sunt recunoscute a furniza garanții suficiente cu privire la distrugerea virusului febrei aftoase din lapte și produse lactate destinate consumului uman. Trebuie să fie luate precauții necesare pentru a evita contactul laptelui sau al produselor lactate cu o sursă potențială de virus al febrei aftoase după procesare.

1. Laptele destinat consumului uman trebuie să fie supus cel puțin unuia dintre următoarele tratamente:

1.1. sterilizare la un nivel de cel puțin F_03 ;

1.2. tratament UHT¹⁾;

1.3. tratament HTST²⁾, aplicat de două ori pentru lapte cu un pH egal sau superior valorii 7,0;

1.4. tratament HTST al laptelui cu un pH mai mic de 7,0;

1.5. HTST combinat cu alt tratament fizic:

1.5.1. fie prin scăderea pH-ului sub 6 timp de cel puțin o oră;

1.5.2. fie prin încălzire suplimentară la 72°C sau mai mult, combinată cu desicarea.

2. Produsele lactate trebuie să fie supuse unuia dintre tratamentele de mai sus sau să fie produse din lapte tratat în conformitate cu pct. 1.

3. Oricare alt tratament este decis în conformitate cu procedura comunitară, în special în ceea ce privește produsele pe bază de lapte crud ce sunt supuse unei perioade prelungite de maturare ce include o scădere a pH-ului sub 6.

PARTEA B

Lapte și produse lactate ce nu sunt destinate consumului uman și lapte și produse lactate destinate consumului de către animale

Următoarele tratamente sunt recunoscute a furniza garanții suficiente cu privire la distrugerea virusului febrei aftoase din lapte și din produsele lactate ce nu sunt destinate consumului uman sau sunt destinate consumului de către animale. Trebuie să se ia precauțiile necesare pentru a evita contactul laptelui sau al produselor lactate cu orice sursă potențială de virus al febrei aftoase după prelucrare.

1. Laptele ce nu este destinat consumului uman și laptele destinat consumului de către animale trebuie să fie supus cel puțin unuia dintre următoarele tratamente:

1.1. sterilizare la un nivel de cel puțin F_03 ;

1.2. UHT¹⁾, combinat cu alt tratament fizic menționat fie în pct. 1.4.1, fie în pct. 1.4.2;

1.3. HTST²⁾, aplicat de două ori;

1.4. HTST combinat cu alt tratament fizic:

1.4.1. fie prin scăderea pH-ului sub 6 timp de cel puțin o oră;

1.4.2. fie prin încălzirea suplimentară la 72°C sau mai mult, combinată cu desicarea.

2. Produsele lactate trebuie să fie supuse unuia dintre tratamentele de mai sus sau să fie produse din lapte tratat în conformitate cu pct. 1.

3. Zerul destinat hrănirii animalelor din speciile receptive, produs din lapte tratat după cum este descris la pct. 1, trebuie să fie colectat la cel puțin 16 ore după coagularea laptelui, iar pH-ul acestuia trebuie să fie înregistrat ca fiind mai mic de 6,0 înainte de a fi transportat către exploatarea de porcine.

1) UHT (Ultra-High Temperature) = pasteurizare înaltă la temperatura de 132°C timp de cel puțin o secundă.

2) HTST (High Temperature Short Time) = pasteurizare ultrarapidă la temperatură de 72°C timp de cel puțin 15 secunde sau pasteurizare echivalentă ce dă o reacție negativă la un test pentru fosfatază.

C R I T E R I I
pentru decizia de a aplica vaccinarea preventivă și linii directoare pentru programele
de vaccinare de necesitate

1. Criterii pentru decizia de a aplica vaccinarea de protecție*)

Criterii	Decizie	
	Pentru vaccinare	Împotriva vaccinării
Densitatea populației de animale receptive	Mare	Mică
Principalele specii afectate clinic	Porcine	Rumegătoare
Mișcarea animalelor sau a produselor potențial infectate în afara zonei de protecție	Dovezi	Nicio dovadă
Probabilitatea de răspândire a virusului din exploatarea infectată pe calea aerului	Mare	Mică sau absentă
Vaccin corespunzător	Disponibil	Nu este disponibil
Originea focarelor (trasabilitate)	Necunoscută	Cunoscută
Curba de incidență a focarelor	Creștere rapidă	Puțin pronunțată sau ușor ascendentă
Distribuția focarelor	Amplă	Limitată
Reacția publică la politica de eradicare totală (<i>stamping out</i>)	Puternică	Slabă
Acceptarea regionalizării după vaccinare	Da	Nu

*) În conformitate cu raportul Comitetului Științific privind Sănătatea Animală 1999.

2. Criterii suplimentare pentru decizia de a introduce vaccinarea de necesitate

Criterii	Decizie	
	Pentru vaccinare	Împotriva vaccinării
Acceptarea regionalizării de către țările terțe	Cunoscută	Necunoscută
Evaluarea economică a strategiilor de combatere ce intră în competiție	Dacă este previzibil că o strategie de combatere fără vaccinare de necesitate ar putea să conducă la o creștere semnificativă a pierderilor economice în sectoarele agricole și neagricole	Dacă este previzibil că o strategie de combatere cu vaccinare de necesitate ar putea să conducă la o creștere semnificativă a pierderilor economice în sectoarele agricole și neagricole
Este previzibil ca regula de 24/48 de ore să nu poată fi efectiv implementată timp de două zile consecutiv ¹⁾ Impactul psihologic și social semnificativ al politicii de <i>stamping out</i> Existența de exploatarea mari de creștere intensivă într-o zonă cu o densitate mică a efectivului	Da Da Da	Nu Nu Nu

¹⁾ Regula de 24/48 de ore înseamnă:

a) efectivele infectate din exploatarea menționată la art. 10 nu pot fi eliminate în decurs de 24 de ore de la confirmarea bolii; și

b) tăierea preventivă a animalelor ce ar putea să fie infectate sau contaminate nu poate fi efectuată în siguranță în mai puțin de 48 de ore.

3. Definiția zonelor de efective dens populate (DPLAs)

3.1. Atunci când se decide asupra măsurilor ce trebuie luate în aplicarea prezentei norme sanitare veterinare și, în special, a măsurilor prevăzute la art. 50 alin. (2) din norma sanitară veterinară, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, suplimentar unei evaluări epidemiologice complete, consideră definițiile DPLAs așa cum sunt prevăzute la pct. 3.2 sau, după caz, la art. 2 lit. u) din Norma sanitară veterinară cu privire la măsurile pentru controlul pestei porcine clasice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 67/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 și 707 bis din 5 august 2005, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2001/89/CE, și utilizează definiția ce este mai strictă.

Definiția poate fi modificată în lumina noilor dovezi științifice, în conformitate cu procedura comunitară.

3.2. Animale din specii receptive

În cazul animalelor din specii receptive, o zonă de efective dens populată (DPLA) este o zonă geografică cu o rază de 10 km în jurul unei exploatații ce conține animale din speciile receptive suspecte a fi infectate sau infectate cu virusul febrei aftoase, unde există o densitate de animale din speciile receptive mai mare de 1.000 de capete/km². Exploatația în cauză trebuie să fie situată fie într-o subregiune, după cum este definită de art. 2 lit. s), unde există o densitate de animale din specii receptive mai mare de 450 de capete/km², fie la o distanță mai mică de 20 km față de o astfel de subregiune.

ANEXA Nr. 11
la norma sanitară veterinară

PARTEA A

Laboratorul național autorizat pentru a manipula virusul viu al febrei aftoase

Statul membru unde este situat laboratorul		Laboratorul	Statul membru ce utilizează serviciile laboratorului
Cod ISO	Denumirea		
RO	România	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, București	România

ANEXA Nr. 12
la norma sanitară veterinară

STANDARDE DE BIOSECURITATE pentru laboratoare și unități ce manipulează virusul viu al febrei aftoase

1. Laboratoarele și unitățile ce manipulează virusul viu al febrei aftoase trebuie să îndeplinească sau să depășească cerințele minime stabilite de „Manualul de standarde minime pentru laboratoare ce lucrează cu virusul febrei aftoase in vitro și in vivo“, stabilit de Comisia Europeană pentru combaterea febrei aftoase, la Roma, în aprilie 1985, la cea de-a 26-a sesiune, așa cum a fost modificat în 1993.

2. Laboratoarele și unitățile ce manipulează virusul viu al febrei aftoase trebuie să fie supuse la cel puțin două inspecții, în decurs de 5 ani, una dintre inspecții fiind efectuată neanunțat.

3. Echipa de inspecție cuprinde cel puțin:

- un expert de la Comisia Europeană;
- un expert în febră aftoasă;

c) un expert independent pentru probleme de biosecuritate în laboratoare care funcționează cu risc microbiologic.

4. Echipa de inspecție trebuie să trimită un raport Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu Decizia Comisiei 98/139/CE.

ANEXA Nr. 13
la norma sanitară veterinară

TESTE ȘI STANDARDE DE DIAGNOSTIC pentru febra aftoasă și pentru diagnosticul diferențial al altor boli veziculoase virale

În contextul prezentei anexe, un test se referă la o procedură de diagnostic de laborator și un standard la un reagent de referință ce a devenit un standard acceptat la nivel internațional, ca urmare a unei proceduri de testare comparativă efectuată în mai multe laboratoare diferite.

PARTEA A**Teste de diagnostic****1. Proceduri recomandate**

Testele de diagnostic descrise în Manualul OIE ca „teste prescrise” pentru comerțul internațional constituie teste de referință pentru diagnosticul bolilor veziculoase în cadrul Comunității Europene. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să adopte standarde și teste cel puțin la fel de stricte precum cele definite în Manualul OIE.

2. Proceduri alternative

Utilizarea testelor definite în Manualul OIE ca „teste alternative” sau a altor teste ce nu sunt incluse în Manualul OIE este permisă cu condiția ca performanța testului să egaleze sau să depășească sensibilitatea și specificitatea parametrilor stabiliți în Manualul OIE sau în anexele legislației comunitare, oricare dintre acestea este mai strictă. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, dacă obține rezultate în scopul comerțului național, intracomunitar sau internațional, trebuie să obțină și să păstreze evidențele necesare pentru a demonstra conformitatea acestor proceduri de testare cu cerințele comunitare sau ale OIE relevante.

3. Standarde și controlul calității

Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să participe la exerciții periodice de standardizare și de asigurare externă a calității, organizate de laboratorul comunitar de referință.

În cadrul unor astfel de exerciții, laboratorul comunitar de referință poate ține cont de rezultatele obținute de Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, dacă, în cadrul unei perioade de timp rezonabile, a participat la un exercițiu de asigurare a calității organizat de una dintre organizațiile internaționale responsabile pentru asigurarea externă a calității diagnosticului bolilor virale veziculoase, de exemplu OIE, Organizația Națiunilor Unite pentru Agricultură și Alimentație (FAO) sau Agenția Internațională de Energie Atomică.

Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să aplice programe interne de asigurare a calității. Specificațiile unor astfel de programe pot fi stabilite în conformitate cu procedura comunitară. Până la adoptarea prevederilor detaliate trebuie să se aplice specificațiile liniilor directe ale OIE pentru evaluarea calității unui laborator (Comisia de standarde a OIE, septembrie 1995).

Ca parte a asigurării calității, Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să demonstreze conformitatea testelor utilizate de obicei cu cerințele pentru sensibilitate și specificitate definite în Manualul OIE sau în anexa nr. 14, oricare este mai stringentă.

4. Proceduri pentru adoptarea și revizuirea testelor și standardelor pentru diagnosticul bolilor virale veziculoase

Pot fi adoptate teste și standarde pentru diagnosticul bolilor virale veziculoase, în conformitate cu procedura comunitară.

5. Procedura de conformitate

Datele obținute în urma exercițiilor de asigurare externă a calității și de standardizare organizate de laboratorul comunitar de referință trebuie să fie evaluate la întâlnirea anuală a laboratoarelor naționale și comunicate Comisiei pentru revizuirea listei laboratoarelor naționale.

Dacă testele efectuate în cadrul Institutului de Diagnostic și Sănătate Animală nu îndeplinesc cerințele prescrise pentru sensibilitate și specificitate, Comisia poate solicita adaptarea procedurilor în cadrul unei perioade de timp corespunzătoare, pentru a se asigura că aceste cerințe sunt îndeplinite. Incapacitatea de a demonstra nivelul cerut de eficiență în limita de timp cerută are ca rezultat pierderea recunoașterii în cadrul Comunității Europene a tuturor testelor efectuate după respectivul termen.

6. Selecția și transportul probelor

Către Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală ar trebui să fie trimisă o probă alicotă de material din teren. Totuși, atunci când astfel de probe nu sunt disponibile sau nu sunt corespunzătoare pentru transport, este acceptat materialul din pasaje pe animal obținut de la aceeași specie-gazdă sau materialul obținut dintr-un număr mic de pasaje de culturi celulare.

Trebuie să fie prevăzut istoricul materialului din pasaje pe animal sau pe culturi celulare.

Probele pentru diagnosticul virozelor veziculoase pot fi transportate la 4°C, dacă timpul de transport anticipat către laboratorul de destinație este mai mic de 24 de ore.

Pentru probe esofagiene-faringiene (obținute prin metoda „probang”) se recomandă transportul pe gheață carbonică sau azot lichid, în special dacă nu pot fi excluse întârzierile în aeroporturi.

Se impun precauții speciale pentru împachetarea sigură a materialului provenit de la cazuri suspecte de febră aftoasă, atât în cazul transportului în interiorul țării, cât și între diferite țări. Aceste reguli sunt în principal elaborate pentru a preveni spargerea și scurgerea din recipiente și riscul de contaminare, dar sunt de asemenea importante pentru a se asigura că probele sosesc

în stare satisfăcătoare. Dozele de congelare (*ice-packs*) sunt preferabile bucăților de gheață, pentru a preveni posibilitatea pierderii apei din pachete.

Înainte de expedierea probelor trebuie să se stabilească un acord de primire cu laboratorul receptor, anterior anunțării sosirii.

Trebuie să fie asigurată conformitatea cu reglementările de import și export ale statelor membre implicate.

PARTEA B

Standarde

Protocoalele menționate de Manualul OIE prevăd proceduri de referință pentru izolarea virusului, detectarea antigenului și a anticorpilor pentru bolile veziculoase.

1. Febra aftoasă

1.1. Detectarea antigenului

Standardele pentru detectarea antigenului viral al febrei aftoase sunt stabilite în conformitate cu procedura comunitară, după consultarea laboratorului comunitar de referință.

Antigenele inactivate standardizate din toate cele 7 serotipuri sunt disponibile de la Laboratorul Mondial de Referință pentru Febra Aftoasă (WRL) al OIE/FAO.

Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să se asigure că sistemul său de detecție a antigenelor este în conformitate cu aceste standarde minime. Acesta trebuie, atunci când este necesar, să se consulte cu laboratorul comunitar de referință cu privire la diluțiile acestor antigene, pentru a fi utilizate ca martori intens și slab pozitivi.

1.2. Izolarea virusului

Standardele pentru detectarea virusului febrei aftoase sunt stabilite în conformitate cu procedura comunitară, după consultarea laboratorului comunitar de referință.

Izolatele din virusurile febrei aftoase sunt disponibile la Laboratorul Mondial de Referință.

Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să se asigure că sistemele de culturi tisulare ce se utilizează pentru izolarea virusului sunt sensibile la o gamă întregă de serotipuri și tulpini pentru care laboratorul menține capacitatea de diagnostic.

1.3. Metode de detectare a acidului nucleic

Standardele pentru detectarea ARN-ului viral pentru febra aftoasă sunt stabilite în conformitate cu procedura comunitară, după consultarea laboratorului comunitar de referință.

Comisia poate stabili ca, pentru viitoare standardizări, să fie efectuată testarea comparativă a sensibilității metodelor de detectare a ARN-ului între laboratoarele naționale.

Comisia poate stabili, având în vedere dificultățile practice de stocare a acizilor nucleici pentru perioade prelungite de timp, ca laboratorul comunitar de referință să furnizeze reactivi ce asigură calitatea standardizată pentru detectarea ARN-ului viral al febrei aftoase.

1.4. Detectarea anticorpilor (proteine structurale)

Standardele pentru detectarea anticorpilor față de virusul febrei aftoase sunt stabilite în conformitate cu procedura comunitară, după consultarea laboratorului comunitar de referință.

În 1998, la „Faza XV a FAO, Exercițiu de standardizare în detectarea anticorpilor febrei aftoase“, au fost definite antiseruri standardizate pentru tipurile de virus de febră aftoasă O1-Manisa, A22-Iraq și C-Noville.

Comisia Europeană poate stabili ca serurile de referință pentru toate variantele antigenice principale de virus al febrei aftoase să fie adoptate ca rezultat al exercițiilor de standardizare între laboratorul comunitar de referință și laboratoarele naționale. Aceste seruri de referință trebuie să fie ulterior adoptate ca standarde pentru utilizare de către Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală.

1.5. Detectarea anticorpilor (proteine nonstructurale)

Standardele pentru detectarea anticorpilor față de virusul febrei aftoase sunt stabilite în conformitate cu procedura comunitară, după consultarea laboratorului comunitar de referință.

Comisia Europeană poate stabili ca serurile de referință standard să fie adoptate ca rezultat al exercițiilor de standardizare între laboratorul comunitar de referință și laboratoarele naționale. Aceste seruri de referință trebuie să fie ulterior adoptate ca standarde pentru utilizare de către Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală.

2. Boala veziculoasă a porcului (BVP)

Diagnosticul bolii veziculoase a porcului trebuie să fie efectuat în conformitate cu Norma sanitară veterinară privind procedurile de diagnostic, metodele de prelevare de probe și criteriile pentru evaluarea rezultatelor testelor de laborator, pentru confirmarea și diagnosticul diferențial al bolii veziculoase a porcului, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 484/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 5 decembrie 2002, care preia în legislația națională prevederile Deciziei Comisiei 2000/428/CE.

3. Alte boli veziculoase

Acolo unde este necesar, Comisia poate stabili ca standardele pentru diagnosticul de laborator al stomatitei veziculoase sau al exantemului veziculos al suinelor să fie stabilite în conformitate cu procedura comunitară.

Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală își poate menține capacitatea de a diagnostica alte boli veziculoase virale, în afară de febra aftoasă și boala veziculoasă a porcului, spre exemplu, stomatite veziculoase și exantemul veziculos al suinelor. În acest caz, Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să mențină o capacitate de diagnostic pentru aceste virusuri și poate obține reagenți de referință de la Laboratorul Mondial de Referință pentru febră aftoasă Pirbright sau de la laboratorul de referință al OIE competent.

*ANEXA Nr. 14
la norma sanitară veterinară*

BANCA COMUNITARĂ DE ANTIGENE ȘI VACCINURI

1. Condiții pentru furnizarea și stocarea antigenelor concentrate inactivate furnizate băncii comunitare de vaccinuri și antigene:

- a) fiecare antigen constă într-un lot unic omogen;
- b) fiecare lot este împărțit pentru a permite să fie stocat în două locuri geografice separate, sub responsabilitatea incintelor desemnate ale băncii comunitare de vaccinuri și antigene;
- c) antigenul îndeplinește cel puțin cerințele Farmacopeii Europene și prevederile relevante ale Manualului OIE;
- d) principiile bunei practici de fabricație sunt menținute pe toată durata procesului de producție și acesta trebuie să includă stocarea și finalizarea vaccinului reconstituit din antigenele stocate;
- e) dacă nu se specifică altfel în textele la care s-a referit lit. c), antigenul este purificat pentru a îndepărta proteinele nonstructurale ale virusului febrei aftoase. Purificarea trebuie cel puțin să asigure că, în fapt, conținutul rezidual al proteinelor nonstructurale din vaccinurile reconstituite dintr-un astfel de antigen nu induce niveluri detectabile de anticorpi împotriva proteinelor nonstructurale la animalele ce au primit o vaccinare inițială și una ulterioară.

2. Condiții pentru formularea, finisarea, îmbutelierea, etichetarea și livrarea vaccinurilor reconstituite din antigen inactivat concentrat furnizat băncii comunitare de vaccinuri și antigene:

- a) formularea rapidă în vaccinuri a antigenului la care face referire art. 78 din norma sanitară veterinară;
- b) producerea unui vaccin sigur, steril și eficient, cu un potențial de cel puțin 6 DT₅₀, în conformitate cu testele prescrise de Farmacopeea Europeană, și corespunzător pentru utilizare în caz de vaccinare de necesitate a rumegătoarelor și porcinelor;
- c) o capacitate de a formula din antigenul inactivat concentrat din stoc:
 - (i) până la 1 milion de doze de vaccin, în cadrul a 4 zile de la instruirea din partea Comisiei Europene;
 - (ii) suplimentar, până la 4 milioane de doze de vaccin, în cadrul a 10 zile de la instruirea din partea Comisiei;
- d) îmbuteliere rapidă, etichetare și distribuție a vaccinului în conformitate cu necesitățile specifice ale zonei unde urmează să se efectueze vaccinarea.

*ANEXA Nr. 15
la norma sanitară veterinară*

FUNCȚIILE ȘI ÎNDATORIRILE LABORATORULUI NAȚIONAL

Funcțiile și îndatoririle laboratorului național pentru febră aftoasă și alte boli veziculoase, respectiv Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, sunt următoarele:

1. Dacă acesta manipulează virusul viu al febrei aftoase, trebuie să funcționeze în condițiile de înaltă securitate stabilite de „Manualul de standarde pentru laboratoare ce lucrează cu virusul febrei aftoase in vitro și in vivo” stabilit de Comisia Europeană pentru combaterea febrei aftoase la Roma, în 1985, la a 26-a sesiune, așa cum este modificat de apendixul 6 (ii) al Raportului Sesiunii a 30-a de la Roma, în 1993.

2. Trebuie să furnizeze un serviciu continuu pentru diagnosticarea bolilor veziculoase virale și trebuie să fie echipat și calificat pentru furnizarea unui diagnostic inițial rapid.

3. Trebuie să dispună de tulpini inactivate de referință din toate serotipurile de virus al febrei aftoase și de seruri imune împotriva virusurilor, precum și de alți reagenți necesari pentru un diagnostic rapid. Trebuie să fie în mod constant disponibile culturi de celule corespunzătoare pentru confirmarea unui diagnostic negativ.

4. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să fie dotat și calificat pentru supravegherea serologică pe scară largă.

5. În toate focarele primare suspecte trebuie să fie recoltate probe corespunzătoare și să fie transportate rapid, în conformitate cu un protocol stabilit, către laboratorul național. În anticiparea unei suspiciuni de febră aftoasă, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că echipamentul și materialele necesare pentru colectarea și transportul probei către laboratorul național sunt depozitate și pregătite la punctele locale.

6. Caracterizarea genomică și tipizarea antigenică trebuie să fie efectuate pentru toate virusurile responsabile de o nouă apariție a bolii în Comunitatea Europeană. Acestea pot fi efectuate de către Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală, dacă există facilități. În caz contrar, cât mai curând posibil, Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să trimită o probă de virus de la cazul de infecție primară către laboratorul comunitar de referință, pentru confirmarea și caracterizarea ulterioară, ce include o recomandare privind înrudirea antigenică a tulpinii sălbatice cu tulpinile vaccinale conservate în băncile comunitare de antigene și vaccinuri. Aceeași procedură trebuie să fie urmată pentru virusurile primite de laboratoarele naționale din țări terțe atunci când caracterizarea virusului este probabil să fie în beneficiul Comunității.

7. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să furnizeze date referitoare la boală Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ce va transmite aceste date laboratorului comunitar de referință.

8. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să colaboreze cu laboratorul comunitar de referință pentru a asigura că membrii secțiunii de teren a serviciilor veterinare naționale au posibilitatea de observare a cazurilor clinice de febră aftoasă în laboratoarele naționale, ca parte a instruirii lor.

9. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să colaboreze cu laboratorul comunitar de referință și cu alte laboratoare naționale pentru a dezvolta metode de diagnostic îmbunătățite și a schimba materiale și informații relevante.

10. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să participe la exerciții de asigurare a calității externe și de standardizare organizate de laboratorul comunitar de referință.

11. Trebuie să utilizeze teste și standarde ce îndeplinesc sau depășesc criteriile stabilite în anexa nr. 13. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să furnizeze Comisiei, la cerere, informații ce demonstrează că testele în uz îndeplinesc sau depășesc cerințele.

12. Trebuie să aibă competența să identifice toate virusurile bolilor veziculoase și virusul encefalomioarditei, pentru a evita întârzieri în diagnostic și, prin urmare, întârzieri în implementarea măsurilor de control de către autoritățile competente.

13. Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală trebuie să coopereze cu alte laboratoare desemnate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pentru efectuarea de teste, de exemplu, teste serologice, ce nu implică manipularea de virus viu al febrei aftoase. Aceste laboratoare nu trebuie să efectueze detectarea virusului în probe prelevate de la cazuri suspecte de boli veziculoase. Astfel de laboratoare nu sunt nevoite să respecte standardele de biosecuritate menționate la pct. 1 din anexa nr. 12, dar trebuie să aibă stabilite proceduri ce asigură că este prevenită eficient posibilă răspândire a virusului febrei aftoase. Probele ce dau rezultate neconcludente la teste trebuie să fie transmise către Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală pentru efectuarea testelor de confirmare.

ANEXA Nr. 16

la norma sanitară veterinară

CRITERII ȘI CERINȚE PENTRU PLANURILE DE CONTINGENȚĂ

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure că planurile de contingență îndeplinesc cel puțin următoarele cerințe:

1. Trebuie să fie prevăzute dispoziții pentru a asigura puterea legală necesară pentru implementarea planurilor de contingență și pentru a permite o campanie de eradicare rapidă și de succes.

2. Trebuie să fie prevăzute dispoziții pentru a asigura accesul la fonduri de urgență, la mijloace bugetare și resurse financiare, pentru a acoperi toate aspectele legate de lupta împotriva unei epizootii de febră aftoasă.

3. Trebuie să fie stabilit un lanț de comandă ce garantează un proces rapid și eficient de luare a deciziilor în relație cu epizootia de febră aftoasă. O unitate centrală decizională trebuie să conducă direcția de strategii de combatere în ansamblu, iar șeful serviciilor veterinare trebuie să fie membru al acestei unități.

4. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să fie pregătită să înființeze imediat un centru național funcțional de combatere a bolii, în cazul unui focar, ce trebuie să coordoneze implementarea tuturor deciziilor luate de unitatea centrală decizională. Un coordonator operațional permanent trebuie să fie desemnat pentru a garanta înființarea imediată a centrului.

5. Trebuie să fie disponibile planuri detaliate pentru a permite Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor să fie pregătită pentru înființarea imediată a centrelor locale de combatere a bolii, în cazul focarelor de febră aftoasă, pentru a implementa măsurile pentru combaterea bolii și protecția mediului la nivel local.

6. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să asigure cooperarea între centrul național de combatere a bolii, centrele locale de combatere a bolii și autoritățile și organele competente de mediu, pentru a se asigura că sunt corespunzător coordonate acțiunile privind problemele de siguranță veterinară și de mediu.

7. Trebuie să fie creat un grup de experți operațional permanent și, atunci când este necesar, în colaborare cu celelalte state membre ale Uniunii Europene, pentru a menține expertiza și pentru a asista autoritățile în pregătirea calitativă pentru boală.

8. Trebuie să fie prevăzute dispoziții pentru resurse adecvate, ce includ personal, echipament și capacitatea laboratorului, pentru a asigura o campanie efectivă și rapidă.

9. Trebuie să fie disponibil un manual de instrucțiuni actualizat. Acesta trebuie să descrie în detaliu și într-o manieră cuprinzătoare și practică toate procedurile acțiunilor, instrucțiunile și măsurile de combatere, pentru a fi utilizate în abordarea unui focar de febră aftoasă.

10. Trebuie să fie disponibile planuri detaliate pentru vaccinarea de necesitate.

11. Personalul trebuie să fie implicat cu regularitate în:

11.1. instruire privind semnele clinice, ancheta epidemiologică și combaterea bolilor epizootice;

11.2. exerciții de alertă în timp real, conduse după cum urmează:

11.2.1. de două ori în cursul unei perioade de 5 ani, din care primul nu trebuie să înceapă mai târziu de 3 ani după autorizarea planului; sau

11.2.2. în cursul unei perioade de 5 ani după ce a fost efectiv combătut și eradicat un focar al unei boli epizootice majore; sau

11.2.3. unul dintre cele două exerciții menționate la pct. 11.2.1 este înlocuit printr-un exercițiu în timp real solicitat în cadrul planurilor de contingență pentru alte boli epidemice majore ce afectează animalele terestre;

11.3. instruire în tehnici de comunicare în vederea derulării campaniilor de conștientizare pentru autorități, fermieri și medici veterinari.

12. Trebuie să fie pregătite planuri de contingență, luând în considerare resursele necesare pentru a combate un număr mare de focare ce apar într-un timp scurt și care sunt cauzate de mai multe serotipuri sau tulpini diferite antigenic, după cum este necesar, printre altele, în cazul eliberării intenționate a virusului febrei aftoase.

13. Fără a prejudicia cerințele veterinare, trebuie să fie pregătite planuri de contingență în vederea asigurării ca, în cazul unui focar de febră aftoasă, orice neutralizare masivă a carcaselor animalelor și a deșeurilor de la animale să fie realizată fără a pune în pericol sănătatea publică și utilizând metode sau procese ce previn orice daune evitabile mediului și este realizată, în special:

a) cu un risc minim pentru sol, aer, ape subterane și de suprafață, plante și animale;

b) cu un disconfort minim prin zgomot sau miros;

c) cu un minimum de efecte adverse asupra peisajelor sau a locurilor de interes particular.

14. Astfel de planuri trebuie să includă identificarea locurilor corespunzătoare și acțiunile necesare pentru tratamentul sau neutralizarea carcaselor animalelor și deșeurilor provenite de la animale, în cazul unui focar.

15. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure că sunt informați constant fermierii, populația rurală și populația în general. Trebuie să fie

asigurat contact direct și accesibil cu locuitorii din zonele afectate — printre altele, prin linii telefonice de ajutor, precum și informații prin mass-media regională și națională.

ANEXA Nr. 17
la norma sanitară veterinară

PARTEA A

Măsuri în caz de confirmare a prezenței febrei aftoase la animale sălbatice

1. De îndată ce are loc confirmarea unui caz primar de febră aftoasă la animale sălbatice din speciile receptive, pentru a reduce răspândirea bolii, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie:

- a) să notifice cazul primar în conformitate cu anexa nr. 2;
- b) să înființeze un grup de experți compus din medici veterinari, vânători, biologi și epidemiologi specializați în fauna sălbatică. Grupul de experți trebuie să asiste Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor la:
 - (i) studierea situației epidemiologice și definirea zonei infectate, în conformitate cu prevederile stabilite la pct. 4 lit. b), partea B;
 - (ii) stabilirea măsurilor corespunzătoare pentru a fi aplicate în zonele infectate suplimentar celei menționate la lit. c) și d); aceste măsuri pot include suspendarea vânătorii și o interdicție privind hrănirea animalelor sălbatice;
 - (iii) întocmirea planului de eradicare pentru a fi prezentat Comisiei Europene în conformitate cu partea B;
 - (iv) realizarea de controale de audit pentru a verifica eficacitatea măsurilor adoptate pentru a eradica febra aftoasă din zone infectate;
- c) să pună sub supraveghere oficială imediată exploatațiile ce dețin animale din speciile receptive în zona infectată și să ordone în special:
 - (i) să fie efectuat un recensământ oficial al tuturor speciilor și categoriilor de animale din speciile receptive în toate exploatațiile; recensământul trebuie actualizat de către proprietar. Informațiile conținute de recensământ trebuie să fie prezentate la cerere și pot fi verificate la fiecare inspecție.
Totuși, în ceea ce privește exploatațiile în aer liber, primul recensământ efectuat poate fi efectuat în baza unei estimări;
 - (ii) ca toate animalele din specii receptive din exploatațiile situate în zonele infectate să fie menținute în spațiile unde stau de obicei sau în alte locuri unde pot fi izolate de animalele sălbatice. Animalele sălbatice nu trebuie să aibă acces la niciun material ce poate să vină ulterior în contact cu animale din speciile receptive din exploatații;
 - (iii) ca niciun animal al unei specii receptive să nu intre sau să nu părăsească exploatația decât în cazul în care este autorizat de autoritatea veterinară competentă, având în vedere situația epidemiologică;
 - (iv) să fie utilizate mijloace corespunzătoare de dezinfecție la intrarea și la ieșirea din clădirile unde sunt adăpostite animale din specia receptivă și a exploatației înseși;
 - (v) să fie aplicate măsuri corespunzătoare de igienă tuturor persoanelor ce intră în contact cu animale sălbatice, pentru a reduce riscul răspândirii virusului febrei aftoase, ce pot include o interdicție temporară aplicată persoanelor care au intrat în contact cu animalele sălbatice de a intra într-o exploatație ce deține animale din specii receptive;
 - (vi) să fie testate toate animalele din specii receptive, moarte sau bolnave, cu simptome de febră aftoasă, dintr-o exploatație, în vederea depistării febrei aftoase;
 - (vii) să nu fie aduse nicio parte a vreunui animal sălbatic, fie găsit mort, fie împușcat, precum și orice material sau echipament ce ar putea fi contaminat cu virusul febrei aftoase, într-o exploatație ce deține un animal din specii receptive;
 - (viii) ca animale din specii receptive, materialul seminal al acestora, embrionii sau ovulele dintr-o zonă infectată să nu fie mișcate în scopul comerțului intracomunitar;
- d) să dispun ca toate animalele sălbatice împușcate sau găsite moarte în zona infectată definitivă să fie inspectate de către medicul veterinar oficial și examinate în vederea depistării febrei aftoase, pentru a exclude sau a confirma febra aftoasă, în conformitate cu definiția focarului prevăzută în anexa nr. 1. Carcasele tuturor animalelor sălbatice decelate pozitive în ceea ce privește febra aftoasă trebuie să fie procesate sub supraveghere oficială. Atunci când astfel de testări se dovedesc negative în ceea ce privește febra aftoasă, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor aplică măsurile stabilite de Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 853/2004. Părțile ce nu sunt destinate consumului uman trebuie să fie procesate sub supraveghere oficială;

e) să se asigure că izolatul de virus al febrei aftoase este supus procedurii de laborator solicitate pentru a identifica tipul genetic de virus și caracteristicile antigenice ale acestuia în relație cu tulpinile vaccinale existente.

2. Dacă a apărut un caz de febră aftoasă la animalele sălbatice, într-o zonă a României, apropiată de teritoriul altui stat membru, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor colaborează cu autoritățile competente ale celui alt stat membru pentru stabilirea măsurilor de combatere a bolii.

3. Prin derogare de la prevederile pct. 1, pot fi adoptate măsuri specifice în conformitate cu procedura comunitară, dacă a apărut un caz de febră aftoasă la animale sălbatice, într-o zonă a României unde creșterea extensivă a animalelor domestice din specia receptivă determină ca anumite prevederi ale pct. 1 să fie inaplicabile.

PARTEA B

Planuri pentru eradicarea febrei aftoase la animale sălbatice

1. Fără a prejudicia măsurile stabilite la partea A, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să transmită Comisiei Europene în 90 de zile de la confirmarea cazului primar de febră aftoasă la animale sălbatice un plan scris al măsurilor luate pentru a eradica boala în zona definită ca infectată și a măsurilor aplicate exploatațiilor din acea zonă.

2. Planul este examinat de Comisia Europeană pentru a determina dacă acesta permite să fie obținute obiectivele dorite și apoi este aprobat, după caz, cu amendamente, în conformitate cu procedura comunitară.

Planul poate fi ulterior amendat sau suplimentat pentru a lua în considerare evoluția situației.

Dacă aceste amendamente privesc redefinirea zonei infectate, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează fără întârziere Comisia Europeană și celelalte state membre despre aceste amendamente.

Dacă amendamentele se referă la alte prevederi ale planului, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor transmite planul amendat Comisiei Europene pentru examinare și posibilă aprobare în conformitate cu procedura comunitară.

3. După aprobarea măsurilor prevăzute de planul menționat la pct. 1, acestea trebuie să înlocuiască măsurile inițiale stabilite la partea A, la o dată ce trebuie decisă atunci când este dată aprobarea.

4. Planul menționat la pct. 1 trebuie să conțină informații privind:

a) rezultatele investigațiilor epidemiologice și ale controalelor efectuate în conformitate cu partea A și cu distribuția geografică a bolii;

b) o zonă infectată definită în cadrul teritoriului României.

Când se definește zona infectată, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor ia în considerare:

(i) rezultatele investigațiilor epidemiologice efectuate și distribuția geografică a bolii;

(ii) populația de animale sălbatice din zonă;

(iii) existența obstacolelor artificiale sau naturale majore în calea mișcării animalelor sălbatice;

c) organizarea unei cooperări strânse între biologi care studiază viața animalelor sălbatice, vânători, organizații de vânatoare, servicii de protecție a animalelor sălbatice și servicii veterinare — sănătate animală și sănătate publică;

d) campania de informare ce trebuie să se deruleze pentru a spori conștientizarea vânătorilor cu privire la măsurile pe care aceștia trebuie să le adopte în cadrul planului de eradicare;

e) eforturile specifice realizate pentru a determina numărul și locația grupurilor de animale sălbatice cu contacte limitate cu alte grupuri de animale sălbatice în zona infectată și în jurul acesteia;

f) numărul aproximativ de grupuri de animale sălbatice menționate la lit. e) și mărimea acestora în zona infectată și în jurul acesteia;

g) eforturile specifice realizate pentru a determina răspândirea infecției la animale sălbatice, prin investigarea animalelor sălbatice împușcate de vânători sau găsite moarte și prin testare de laborator ce include investigații epidemiologice pe categorii de vârstă;

h) măsurile adoptate pentru a reduce răspândirea bolii datorită mișcării animalelor sălbatice și/sau a contactului între grupuri de animale sălbatice; aceste măsuri trebuie să includă o interdicere a vânătorii;

i) măsurile adoptate pentru a reduce populația de animale sălbatice și în special de animale tinere din speciile receptive din populații de animale sălbatice;

j) cerințele ce trebuie respectate de către vânători pentru a evita orice răspândire a bolii;

k) metoda de îndepărtare a animalelor sălbatice găsite moarte sau împușcate, ce trebuie să se bazeze pe:

(i) procesare sub supraveghere oficială; sau

(ii) inspecție efectuată de către un medic veterinar oficial și testele de laborator prevăzute în anexa nr. 13. Carcasele animalelor sălbatice găsite pozitive în ceea ce privește febra aftoasă sunt procesate sub supraveghere oficială. Atunci când o astfel de testare este negativă cu referire la febra aftoasă, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor aplică măsurile stabilite de Regulamentul Parlamentului și Consiliului European nr. 853/2004 (CE). Părțile care nu sunt destinate pentru consum uman trebuie prelucrate sub supraveghere oficială;

l) ancheta epidemiologică, care trebuie să fie efectuată pe fiecare animal sălbatic din speciile receptive, dacă acesta este găsit fie mort, fie împușcat. Această anchetă trebuie să includă completarea unui chestionar ce furnizează informații despre:

(i) zona geografică unde animalul a fost găsit mort sau împușcat;

(ii) data la care animalul a fost găsit mort sau împușcat;

(iii) persoana care a găsit animalul mort sau l-a împușcat;

(iv) vârsta și sexul animalului;

(v) dacă a fost împușcat — simptome înaintea împușcării;

(vi) dacă a fost găsit mort — starea carcasei;

(vii) rezultate de laborator;

m) programe de supraveghere și măsuri de prevenire aplicabile exploatațiilor ce dețin animale din speciile receptive, situate în zona infectată definitivă, și, dacă este necesar, în împrejurimile acestora, ce includ transportul și mișcarea animalelor din speciile receptive în cadrul, de la și către acea zonă; aceste măsuri vor include cel puțin interzicerea mișcării animalelor din speciile receptive, a materialului seminal al acestora, a embrionilor sau a ovulelor din zona infectată, în scopul comerțului intracomunitar;

n) alte criterii ce trebuie aplicate pentru ridicarea măsurilor luate în scopul eradicării bolii din zona definitivă și măsurile aplicate exploatațiilor din zonă;

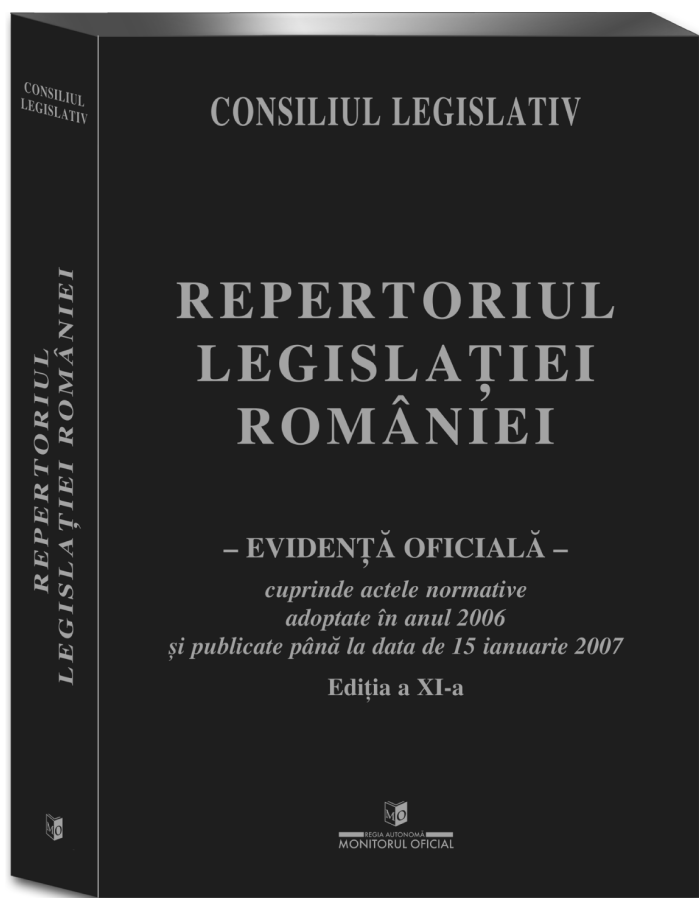
o) autoritatea însărcinată cu supravegherea și coordonarea departamentelor responsabile pentru implementarea planului;

p) sistemul stabilit pentru ca grupul de experți fixat în conformitate cu pct. 1 lit. b), partea A, să poată revizui pe o bază precisă rezultatele planului de eradicare;

q) măsurile de monitorizare a bolii, ce trebuie aplicate după trecerea unei perioade de cel puțin 12 luni de la ultimul caz de febră aftoasă confirmat la animalele sălbatice în zona infectată definitivă; aceste măsuri de monitorizare trebuie să rămână aplicabile cel puțin 12 luni și să includă cel puțin măsurile aplicate deja în conformitate cu lit. g), k) și l).

5. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor transmite Comisiei Europene și celorlalte state membre, la fiecare 6 luni, un raport privind situația epidemiologică în zona definitivă și rezultatele planului de eradicare.

A XI-a ediție a Repertoriului legislației României

Repertoriul este structurat în două părți:
I. PARTEA CRONOLOGICĂ;
II. INDEXUL ALFABETIC.

Prima parte este formată din patru capitole, cuprinzând acte normative în vigoare, inclusiv acte internaționale la care România este parte, emise în perioada 22 decembrie 1989 – 31 decembrie 2006 și publicate în Monitorul Oficial al României până la data de 15 ianuarie 2007 (capitolul 1), acte normative modificatoare din această perioadă (capitolul 2), acte normative emise în perioada 1864 – 22 decembrie 1989, publicate în Monitorul Oficial/Buletinul Oficial, integral ori parțial în vigoare sau neabrogate expres (capitolul 3) și acte normative abrogate expres sau având caracter temporar, care și-au produs efectele ori care și-au încetat aplicabilitatea după 22 decembrie 1989 (capitolul 4).

Indexul alfabetic, conținând informații utile atât pentru actele normative interne (naționale), cât și pentru actele internaționale la care România este parte, permite realizarea unui cadru coerent și logic în regăsirea conceptelor, categoriilor și instituțiilor juridice, prin trimiteri la normele din care fac parte și care sunt menționate în dreptul acestora prin tipul actului, număr și an.

Nr. pagini – 1456

Preț 109 lei

Achiziționare directă: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5, și librării.

Lansare comenzi:

- ◆ Fax: 318.51.15; 318.51.09
- ◆ E-mail: marketing@ramo.ro; libraria@ramo.ro
- ◆ Poștă: Monitorul Oficial R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, cod poștal 012329

Comanda se transmite însoțită de copia ordinului de plată - contul bancar al Monitorului Oficial R.A. este RO55RNCB0082006711100001, deschis la Banca Comercială Română - Sucursala Unirea. Se poate solicita transmiterea coletului și cu plata ramburs.

Pentru relații suplimentare, vă rugăm să sunați la tel. nr. 318.51.16; 318.51.28/29/31 int. 234; 0749 090 081.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

